

Papino pismo narodu Božjem o krizi spolnog zlostavljanja u Crkvi

Nijedno nastojanje da se traži oprost i da se popravi šteta koja je učinjena neće biti dovoljno, upozorio je papa Franjo, istaknuvši i da klerikalizam dovodi do rascjepa u tijelu Crkve, koji podupire i pomaže da se nastave činiti tolika zla koja danas osuđujemo - Reći „ne“ zlostavljanju znači reći odlučno „ne“ svim oblicima klerikalizma, poručio je Sveti Otac, pozvavši sve članove Crkve na pokajanje, pokoru, post i molitvu

Proslavljena Velika Gospa

Predvođeci misu u svetištu Majke Božje Bistričke kardinal Josip Bozanić potaknuo je mlade da se ne mire s osrednjošću, nego hrabro i ustrajno od starijih i odgovornih traže toliko očekivane promjene u hrvatskom društvu - U nadbiskupijskom svetištu Gospe od Utočišta nadbiskup Đuro Hranić poručio je da se „moj osobni životni standard, sigurnost i kapital povećavaju i umnažaju - prije svega mojim poštenim i savjesnim radom, odgovornošću u službi koja mi je povjerena, odgovornošću prema prihvaćenim obvezama, izgrađivanjem povjerenja u međuljudskim i u poslovnim odnosima, poštovanjem pravne države i urednim plaćanjem obveza prema njoj“

Prva Dužijanica u Zagrebu

„Dužijanica“ polazi od dara iz kojega se rađa i živi kultura zajedništva, poručio je biskup Ivan Šaško predvođeci slavlje u zagrebačkoj katedrali

Domovinske vijesti

Milosrdnice u Splitu proslavile obljetnice zavjeta VIII. hodočašće obitelji s brojnom djecom u Voćin Slavlje Velike Gospe u znaku 50. obljetnice župe na Belafuži Na Rokovo proslavljen Zavjetni dan grada Osijeka Biskup Lipovšek: Raditi za mir je put svetosti IX. zavjetno hodočašće Sisačke biskupije u Mariju Bistricu Caritas Sisačke biskupije potpisao ugovor o dodjeli bespovratnih sredstava za projekt „Caritasovi paketi radosti“ Obljetnica smrti prvoga varaždinskog biskupa Marka Culeja Ljetni susret bogoslova Splitsko-makarske nadbiskupije

Crkva u Hrvata

Na esperantskome kongresu o ekumenskom hodu u Zagrebu Požeška biskupija pomaže biskupiju u Kamerunu Biskup Bogović na Bilima: „Pokopati mrtve je općeljudski zakon“ Godišnji susret svećenika i laika - nekadašnjih đaka klasične gimnazije na zagrebačkoj Šalati

Inozemne vijesti

Pennsylvania: Crkva o zlostavljanju počinjenom u prošlosti Nadbiskup Pena Parra novi zamjenik za opće poslove vatikanskoga Državnog tajništva Sveta Stolica o izvještaju o zlostavljanju u Pennsylvaniji Austrijski Caritas o smrti Kofi Annana Crkva u Indiji poziva na solidarnost sa žrtvama poplava Papa uputio poruku sudionicima skupa u Riminiju Papa Franjo uputio video-poruku irskom narodu

Prilog dokumenti

Bog želi spasiti čitavog čovjeka, dušu i tijelo Primiti pričest znači primiti živoga Krista koji nas preobražava iznutra Poštovati ime Gospodnje

Domovinske vijesti

Proslava Kolbove u Podhumu

Riječki nadbiskup Ivan Devčić 13. kolovoza predvodio je svečanu misu i blagoslovio sakristiju, nove klupe i sedes te stolice za koncelebrante.

Podhum, 14.8.2018. (IKA) - U grobničkom Podhumu u nedjelju 12. kolovoza počela je trodnevna proslava blagdana sv. Maksimilijana Kolbea. U povodu obljetnice posvete crkve svečanu koncelebriranu misu u ponedjeljak 13. kolovoza predvodio je riječki nadbiskup Ivan Devčić i tijekom mise blagoslovio sakristiju, 44 nove klupe te sedes i 6 stolica za koncelebrante.

Selo Podhum jedno je od najvećih naselja u Grobinštini te Općini i župi Jelenje, no moglo je nestati nakon tragičnog događaja 1942. godine kada su fašisti strijeljali najmanje 91 mještanina sela Podhum, u dobi od 16 do 60 godina, spalili selo, a preživjele odveli u talijanske logore, nisu postojali su oni koji su selo digli iz pepela i vratili mu život. Oduvijek je postojala želja da se u Podhumu sagradi dostojanstveno spomen obilježje za Podhumske žrtve, kazao je nadbiskup Devčić. Većina tih žrtava bila je na misi u Jelenju i vraćajući se iz crkve uhvaćeni su i streljani, a selo spaljeno. Postoji u Podhumu spomenik koji nema vjersko obilježje, no kako su svi ti ljudi bili vjernici, oduvijek je postojala želja da se sagradi kapelica ili crkva posvećena Maksimilijanu Kolbeu koji je bio žrtva iste ideologije i umro do kraja svjedočeci za Isusa Krista. Kao što je sv. Kolbe mjesto grozote, Auschwitz pretvorio u mjesto nade za novi život, a smrt u suoblješnje čovjeka s Kristovom mukom, tako isto vjernici Podhuma slaveći svog nebeskog zaštitnika ne smiju zaboraviti na Podhumske žrtve. Kad slavimo Kolbovu, trebamo se spomenuti svih podhumskih žrtava, kazao je nadbiskup Devčić. Govoreći o životu ovoga sveca kazao je kako se zalagao za širenje Vojske Bezgrešne koju je i sam osnovao. Oružje te vojske bila je molitva, istinska vjera i utjecanje BDM. S obzirom da je živio u vremenu trijumfa zla kada čovjekov život nije ništa vrijedio, Kolbe je nastojao svijet osvojiti Kristovom ljubavlju.

Zaključujući propovijed potaknuo je vjernike na zajedništvo i okupljanje u crkvi u Podhumu koja se počela graditi 17. rujna 2012. godine, a posvećena je 13. kolovoza 2015. i stavljena u funkciju. Na taj način gradimo živu Crkvu, poručio je nadbiskup. Uređenje crkve još uvijek traje, no prema riječima župnika vlč. Ivana Milardovića, postoji nešto važnije od materijalnog uređenja ovog sakralnog objekta. Nitko u župi ne smije biti gladan, sam, bolestan ili tužan, kazao je župnik. Potaknuo je vjernike da budu bliski jedni drugima i da svoje vrijeme daruju potrebitima i najranjivijima. Ono materijalno lakše će se sagraditi i učiniti, kazao je vlč. Milardović. Na kraju je zahvalio predvoditelju misnoga slavlja, svećenicima i vjericima na sudjelovanju te brojnim dobrotvorima koji su omogućili gradnju crkve, kao i njezino uređenje.

Crkva Sv. Maksimilijana Kolbea filijalna je crkva župe sv. Mihovila ark. iz Jelenja. Mise se slave redovito svake nedjelje i radnim danima u 9.15, a svakog 14. u mjesecu u njoj je susret Vojske Bezgrešne, udruge koju je osnovao sv. Maksimilijan Kolbe i koja svoje članove ima u cijelome svijetu. Također, u oltaru se čuvaju moći sv. Kolbea, kojeg je svetim proglasio papa Ivan Pavao II. 1982. godine.

Proslava Kolbove zaključena je u utorak 14. kolovoza svečanim euharistijskim slavljem koje je predvodio upravitelj hrvatske župe sv. Ante u Los Angelesu vlč. Zvonimir Čorić. Na misi je blagoslovljen novi ciborij.

Milosrdnice u Splitu proslavile obljetnice zavjeta

U kapeli provincijalne kuće u Splitu 14. kolovoza devet milosrdnica Provincije Navještenja Gospodinova – Split proslavilo je obljetnice redovničkog zavjetovanja.

Split, 14.8.2018. (IKA) - U kapeli provincijalne kuće u Splitu 14. kolovoza devet milosrdnica Provincije Navještenja Gospodinova – Split proslavilo je obljetnice redovničkog zavjetovanja, zahvaljujući Gospodinu za milost poziva i ustrajnosti u zvanju. Šezdeset godina Bogu posvećenog života proslavile su s. M. Salvija Banić, s. M. Anuncijata Erić, s. M. Lucija Jurić i s. M. Arkandela Smoljo. Pedesetu obljetnicu proslavile su s. M. Daroslava Bakić, s. M. Ines Silić, s. Milena Škopljanac Mačina i s. M. Nives Bajić, a dvadeset i petu obljetnicu s. Zdravka Milić. Tijekom misnog slavlja privremene zavjete na daljnje dvije godine, u ruke svoje provincijalne poglavarice s. M. Radoslave Kevo, položila je s. M. Mirela Delonga. Svečano misno slavlje predvodio je o. Zvonko Šeremet, SCJ, u koncelebraciji s fra Petrom Lubinom, OFM i fra Ivanom Škopljancem Mačinom, OFM, a pjevanjem ga je animirao zbor sestara pod ravnanjem s. M. Mirte Škopljanac Mačine. Na kraju mise svećaricama je u ime svih redovnica Provincije čestitala provincijalna poglavarica s. M. Radoslava, zahvalivši Bogu za živote jubilarke te njima što su svoje od Boga primljene milosti i darove nesebično ugrađivale u život svoje zajednice i što su svjedočile i svjedoče milosrdnu ljubav ondje gdje ih je Providnost postavila.

Kardinal Bozanić predvodio središnje misno slavlje u Mariji Bistrici

Predvođeci misu u svetištu Majke Božje Bistričke na svetkovinu Velike Gospe, 15. kolovoza, zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić potaknuo je mlade da se ne mire s osrednjošću, nego hrabro i ustrajno od starijih i odgovornih traže toliko očekivane promjene u hrvatskom društvu.

Marija Bistrica, 15.8.2018. (IKA) – Na svetkovinu Uznesenja Blažene Djevice Marije na nebo, 15. kolovoza, u nacionalnom marijanskom svetištu u Mariji Bistrici središnje euharistijsko slavlje predvodio je zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić. Nakon ulazne procesije pozdravnu riječ brojnim hodočasnici iz Zagrebačke nadbiskupije, kao i hodočasnici iz Mađarske, Slovenije i Kine uputio je rektor svetišta preč. mr. Domagoj Matošević. Poseban pozdrav uputio je pješacima te izrazio želju da „njihov hod i trud bude znak naše povezanosti s Marijom koja nas uči kako hodati u vjeri, i potpuno se predati Božjem vodstvu i Njegovoj brižnosti”.

U homiliji kardinal Bozanić istaknuo je „da marijanska pobožnost hrvatskoga naroda, brojna hrvatska marijanska svetišta i crkve njoj posvećene, današnja okupljanja vjernog naroda diljem naše Domovine govore o Marijinoj prisutnosti u povijesti hrvatskog naroda, o Marijinim trajnim pohodima i našim vjerničkim susretima s Njom, o Kraljici Hrvata, toj zvijezdi sreće koja blista da nam noći grijeha mrak rasprši hud”.

Marijin pohod Elizabeti ujedno je slika trajnog Marijina pohoda svakom čovjeku, mladim vjericima, svakoj obitelji, svakoj ženi, posebno ženi trudnici. Marija je u neprestanom pohodu ljudima. Ona trajno pohađa čovječanstvo na putu njegove povijesti, istaknuo je zagrebački nadbiskup.

Prema kardinalovim riječima, premda mnogo toga u našoj

svakidašnjici proturječi kršćanskoj nadi, svetkovina Uznesenja Marijina na nebo otvara horizonte, učvršćuje vjeru u život, vjeru da je život dragocjen, da je ljubav nešto veliko i lijepo, da su brak i obitelj bogatstvo, da je dobro vjenčati se i imati djecu, da su duhovna zvanja poseban dar Crkvi i čovječanstvu. Sve je to dobro i lijepo jer budućnost svijeta ima pozitivan ishod, i na kraju završetak će biti Božji. Nada u uskrsnuće tijela, to jest cijeloga čovjeka, temelji se na vjeri u posvemašnju, neograničenu i sveobuhvatnu snagu Boga tvorca života. Naime, Bog jest Gospodar povijesti i u vremenu i u vječnosti, istaknuo je zagrebački nadbiskup.

Tumačeći kako su svi rođeni od žene blagoslov Božji za svijet, „jer Bog nas blagoslivlja životom“, kardinal je istaknuo da je svako rođenje djeteta navještaj Božjega blagoslova. „Postavlja nam se pitanje jesmo li prijateljski raspoloženi prema obiteljima s djecom? Pitajmo se diskriminira li naše zakonodavstvo u nekim sektorima obitelji s malom djecom? Marija je usredotočena na dijete Isusa. U Isusu svako ljudsko dijete, i ono tek začeto u utrobi majčinoj, postaje dragocjenost. Život svakog čovjeka, život zemaljski koji je usmjeren prema nebeskom u vječnosti, središnja je vrijednost Božjega humanizma“, poručio je zagrebački nadbiskup.

Obraćajući se mladima, kardinal je spomenuo da je za listopad ove godine papa Franjo sazvao u Rimu Biskupsku sinodu koja će biti posvećena mladima. A u Zagrebačkoj nadbiskupiji najesen započinje intenzivna priprema za Susret hrvatske katoličke mladeži, koji će se 2020. godine održati u Zagrebu, glavnom gradu Hrvatske. „Dragi mladi vjernici, želimo da ta priprema bude u prvom redu raspoznavanje vaše životne odluke u svjetlu Evandjelja, ali i iznošenje vaših želja, projekata i snova, kao i teškoća na koje nailazite kako bi ostvarili svoja htijenja u službi Crkve i hrvatskog društva u kojima želite biti aktivni protagonisti“, rekao je mladima kardinal Bozanić.

„Zahvaljujući izvanrednim uspjesima naših mladih sportaša, a posebno Hrvatske nogometne reprezentacije, posljednjih smo tjedana svjedoci obnovljene ljubavi prema Domovini, hrvatskom zajedništvu, životu i obitelji. Na nacionalnom planu događaj je to od neizmjerne važnosti. Probuđen je ponos i nada da se hrvatsko društvo gorljivošću i nesebičnošću, ljubavlju i zalaganjem obnavlja na radost svijetu. Vi ste, dragi mladi vjernici, bili u prvim redovima i prepoznatljiv ste znak nade hrvatske budućnosti. Stoga nemojte se miriti s osrednjošću, nego hrabro i ustrajno tražite od starijih i odgovornih toliko očekivane promjene u hrvatskom društvu“, potaknuo je mlade kardinal Bozanić.

Nakon popričesne molitve, riječ zahvale uputio je rektor Matošević, a prije blagoslova kardinal Bozanić još se jednom osvrnuo na brojnu djecu te i njih potaknuo na svakodnevnu molitvu Nebeskoj Majci: „Draga braćo i sestre, Bog je dobar i darovao nam danas ovo prekrasno vrijeme za ovo velebno slavlje. Velika Gospa je za nas vjernike katolike ljetni Božić. U sredini ljeta Majka Božja nas okuplja zajedno osobito u svojim svetištima i posebno okuplja naše obitelji kao što to čini i o Božiću. Stoga mi je posebno drago što sam imao prilike prolazeći u procesiji primijetiti toliku djecu, i onu najmanju i veću. Draga djeco pamтите ovo - svi mi imamo na Nebu zajedničku Majku koja je Majka Isusova Majka naša! I zato, često je pozdravljajte onako kao što ju je pozdravio i anđeo prigodom Navještenja: Zdravo Marijo, milosti puna! Tu molitvu draga djeco, molite svakoga dana i osjetit ćete posebnu pomoć dobre Majke Nebeske!“

Euharistijsko slavlje animirao je zbor župe Majke Božje Bistričke pod ravnanjem Ivice Kontenta.

Velika Gospa u Sinju

Splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić predvodio je središnje misno slavlje na svetkovinu Velike Gospe 15. kolovoza u svetištu Gospe Sinjske, poručivši vjernicima: „Današnja svetkovina nas poziva da iznova svrnemo pogled na sebe i na svoju obitelj, na bližnje i na Hrvatsku te da uvidimo kako bez susretanja s Bogom života, ostajemo u siromaštvu i života i duha i materijalnih stvari“.

Sinj, 15.8.2018. (IKA) - U svetištu Gospe Sinjske na slavlju svetkovine Uznesenja Blažene Djevice Marije na nebo - Velike Gospe, 15. kolovoza okupilo se više desetaka tisuća vjernika iz svih krajeva Hrvatske, Bosne i Hercegovine i šire. Hodočasnici, od kojih su neki pješačili i po nekoliko sati, u svetištu se počeli pristizati u ranim jutarnjim satima i na raspolaganju za sakrament pomirenja bilo im je mnoštvo svećenika. Jutarnje mise slavljene su svakih sat vremena. Prijepodnevna zvonjava zvona i sviranje fanfara označili su da iz Gospina svetišta kreće svečani ophod - tradicionalna procesija gradskim ulicama sa slikom čudotvorne Gospe Sinjske.

Staru Gospinu sliku, okićenu zlatom, dragim kamenjem te brojnim zavjetnim darovima nosili su alkarski momci u starim odorama, a uz njih u procesiji su sudjelovali i alkari, bogoslovi, redovnice, djevojke u narodnim nošnjama, predstavnici gradskih i županijskih vlasti, hrvatske vojske, MUP-a, braniteljskih udruga, majke, vjeroučitelji, vatrogasci, profesori, glazbenici, djelatnice Caritasa župe Sinj, poduzetnici, medicinsko osoblje, različite crkvene i civilne udruge te puk grada Sinja i cijele Cetinske krajine.

Euharistijsko slavlje, kao i svečani ophod, predvodio je splitsko-makarski nadbiskup i metropolit Marin Barišić, u koncelebraciji s provincijalom Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja fra Joško Kodžomanom, sinjskim gvardijanom fra Petrom Klapežom, župnikom župe Gospe Sinjske fra Pericom Maslačom, dekanom Cetinskog dekanata don Stipom Ljubasom i brojnim svećenicima. Misi su, između ostalih, nazočili sinjska gradonačelnica Kristina Križanac, izaslanik predsjednice RH triljski gradonačelnik Ivan Šipić, izaslanik premijera hrvatske Vlade splitsko-dalmatinski župan Blaženko Boban, ministar državne imovine Goran Marić, zapovjednik Hrvatske ratne mornarice komodor Ivo Rafaneli i drugi.

Pozdravivši sve okupljene i čestitavši Sinjanima Dan grada, nadbiskup Barišić je u homiliji kazao: „Nekada redovito, a danas rjeđe oko naših svetišta okupljali bi se prosjaci. Željeli su nešto dobiti od onih koji su se došli moliti. Nadali su se tom daru jer su hodočasnike vidjeli kao ljude plemenita srca i dobre ruke. Danas, ako siromaštva i ima, dok drugi govore da je ono u našem društvu čak u porastu, prosjaka gotovo da i ne vidimo. I ako se negdje pojave, stječe se dojam kao da smetaju. Pa čak i na svetim mjestima. No, je li to stvarno tako?“ U tom je svjetlu nadbiskup naglasio da je „svatko od nas, na svoj način, i siromah i prosjak“. „Materijalno siromaštvo lakše je mjerljivo. Odnosi se na naše imati. Ono nas dotiče izvana: nešto imamo ili nemamo. No, tu je i duhovno – moralno siromaštvo. Ono nas duboko zahvaća i određuje unutar nas samih. Dotiče i zahvaća naš identitet – naše biti. Manja je opasnost nemati stvari, negoli nemati identiteta – ne biti čovjekom. Pojedinci i zajednica, obitelji i društvo, Crkva i svijet mogu biti ugroženi ne samo nedostatkom sredstava za život, već još opasnijim duhovno – moralnim siromaštvom na koje nitko nije imun. Od ove ugroze 'imati sve, a biti siromahom' može nas spasiti jedino Božja milost koja k nama dolazi po Blaženoj Djevici Mariji koja je ovom svijetu donijela njegovo najveće bogatstvo – Isusa Krista, Sina Božjega“, rekao je nadbiskup.

Nadbiskup je u propovijedi govorio i o situaciji obitelji

danas u Hrvatskoj. Naglasio je kako se sve manje rađa novih života, kako je sve manje obiteljskih i rodbinskih susreta jer brojni odlaze iz naše domovine te je u tom svjetlu kazao: „Današnja svetkovina nas poziva da iznova svrnemo pogled na sebe i na svoju obitelj, na bližnje i na Hrvatsku te da uvidimo kako bez susretanja s Bogom života, ostajemo u siromaštvu i života i duha i materijalnih stvari“. Osvrnuo se na poteškoće bračnog i obiteljskog života, koje jedino ljubav može nadvladati, a to znači i opraštanje i pomirenje. „Ljubav – radost – žrtva međusobno su najdublje povezani. Nema prave ljubavi koja ne iziskuje žrtvu, trud i odgovornost. Štoviše, žrtva je znak i mjera ljubavi. Žrtva ljubavi vodu pretvara u vino. Krize i poteškoće prilika su za još obilatije i snažnije pretvorbe, a svakodneva životna muka za dublje i životnije susretanje. Utemeljena na savezu ljubavi obitelj uvodi i uspostavlja odnose vrijednosti, iskrenosti, povjerenja, suradnje i uvažavanja. Uči nas održati zadanu riječ i u teškim okolnostima, poštivanju drugoga, o zajedničkoj svijesti, o vlastitim granicama i o ograničenjima drugih. Obiteljsko zajedništvo ljubavi rađa samopoštovanje i poštovanje bližnjih. Bez ljubavi koju dajemo i primamo sumnjamo u sebe, osjećamo nesigurnost i nemir. Opasnost je da nedostatak iskrene ljubavi pokušamo nadomjestiti nekim drugim putem koji na kraju može završiti u preziru sebe i drugih u raznim oblicima nasilja“, upozorio je nadbiskup Barišić. Pozvao je vjernike da Isusa i Majku Mariju ne uprisutnjuju u svojim kućama samo po slikama na zidu nego „molitvom gdje u susretu s Majkom Marijom i Isusom otkrivamo još više i onu ljepotu i bogatstvo koje je već snažno prisutno među nama: da mi je supruga/suprug, djeca, roditelji blagoslov – predokus raja!“

„Crkva s Kristovim pogledom na svijet i ljudima dobre volje uvjerena je u neophodnost obitelji, njezinu trajnu vrijednost nastojeći obitelj obnoviti i kreativno unaprijediti, učiniti je poželjnom, neodoljivom i nenadomjestivom životnom zajednicom – izvorom života i radosti. Jedino ova temeljna stanica društva je dijagnoza i terapija hrvatskog društva i naše budućnosti“, kazao je mons. Barišić. U surječju Knjige otkrivenja koja govori o finalu i sudbonosnoj borbi Zmaja – zla protiv žene i djeteta te nedavno odigranoga svjetskog nogometnog prvenstva naglasio je da sada ulazimo u neko drugo finale. „Mnogi su čuli za nas da postojimo, ali hoćemo li i koliko ćemo opstati odgovorit će ovo finale koje igramo na našem domaćem terenu na polju demografije, nezaposlenosti, gospodarstva, odgoja i obrazovanja, zdravlja, odlaska mladih iz Domovine, rastava, promocije braka i obitelji! Vjerujem u uspjeh, jer Hrvatska to želi, može i hoće! Možemo jer nismo siromasi. Nismo sami. Imamo Majku Mariju i Boga Oca koji nas u Kristu blagoslovi svakim blagoslovom nebeskim i zemaljskim“. Pozvao je sve na Treći nacionalni susret hrvatskih katoličkih obitelji koji će se održati 15. i 16. rujna u Splitu i Solinu pod geslom „Obitelj – izvor života i radosti“, izrazivši nadu da će sve naše obitelji otkriti ljepotu i bogatstvo života, i biti temelj novosti doma i domovine Hrvatske.

Na kraju misnog slavlja, na kojem je pjevao zbor Svetišta pod ravnanjem sestre Jelene i maestra fra Jure Župića, hodočasnicima se obratio gvardijan i upravitelj svetišta Čudotvorne Gospe Sinjske fra Petar Klapež koji je zahvalio svima koji su na bilo koji način sudjelovali u toj svečanosti. Naglasio je kako su svi ovogodišnji hodočasnički pohodi sinjskom svetištu bili u ozračju molitve za Treći nacionalni susret katoličkih obitelji. Slavlje je završilo nadbiskupovim blagoslovom i himnom "Lijepa naša". Gospina slika je u procesiji vraćena u crkvu Gospe Sinjske.

Biskup Križić: Ljubav se provjerava i u kušnjama, patnjama i poteškoćama

Staro biskupijsko središte Senj proslavilo je na blagdan Uznesenja BDM, 15. kolovoza, svoju zaštitnicu misom koju je predvodio gospičko-senjski biskup Zdenko Križić.

Senj, 15.8.2018. (IKA) - Staro biskupijsko središte Senj proslavilo je na blagdan Uznesenja BDM, 15. kolovoza, svoju zaštitnicu misom koju je predvodio gospičko-senjski biskup Zdenko Križić u suslavlju mjesnog župnika dr. Richarda Pavlića, senjskog dekana i župnika Sv. Jurja Silvija Milina, biskupova tajnika i kancelara Mišela Grgurića, župnog vikara Nikole Prša i bogoslova Josipa Tomljanovića. Govoreći o velikom blagdanu uznesenja Bogorodice na nebo, mi slavimo ono čemu se i sami nadamo, prelasku u drugi, vječni život. Ako bi se sve završilo s ovim životom, sve bi bilo besmisleno, poručio je na početku biskup Križić. Premda je dogma o Marijinu uznesenju prihvaćena tek 1950. godine, kršćanski puk vjerovao je i prije da je Marija tijelom uznesena na nebo. Marija nije bila grijehom zaražena pa joj tijelo nije od čega imalo biti očišćeno. Ono što Crkva danas slavi, to je cilj naših nadanja, to daje smisao našem životu. Elizabeta je Mariju nazvala blaženom nakon čega je ona zapjevala: „Velika moja duša Gospodina“. Marija je Boga slavila u svim situacijama i to ne riječima, nego djelima. Mi nismo primili dar kao Marija, no primili smo brojne Božje darove za koje možda i nismo svjesni, zbog čega je onda i naša zahvalnost manja. Pojedinci ne mogu shvatiti Božju ljubav i njegove darove jer su se od Boga udaljili. Vjernici često više vide ono što čine za Boga a ne što Bog čini za njih, dok Marija nikada ne govori što čini za Boga. Mi se lako uvjerimo da nas Bog voli kada nam ide sve dobro u životu, no ljubav se provjerava i u kušnjama, patnjama i poteškoćama. Bog nas nekada stavlja u teže situacije da se provjeri naš previ odnos prema Njemu. U tome nam svima Marija treba biti uzor, zaključio je biskup Križić. Svečanu misu animirao je katedralni zbor pod vodstvom Ivana Prpića Špika i uz orguljsku pratnju Milana Dučića.

Proslava Velike Gospe u marijanskom svetištu u Vrpolju

Središnje misno slavlje na svetkovinu Uznesenja BDM na nebo 15. kolovoza u marijanskom svetištu Šibenske biskupije predvodio je šibenski biskup Tomislav Rogić, koji je upozorio kako je danas jedan od većih čovjekovih problema zagledanost u zemlju i zemaljsko te kako današnje vrijeme rasteće obitelj.

Vrpolje, 15.8.2018. (IKA) - Prigodom svetkovine Uznesenja Blažene Djevice Marije na nebo ili Velike Gospe, u srijedu 15. kolovoza, misno slavlje u marijanskom svetištu Šibenske biskupije Vrpolju predvodio je šibenski biskup Tomislav Rogić. Na misnom slavlju koncelebrirali su umirovljeni šibenski biskup Ante Ivas i brojni svećenici. Slavlje je započelo procesijom s čudotvornom Gospinom slikom u kojoj su sudjelovali predstavnici kulturno-umjetničkih društava i marijanskih molitvenih udruga s područja Šibenske biskupije. Misno slavlje u izravnom prijenosu mogli su pratiti gledatelji Hrvatske televizije.

„Gospa uznesena na nebo želi nam poručiti da sve što živimo, oko čega se brinemo, zbog čega strahujemo, sve svoje boli i neizvjesnosti – ali i sve svoje radosti, uspjehe, učinjeno dobro - svaku osobu i obitelj, zajednicu i cijeli narod, cijeli svijet – osvjetlimo Suncem, Kristom, vječnim životom. Sve poprima posve drugačije obrise, drugačije boje, drugačije se vidi i živi život, kad se promatra u toj perspektivi vječnosti“, poručio je u homiliji biskup Rogić. Naglasio je kako je danas jedan od većih čovjekovih

problema zagledanost u zemlju i zemaljsko. „Napast je današnjeg vremena: brzina, ritam života koji melje. Sve se gleda kroz trenutačni uspjeh, dobro ostavljen dojam iza kojega uvijek ne ide dobar sadržaj, ni istina i briga za dobro svih. Što će biti poslije ne gleda se previše. Kao da nas zaskoče sebičnost, komotnost, svi govore o pravima, a rijetko se čuje riječ dužnost, odgovornost. Nude se neograničene slobode u kojima čovjek može biti što god poželi, ne osvrćući se na drugoga, ni na Božji naum s čovjekom. U tim varkama zemaljskog stradaju mladi, obitelj i čovjek. Urušava se i gubi tlo pod nogama, to isto tlo za koje se toliko veže, zaboravljajući Nebo, zaboravljajući Boga. Je li to taj zmaj iz knjige Otkrivenja koji želi proždrijeti Dijete?“, upozorio je šibenski biskup.

Zapitavši kako se tomu oduprijeti, kako drukčije živjeti, drukčije odnose uspostaviti, biskup Rogić istaknuo je da je Blažena Djevica Marija znak – putokaz i pomoć po svome zagovoru i ostvarenom cilju: uznesena na Nebo. Biskup je istaknuo i vrijednost obitelji. Ujedno je pozvao sve na sudjelovanje na Trećem nacionalnom susret hrvatskih katoličkih obitelji u Solinu. „Obitelj predstavlja Božji plan s čovjekom stvorenim na sliku Božju. U obitelji se rađa život, razvija i odgaja. Tu je prva škola čovječnosti, prvi uzori svake vrijednosti i vjere. Kroz obitelj otkrivamo radost života, učionicu ljubavi i sebedarja koji ostaju za cijeli život. Današnje vrijeme rastače obitelj. Bilo da se radi o brzini života, novim tehnologijama koje otuđuju čovjeka ili pak o sustavnom ugrožavanju obitelji nametanjem nekih novih modela obitelji koje u Božjem planu ne možemo prepoznati. Zato nam je ovaj Nacionalni susret hrvatske katoličke obitelji važan kao svjedočanstvo vjere i obitelji po Božjem naumu“. Biskup Rogić potaknuo je na molitvu „da se i u našim obiteljima dogodi pohod Božje milosti, da se voda života pretvori u radost života, radost služenja, rasta u vjeri i vjernosti, ustrajnoj molitvi. Pa da se svi jednom okupimo u vječnoj radosti Neba, u vječnoj pobjedi Uskrsnuća tvoga Sina, našeg jedinog Spasitelja, pod plaštem Marije na nebo uznesene“.

Svetkovina Velike Gospe u Škabrnji

Zadarski nadbiskup Želimir Puljić predvodio je 15. kolovoza svečano misno slavlje u župnoj crkvi Uznesenja BDM i procesiju s Gospinim kipom kroz to stradalničko mjesto.

Škabrnja, 15.8.2018. (IKA) - Zadarski nadbiskup Želimir Puljić predvodio je na svetkovinu Velike Gospe, u srijedu 15. kolovoza, svečano misno slavlje u župnoj crkvi Uznesenja BDM u Škabrnji, potom i procesiju s Gospinim kipom kroz to stradalničko mjesto. Na tu svetkovinu u Škabrnji se tradicionalno okuplja brojni puk, među kojima i mnogi iz inozemstva, a sa škabrnjskih kuća vijori se hrvatski barjak. „S Marijom želimo graditi novo društvo i od srca zahvaliti za tolike vrijedne žene i majke iz hrvatskog obiteljskog stabla diljem Lijepe Naše 'kojega bure ne iščupaše i požari ne izgoriše, čija jaka stabla i žile ne uginuše, niti sokovi ne presahnuše, kako je 1932. g. pisao naš vrli umjetnik Ivan Meštrović. Svjesni nezamjenjive uloge Majke Božje u povijesti spasenja, kao i svih vrijednih žena i majki iz roda hrvatskoga koje nam očuvaše lozu našu, osjećamo potrebu trajno se vraćati upravo tim korijenima“, naglasio je mons. Puljić.

Zahvalio je Bogu za dobrotu koja nam se preko Marije očitovala u mnogim divnim ženama i majkama kroz burnu hrvatsku povijest, potaknuvši puk neka moli Mariju da čuva obitelji. „Potrebno je stalno upućivati naše vapaje i molitve Gospi jer proživljavamo veliku krizu obitelji. A budućnost Crkve i naroda u rukama je dobrih očeva i majki“, rekao je

nadbiskup. Istaknuo je da „svetišta diljem domovine postaju školama marijanske duhovnosti, lječilište duša, mjesta vjernih nadahnuća i duhovnoga ozračja, 'duša duše hrvatske'. Da Marija nije zasjala po Božjem obećanju u zoru povijesti kad su Adam i Eva istjerani iz raja, nad ljudima bi se prostiralo tamno nebo bez nade. Marija je nada čovječanstva, bez nje koja je početak boljega svijeta tonuli bismo još više u gluhoj noći beznađa“, upozorio je nadbiskup, naglasivši da se Mariju štuje i doživljava kao majku koja njeguje, pazi i štiti. Otuda i brojni naslovi u lauretanskim litanijama: Majko dobroga savjeta, Djevice vjerna, Pomoćnice kršćana, Zdravlje bolesnih, Utočište grešnika, Majko Crkve, Majko obitelji, moli za nas!

„Marija na nebo uznesena nije nas napustila i ostavila same na zemlji. Dapače, postala je srce Crkve u hodu i nastavila svoju brigu i zagovor za sve koji se oko nje okupljaju, s pouzdanjem joj se mole i ustrajno je časte. Ne može se zamisliti Crkva bez Marije. Marija je stvarno darovana nada u koju su položena nebeska obećanja i ostvarene Božje nakane. Ona je očuvala brojne obitelji od raspadanja i propasti, utješila tolike nemoćne i bolesne. Ona je bdjela i čuvala naš narod i očuvala ga od krivovjerja, zaustavila turska osvajanja pred Korčulom i Tivtom, pred Sinjom i Petrovaradinom. Naša prošlost prožeta je marijanskim duhom i njenom pobožnošću. Po toj smo vjeri bili prepoznatljivi diljem Europe i svijeta. Tako je bilo kroz stoljeća. Tako neka bude danas i uvijek“, potaknuo je zadarski nadbiskup u propovijedi u Škabrnji.

Velika Gospa proslavljena u svetištu Majke naših stradanja u Gori

Predvođeci misu na svetkovinu Uznesenja Blažene Djevice Marije na nebo u srijedu 15. kolovoza u marijanskom svetištu Majke naših stradanja u Gori, sisački biskup Vlado Košić poručio je: „S Bogom je sve moguće! Božji su ljudi, uči nas tome Marija, uvijek optimisti“.

Gora, 15.8.2018. (IKA) – Na svetkovinu Uznesenja Blažene Djevice Marije na nebo, u srijedu 15. kolovoza, u marijanskom svetištu Majke naših stradanja u Gori svečano misno slavlje predvodio je sisački biskup Vlado Košić. U koncelebraciji bili su generalni vikar mons. Marko Cvitkušić, rektor svetišta preč. Paško Glasnović, koji je na početku i pozdravio sve okupljene, te svećenici Petrinjskoga i Glinskoga dekanata. Blagdanskim slavlju nazočilo je nekoliko tisuća hodočasnika, od kojih je dio pristigao pješice iz tri petrinjske župe te iz Gline, a nazočni su bili i predstavnici gradskih i županijskih vlasti.

U homiliji, govoreći o ovome blagdanu, biskup je rekao kako je bitna upravo riječ „uznesenje“ jer „promatramo Mariju i njezinu konačnu proslavu u Bogu“. „Nama je Marija neizmjerljivo važna jer ona je majka našega Spasitelja, ali ona je i naša zagovornica, naš uzor u vjeri. Ali i još više! Ona i sada u nebeskoj slavi majčinski ljubi Crkvu (LG 65) i svojom moćnom ljubavlju utječe na naše putove, na naš sadašnji život. Smijemo čak i to reći: bez nje bili bismo izgubljeni jer ona je kompas, putokaz, ona je vrelo radosti i nježna majčinska ruka nad svakim od nas, koja nas usmjeruje da se na putu života ne izgubimo, da na kraju dođemo - pa i preko lutanja, padova i kroz vlastite rane - do našeg životnog cilja. Ona je to uspjela jedino Božjom milošću. I kad ju danas promatramo Uznesenu u nebesku slavu, znamo, to je Bog njoj učinio, ta velika djela. No, ona je bila ponizna službenica Gospodnja i surađivala je s Božjom milošću. Sve su to poruke i za nas, da Djevicu i mi nasljedujemo“, ustvrdio je biskup.

Govoreći o Marijinim odlikama koje vjernicima mogu biti

primjer i poticaj, biskup je ponajprije istaknuo kako je ona bila žena velike i duboke vjere te bezgraničnog pouzdanja i povjerenja u Gospodina. Govoreći o Mariji kao ženi, supruzi i majci, uzoru obitelji i Majci boli, biskup je istaknuo: „Marija je živjela u obitelji i zato je zajedno sa svetim Josipom uzor svete obitelji. Obitelj je ono svetište gdje se rađaju i podižu djeca, a to znači ljudi. Prva iskustva svaki čovjek kao malo dijete stječe u obitelji. Stoga je obitelj toliko važna. Znali su to i znaju i oni kojima nije stalo do čovjeka pa su napadali, razarali i slabili obitelj u svakom pogledu. Naš bl. Alojzije rekao je da nema zdravog naroda bez zdravih, snažnih i sretnih obitelji. A kako naše obitelji mogu biti takve? Prije svega ako se oslanjaju na Boga, ako poštuju Božje zapovijedi, supružnici njeguju bračnu vjernost, prihvaćaju djecu kao Božji dar i otvoreni su brojnom potomstvu, ako odgajaju djecu u pobožnosti i pružaju im prvenstveno primjer vlastitog vjerničkog života, poštujući svetost nedjelje tako da slave misu, ustrajni u molitvi vlastitoj i zajedničkoj, posebno obiteljskoj, u poštivanju svakoga čovjeka, gledajući u svakome brata i sestru i pomažući svima, posebno potrebitima, siromašnima, bolesnima, osamljenima. Kako je lijepo kada krizmanici mogu reći, i za svoje kumove a posebno za svoje roditelje: moj tata i moja mama svake nedjelje idu na misu, svaki se dan mole i vole i pomažu sve ljude kao svoju braću! Marija je također nosila svoj križ, svoje boli, svoje žalosti. Ona je i Majka boli, mi smo ju ovdje u Gori prozvali Majkom naših stradanja. Svjesni da se samo po križu dolazi do uskrsnuća, molimo nju, koja je nosila patnje i sa svojim Sinom supatila, da i nama pomogne da shvatimo križ i nosimo ga da bismo bili s njom i u nebeskoj proslavi”.

Govoreći o pročitanom Evanđelju po Luku gdje Elizabeta pozdravlja Mariju koja joj je došla u pohod prije nego će roditi: „blažena ti što povjerova da će se ispuniti što ti je rečeno od Gospodina”, biskup je rekao kako je Marija, sve što joj je Bog činio, prebivala u svome srcu, razmišljala je o velikim djelima koja joj je Gospodin učinio i vjerovala mu je. „To Mariju čini drukčijom od svih ljudi na ovome svijetu. Svi mi doživljavamo ovo i ono u životu, veće i manje znakove Božje dobrote i ljubavi, ali sve to brzo zaboravljamo jer nam često nedostaje da – povjerujemo da će Bog sve ispuniti, da se ne smijemo prepustiti očaju, beznađu, tuzi i depresiji. S Bogom je sve moguće! Božji su ljudi, uči nas tome Marija, uvijek optimisti. Ako naime vjerujemo, sve je moguće... dakako Bogu ne nama, ali Bogu povjerovati znači početi u nepoznato, ali ne u nešto nepostojeće ili besmisleno. Da je zapravo s Bogom najljepše hoditi kroz život, sama Marija potvrđuje pred Elizabetom svojom pjesmom 'Veliča duša moja Gospodina!'” „Doista, previše je crnila i negativnosti u našem društvu, ali često i u našim pojedinačnim životima. Današnji blagdan Marijina Uznesenja na nebo poziv je da se okrenemo vedroj budućnosti koju nam ona pokazuje i da hrabro i s povjerenjem i mi kročimo ovom zemljom izgrađujući ju u svjetlu Kristova uskrsnuća, obnavljajući ju svojom ljubavlju, ulažući same sebe do kraja za Krista i njegovu proslavu”, poručio je biskup okupljenima te zaključio propovijed molitvom Bl. Djevice koju je napisao i izrekao na dan proglašenja dogme o Marijinu Uznesenju, 1. studenoga 1950. godine, papa Pio XII.

Misno slavje animirao je Mješoviti župni zbor iz petrinjske župe Preobraženja Gospodnjeg, a proslavi je prethodila trodnevna duhovna priprava koju je predvodio generalni vikar mons. Cvitkušić.

VIII. hodočašće obitelji s brojnom djecom u Voćin

Predvođeni slavje Velike Gospe požeški biskup Antun Škvorčević poručio je obiteljima s brojnom djecom da je njihovo dostojanstvo i snaga upravo u tome što u Hrvatskoj promiču kulturu života, nasuprot onima koji su se svrstali na stranu kulture smrti.

Voćin, 15.8.2018. (IKA) - Na svetkovinu Uznesenja Blažene Djevice Marije – Veliku Gospu, 15. kolovoza, u Voćinu je održano VIII. hodočašće obitelji s brojnom djecom. Na početku svečanoga euharistijskog slavlja požeški biskup Antun Škvorčević izrekao je pred likom Gospe Voćinske poklike Isusovoj Majci, na koje su hodočasnici odgovarali pjevajući „Blažena ti što povjerova”. Pozdravljajući svećenike, redovnice, i sve druge vjernike, biskup im je čestitao svetkovinu uznesenja Blažene Djevice Marije na nebo. S osjećajima posebne zahvalnosti i poštovanja pozdravio je obitelji s brojnom djecom, te je ustvrdio kako su one u službi života po uzoru Marije služiteljice života. Reкао je da su po njima na ovom hodočašću prisutne žrtve njihove bračne i obiteljske ljubavi te ih je pozvao na molitvu da Bog po zagovoru Isusove Majke blagoslovi njihovo zajedništvo i udijeli im radost.

U homiliji biskup je ispriopovjedio kako se nedavno susreo s članovima dviju obitelji s brojnom djecom, koje su na njegov upit kako žive i kako nastoje organizirati svoju svakodnevnicu odgovorile da nastoje od Boga učiti što trebaju raditi. Nadovezujući se na njihovu misao, biskup je ustvrdio da Bog nije ravnodušan prema svome stvorenju, napose prema čovjeku radi kojeg je sve stvorio, te je ostvario spasenjsko djelo putem rođenja svoga Sina odvijeka, izabravši Mariju za njegovu roditeljku, i po njemu svojom moćnom ljubavlju ušao u ljudske nemoći, preuzeo ih na sebe i preobrazio. Reкао je kako su mu spomenute obitelji posvjedočile da su se one upravo rađanjem djece opredijelile ići Božjim putem, i tako dati svoj doprinos hrvatskoj budućnosti i Božjoj vječnosti. Biskup je poručio obiteljima s brojnom djecom da je njihovo dostojanstvo i snaga upravo u tome što u Hrvatskoj promiču kulturu života, nasuprot onima koji su se svrstali na stranu kulture smrti.

Ustvrdio je da prvo čitanje iz Knjige Otkrivenja donosi dramatični prizor u kojem apostol Ivan ocrta onodobnu stvarnost, koja je i danas takva: s jedne strane žena roditeljka, a s druge sedmeroglavi zmaj, protivnik života, koji želi uništiti njezino dijete. Međutim, Bog je spasio ženu i dijete od zmaja. Biskup je rekao da je sv. Ivan u liku žene prikazao Crkvu koja je bila progonjena, jer služi Sinu rođenom od Djevice Marije u kome je spasenje, a kojega Zli želi ukloniti iz ljudske povijesti i promiče kulturu sebičnosti i smrti. Crkva se Božjom snagom odupire inicijativama i projektima Zloga. Njezina moć je Isus Krist u kojem nam je zajamčena pobjeda života nad smrću, o kojoj govori apostol Pavao u ulomku Prve poslanice Korinćanima, naviještenog u drugom čitanju, a koja se dogodila u Isusovoj smrti na križu. Biskup je ustvrdio da je ta ista ljubav s Isusova križa na svoj način prisutna i u svakom braku u kojem muž i žena žive svojevrsnu Isusovu razapetost na križu kad služe životu i njegovoj pobjedi. Život ne može drukčije pobijediti, nego ljubavlju koja se žrtvuje, naglasio je biskup. Podsjetivši nazočne supružnike na veličinu poslanja koje im je Bog dodijelio, potaknuo ih je da budu ponosni na to služenje te im je čestitao na opredjeljenju za žrtvu služenja životu, zbog koje u Hrvatskoj ima nade da neće pobijediti kultura smrti. Podsjetivši nazočne da su svakodnevno primorani birati koje će opredjeljenje živjeti, u što će ulagati svoje snage i što u konačnici žele postići načinom života za koji su se opredijelili, biskup im je poželio da se na ovom hodočašću obnove i budu u svojoj slobodi prosvjetljeni poput Marije,

koja je znala uvijek birati ono što je Božje, i po cijenu križa i patnje. Pozvao ih je da budu u Hrvatskoj naraštaj koji s Bogom stavlja čovjeka u središte svojih nastojanja i uvijek spremno ustaje u obranu ljudskog života.

Govoreći o susretu dviju trudnica, Marije i Elizabete, koje vjeruju Bogu i raduju se porodu, o čemu govori naviješteni evanđeoski ulomak, biskup je ustvrdio da se to na svoj način događa uvijek kad žena iz vjere u Boga prima djecu kao njegov dar, a u odgoju im otkriva kako su ona zamisao Božje ljubavi i žive radost zbog Božjeg djela u njihovoj djeci. Potaknuo je nazočne neka se u tom duhu zalažu da se u Hrvatskoj donose zakoni koji promiču kulturu života istaknuvši, da nitko nema pravo ubiti tek začeto dijete u ime pogrešnih argumenata kako ono zapravo još nije čovjek. Ako se već u malom žiru krije gorostasni hrast koji će iz njega izrasti, kako se onda neki usuđuju reći da u tek začetom djetetu nije već prisutan čovjek u kojeg će se ono razviti, upitao je biskup i pozvao sudionike slavija da s još većom zauzetošću vjere, opredijeljeni za život, uvjeravaju ljude da se ne poigravaju sa životom i ubijaju začeto dijete u majčinoj utrobi. Pozvao je nazočne da s Marijom, majkom života, mole za bračne drugove da budu hrabri darovatelji života a za javne djelatnike, da nikada ne donose zakone protiv života i čovjekova dostojanstva. Isusovu pak Majku, koja se sa svojom slobodom opredijelila biti suradnica s Bogom na pobjedi života, zamolio je da svima prisutnima pomogne ići u životu njezinim putem.

Nakon popričesne molitve uslijedila je procesija središtem Voćina s likom Gospe Voćinske, a po povratku u crkvu biskup je predvodio čin predanja naših obitelji Isusovoj Majci. Na kraju je izrazio uvjerenje da će obitelji s brojnog djetecom s ovog hodočašća ponijeti u srcu onu puninu koju je u njih unio Isus Krst zagovorom svoje Majke, Gospe Voćinske, te je na sve njih zazvao Božji blagoslov.

Nakon podnevnog odmora i okrepe obitelji s brojnog djetecom okupile su se u Hrvatskom domu u Voćinu, gdje je za njih održan prigodni program. Biskup im je i ondje uputio riječ pozdrava, zahvale i ohrabrenja. Najprije se zanimao kako su roditelji, njihova djeca i mladi, a onda je izrazio radost što i ovdje može biti s njima, jer su oni nositelji najboljega i najdragocjenijega što Hrvatskoj treba, a to je opredijeljenost za život, na kojoj im je svesrdno zahvalio. Rekao je da nije lako surađivati s Bogom života, ali da je u tome njihova veličina. Posvjedočio im je da ih se svaki dan sjeti u molitvi, i da Bogu povjerava neka ih ne napusti u njihovim poteškoćama. Pozvao ih je da i oni svaki dan mole i na taj način uvode Isusa Krista i njegovu Majku u svoju obitelj. Podsjetio ih je kako u svojim brigama i poteškoćama nisu sami, nego da ih i Požeška biskupija nastoji duhovno i materijalno pratiti. Zahvalio je svima koje vole obitelji s brojnog djetecom i podupiru ih, napose djelatnicima biskupijskoga Obiteljskog centra „Pro vita et familia“ na čelu s voditeljicom Anom Matković, koja je pred novim porodom djeteta, zbog čega su joj nazočni zapljeskali, djelatnicima Biskupijskog Caritasa i svima drugima. Poželio je da ih Bog blagoslovi te uvijek ostanu radosni jer su na njegov strani. U prigodnom programu koji je vodio tajnik Caritasa Požeške biskupije Ivica Rajkovača nastupila su djeca iz požeških, pleterničkih i voćinskih obitelji s pjesmom i kratkim scenskim izričajima.

Na kraju susreta bogoslovi su pomogli u podijeli novčanog dara Požeške biskupije obiteljima s brojnog djetecom pred početak nove školske godine.

Biskup Uzinić: Svi smo pozvani biti svetima

Pontifikalno misno slavlje ispred dubrovačke katedrale na svetkovinu Uznesenja Marijina, 15. kolovoza, predvodio je biskup Mate Uzinić.

Dubrovnik, 15.8.2018. (IKA) - Veliki broj vjernika okupio se na večernjem pontifikalnom misnom slavlju koje je ispred dubrovačke katedrale na svetkovinu Uznesenja Marijina, 15. kolovoza, predvodio dubrovački biskup Mate Uzinić u koncelebraciji više svećenika, među kojima su bili kanonici Stolnog kaptola, redovnici s područja katedralne župe te katedralni župnik don Stanko Lasić. U slavlju su sudjelovali i dubrovački bogoslovi i sjemeništarci kao i redovnice iz svih redova u biskupiji. Evanđelje je navijestio đakon don Tomislav Sikavica.

Biskup je u propovijedi govorio o značenju Marijina uznesenja na nebo za sve vjernike. Uvodno je naveo dijelove iz predslavlja svetkovine u kojima je izražena bit onoga što se ovo svetkovinom slavi i ispovijeda. „Danas si na nebo uznio Djevicu Bogorodicu, početak i sliku konačnog savršenstva tvoje Crkve i putokaz nade i utjehe tvome putničkom narodu“, citirao je biskup te dodao kako ovim blagdanom slavimo i ispovijedamo „bit onoga što se dogodilo Mariji“, ali „mi slavimo i ispovijedamo i bit onoga što će se dogoditi nama, a čemu je njezino uznesenje na nebo tek početak. Ono što se njoj dogodilo, dogodit će se i svima nama, Crkvi, a po Crkvi je kao poziv upućeno i cijelom čovječanstvu.“ Marijina sudbina, sudbina je svakog od nas, sudbina je Crkve, nastavio je biskup. „To bi trebala biti i sudbina cijelog čovječanstva. Za to smo stvoreni. Za to smo otkupljeni.“ Potkrijepio je to riječima iz pročitano g ulomka iz Prve poslanice Korinćanima koje govore o Kristovu uskrsnuću od mrtvih te da će biti oživljeni svi koji su Kristovi. „Bilo je dolično da Blažena Djevica Marija, 'koja je iz svoga krila rodila (Božjeg) utjelovljenog Sina', bude prva u redu nakon njega. I jest. To je ono što danas slavimo. Ali tu nije kraj. Nakon nje slijede i svi ostali“, kazao je biskup.

Zatim se osvrnuo na evanđeoski ulomak o Marijinu pohodu Elizabeti rekavši kako se u njemu nalazi „bit onoga što Crkva, kojoj je Marija početak, slika i putokaz, a s Crkvom i u Crkvi i mi kršćani, treba činiti da bi Marijina sudbina bila i naša sudbina, a s nama i sudbina čovječanstva.“ Iz Elizabetina obraćanja Mariji biskup je naglasio dvije riječi: povjero va i ispuniti. „U riječi 'povjero va' nalazi se bit onog Marijina, a u riječi 'ispuniti' onog Božjeg. Marijin 'povjero va' ima za posljedicu Božji 'ispuniti'. Njezin 'povjero va' i njegov 'ispuniti' u sebi sažimaju ne samo utjelovljenje koje se već dogodilo, nego i cijeli Marijin život, uključujući i njezino uznesenje dušom i tijelom na nebo. Blažena ti što povjero va da će se ispuniti što ti je rečeno od Gospodina“, rekao je dubrovački biskup te nastavio kako je to i naš način, način Crkve za pridruživanje Marijinoj sudbini. Isus je, naime, proširujući Marijinu sudbinu one koja je blažena na sve one koji vjeruju u evanđelju bdjenja ove svetkovine rekao: „Još blaženiji oni koji slušaju riječ Božju i čuvaju je!“

Dubrovački biskup potom je naveo misli najnovijeg dokumenta pape Franje Gaudete et exultate (Radujte se i kličite) koji je za temu uzeo svetost, a biti svet znači biti uvršten među blažene, one koji su povjero vali da će se i na njima ispuniti ono što im je rečeno od Gospodina. Papa Franjo poručuje da biti svet ne znači kopirati druge, te se poziva na Drugi vatikanski sabor koji je govorio o općem pozivu na svetost, i kaže da je „važno... da svaki vjernik prepozna vlastiti put i dopusti da iz njega proiziđe ono najbolje, a što je Bog toliko osobno usadio u njega... a ne umarati se oponašajući nešto što nije namijenjeno njemu. Svi smo pozvani biti svjedocima, no, postoje mnogi oblici postojanja kojima možeš svjedočiti.“ Marijin način bio je

jedinstven u povijesti spasenja, ustvrdio je biskup Uzinić i dodao da njezin put svetosti, koji je okrunjen nekim jedinstvenim milostima, nije i naš put. „Ali jest njezin način prihvaćanja s vjerom Božje volje, jest njezin način biti ponizna i neznatna pred Božjom veličinom, biti Božja službenica, jest njezin način biti Božji siromah, neznatan i gladan kojega Bog obilno obasiplje svojim dobrima, kako se ona sama opisuje u hvalospjevu Veliča, izokrećući sustav vrijednosti našeg svijeta, kojemu se to mora dogoditi želi li taj naš svijet postati Božji svijet, jest, kako će Papa naglasiti u nastavku svoga dokumenta, biti poput nje onaj koji živi logikom blaženstava i milosrdne ljubavi, a ona je, svjedoči to današnje evanđelje i svaka riječ u njemu, najugledniji primjer života u skladu s tom logikom i ljubavlju.“ Važno je pri tome da svatko poput Marije daruje čitavog sebe.

U nastavku propovijedi dubrovački biskup vjernicima je predložio konkretne poruke pape Franje kako bi postigli svetost u svome životu: „Često smo u napasti da pomislimo kako je svetost pridržana za one koji su u mogućnosti biti podalje od običnih obveza, kako bi se puno vremena posvetilo molitvi. To nije tako. Svi smo pozvani biti svetima. Živeći s ljubavlju i dajući ponaosob vlastito svjedočanstvo u svakidašnjim poslovima, tamo gdje jesmo. Jesi li redovnica ili redovnik? Budi svet živeći radosno svoje predanje. Oženjen si? Budi svet ljubeći i brinući se o svom mužu ili ženi, kao što je to učinio Krist za Crkvu. Radnik si? Budi svet vršeći pošteno i stručno svoj posao u službi braći. Roditelj si, ili baka ili djed? Budi svet učeći sa strpljenjem djecu da nasljeđuju Isusa. Imaš li vlast? Budi svet boreći se za opće dobro i odričući se svojih osobnih interesa.“ Svetost na koju te Gospodin poziva rast će kroz male stvari. Primjerice: neka žena ide na tržnicu u kupovinu, sretne susjedu i počne razgovarati, i tako krenu ogovaranja. No, ta žena u sebi odlučila: 'Ne, neću ni o kome loše govoriti.' To je korak prema svetosti. Zatim, kod kuće, njezin sin zamoli da ga posluša o nekim maštarijama, i unatoč tome što je umorna, ona sjeda pored njega te ga strpljivo i s ljubavlju sluša. Evo druge prilike za posvećenje. Zatim, doživi neku nevolju, no, tad se sjeti ljubavi Djevice Marije, uzme kronicu i moli s vjerom. Ovo je još jedan put k svetosti. Zatim iziđe na cestu, sretne siromaha i zaustavi se razgovarati pažljivo s njim. To je također korak naprijed."

Upozorio je zatim, a o tome je govorilo i prvo čitanje iz Knjige Otkrivenja, da postoji i „onaj kojemu se ne sviđa pomisao da mi budemo dionici Marijine sudbine“. Zato je kršćanski život trajna borba u kojoj treba snage i hrabrosti kako bi se izdržalo u napastima Đavla i naviještalo evanđelje, o čemu govori i Papa u dokumentu. „Ova je borba jako lijepa, jer omogućuje slaviti svaki put kada Gospodin pobjedi u našem životu“, kaže također papa. To nije samo borba „sa svijetom i mentalitetom svijeta, koji nas obmanjuje, umrtvljuje i svodi na prosječnost, bez zauzetosti i radosti“ i tu se sve „ne svodi na borbu proziv vlastite slabosti i vlastitih sklonosti (svako ima svoje: lijenost, požuda, zavist, ljubomora, i tako redom)“, nego je to „također stalna borba protiv Đavla, koji je knez zla.“

Dubrovački biskup uz to je naveo i kako papa Franjo dok govori o Đavlu kao neprijatelju naše svetosti upozorava da se tu ne radi „o mitu, slici, simbolu, figuri ili nekoj ideji“. Razmišljajući na taj način „smanjujemo nadzor, zapostavljamo sebe i ... ostajemo još izloženiji. ... I ... dok mi smanjujemo obranu, on se koristi prigodom da nam uništava život, naše obitelji i naše zajednice, jer „kao ričući lav obilazi tražeći koga da proždre.“ No, ne trebamo se bojati jer imamo moćno oružje koje nam Gospodin daje, a to su: vjera, koju izražavamo molitvom, razmatranje Božje Riječi, slavljenje mise, euharistijsko klanjanje,

sakramentalno pomirenje, djela ljubavi, život u zajednici, misijsko zauzimanje. Uz sve to tu je i Marija, koja gleda Boga licem u lice i pred njim nas trajno zagovara u životnoj borbi, kako bismo i mi, Crkva i cijelo čovječanstvo predvođeno Crkvom, bili jednom pridruženi njezinoj sudbini, zaključio je biskup Uzinić.

Nakon mise svečana procesija u kojoj je nošena slika Gospe od Porata krenula je od katedrale prema gradskoj luci i natrag. Sliku Gospe od Porata nosili su: zapovjednik Bogomir Vuković, kapetan Zvonimir Cetinić, kapetan Dubravko Sekondo, kapetan Ivo Bošković, upravitelj stroja Miro Tomašević, i kapetan Huan Knego. Biskup je u gradskoj luci pred slikom Gospe od Porata izmolio molitvu, posebno za mornare i sve putnike. Liturgijsko pjevanje za vrijeme mise i u procesiji predvodili su katedralni zborovi pod vodstvom Jelene Mikulandra. Za svetkovinu vjernici su se pripremali trodnevicom koju je predvodio isusovac o. Sebastian Šujević. Na sam blagdan prijepodne u katedrali je slavljeno više misa, a vjernici su dolazili zapaliti svijeću i pomoliti se za svoje potrebe pred slikom Gospe od Porata.

Biskup Šaško: Uznesenje je slavlje ljudskosti i slobode

Euharistijsko slavlje na svetkovinu Uznesenja Blažene Djevice Marije u svetištu Majke Božje Remetske u zajedništvu s dvadesetak svećenika predvodio je 15. kolovoza zagrebački pomoćni biskup Ivan Šaško.

Zagreb, 15.8.2018. (IKA) - Euharistijsko slavlje na svetkovinu Uznesenja Blažene Djevice Marije u svetištu Majke Božje Remetske u srijedu 15. kolovoza u zajedništvu s dvadesetak svećenika predvodio je zagrebački pomoćni biskup Ivan Šaško. Riječ pozdrava hodočasnicima i predvoditelju slavija uputio je provincijal Hrvatske karmelske provincije sv. Oca Josipa o. Srećko Rimac.

Uvodeći u euharistijsko slavlje biskup Šaško rekao je kako smo „i ove godine ispunjena srca došli k svojoj nebeskoj Majci u Remete. Došli smo jer znamo i osjećamo novi polet i ohrabrenje, potvrdu dara što vjerujemo u Radosnu vijest. Ovdje nismo da bismo propitivali, objašnjavali, izvješćivali, nego da bismo se radovali, zahvaljivali i slavili, jer u ovome slavlju pred nama sjaji put kroz tamu trpljenja i pitanja kojima smo zaokupljeni i pritisnuti, te nam ono dopušta razmatrati i živjeti Ljepotu neba u svjetlu koje dolazi od 'Žene zaodjevene suncem'“.

Na početku homilije biskup Šaško posvijestio je da „Otajstvo koje slavimo potvrđuje da se početni Božji naum, u kojemu su čovjek i svijet stvoreni iz ljubavi, ostvaruje, jer je Bog veći od našega grijeha, jer je u Kristu pobijedio smrt, zadnjega neprijatelja koji u nas i oko nas unosi nemir, gorčinu, nesigurnost i tugu. Dok vjerom živimo istinu Kristova i svoga uskrsnuća, darovana nam je Marija, uznesena na nebo dušom i tijelom, snagom slave kojom je proslavljen Isus. Marija na nebo uznesena je objava preobrazbe svijeta; u Njoj gledamo ono što ćemo biti i u tome odražaju čitamo smisao doživljaja i događaja koji – u prolaznosti života – toliko puta djeluju bez smisla, poput uvrjede našem postojanju i ljudskosti“.

Osvrćući se na Marijin Hvalospjev naglasio je kako ju „prožima osjećaj nedostatnosti, nesigurnosti da ne iznevjeri Gospodina, ali je radosna kada osjeti ohrabrenje, Božju blizinu i puna je pouzdanja, dok joj u ušima odjekuju riječi da Bogu ništa nije nemoguće. Zbog toga je – kao prva proslavljena – Marija i slika Crkve koja ostvaruje riječi: Odsad će me svi naraštaji zvati blaženom“.

U nastavku homilije biskup Šaško posebno se usredotočio na dvije misli. Govoreći o besmrtnosti, to jest o vječnosti, naglasio je, kako je Uznesenje slavlje ljudskosti. „To može

nekoga iznenaditi, ali danas slavimo pobjedu koja je povezana s tjelesnošću, s materijom. Poput Kristova uzašašća, i Marijino uznesenje potvrđuje da tvarnost, materija, stvorena od Boga, ima svrhu povratka k Bogu i preobrazbe u Njemu. I premda je ovo slavlje slavlje ljudskosti, ono je poglavito slavlje naše pripadnosti nebu, jer u nama budi odjek naše upućenosti na vječnost, jer po Božjemu Duhu koji nam je da, po Božjoj slici u sebi znamo da smo stvoreni za besmrtnost".

Druga pak je misao vezana uz slobodu. Ovo je svetkovina ljudske slobode; ovo je proslava žene vjernice koja je čuvala i otvarala prostor slobode svakomu tko ju je od Boga tražio. Nije stoga iznenađujuće da je naš hrvatski narod, kao i drugi narodi u čežnji za slobodom, ostao privržen Majci Božjoj. Sloboda i Marija su nerazdruživi, rekao je propovjednik, te nastavio: „Zato je i danas važno moliti za slobodu i čuvati slobodu, promicati ju u društvu, jer je uistinu tužno vidjeti kako se guši sloboda savjesti ljudi koji su na neki način podređeni; tužno je slušati kako se ucjenjuje i kupuje tuđa pristranost; kako se prodaje sloboda za sitne povlastice. Tužno je vidjeti da ljudi kojima je povjerena odgovornost za hrvatsku domovinu i društvo u strahu strepe i povijaju se pred prijetnjama trenutnih moćnika". Biskup je posvijestio da tamo gdje u svojoj slobodi nismo dali prostora Bogu, čovjek je ostavljen u tjeskobi prolaznosti. „Više ne vidi da je stvoren za vječnost. Ovo je svetkovina otajstva života koji se može razumjeti samo u svjetlu vječnosti. Blažena Djeвица Marija je ime vječnosti na zemlji. Ona upućuje na obrat u kojemu su raspršeni oholi, zbačeni silni, a bogati ostavljeni u tužnoj praznini. To vidi pogled koji daruje Remetska Majka Božja, jer spaja našu pozvanost na vječnost i slobodu".

Na pitanje „Zašto naš narod ide k Mariji" stoga je dao jasan odgovor „zato jer kod nje, jedne od nas, pronalazi izvor vječnosti i slobode. I kada mislimo da obrat nije moguć, zagledajmo se u hrvatsku prošlost. Sjetimo se one najbliže. Nije li u komunizmu bilo osporavano upravo to dvojice: vječnost i sloboda? Promicao se sirovi materijalizam i ateizam, zatvarajući prostor vječnosti, a slijedom toga se gušila osobna i narodna sloboda, da bi se dale povlastice ljudima koji su promicali partijsku ideologiju. Bolno je vidjeti događanja koja su baš na tome tragu danas u našoj Hrvatskoj. No, iz Marijine snage uvijek se rađao novi život. U njega vjerujemo i pred sadašnjim prijetnjama našoj domovini, a Marija nam pritom pokazuje put: prihvaćajući Božju riječ i tražeći njegovu volju; u poniznosti i u pouzdanju u Gospodina u sve unositi vječnost i slobodu. I provjeravati tim kriterijem ono što nam se nudi kao narodu i društvu: Vidi li se u odlukama, u zakonskim propisima, u odgoju i obrazovanju djece, u gospodarstvu i kulturi ta odlika vječnosti i slobode koju je naš narod pronalazio i pronalazi hodočasteći k Mariji. Znam da je danas složenije primijeniti te kriterije, jer – nažalost – nailazimo na rasprave i osporavanja od ljudi koji kažu da su kršćani; uvjeravaju nas i u javnosti grade dojam da je kršćansko upravo ono što oni zastupaju i čine. Ali, narod osjeća drukčije i provjerava, učvršćuje svoj osjećaj pokraj srca nebeske Majke. Tomu smo svjedoci iz dana u dan, zahvalni za kršćane i kršćanke, mlade, naše obitelji koji se ne boje svjedočiti vječnost i slobodu za koju nas Krist oslobodi".

Nakon popričesne molitve, riječ zahvale hodočasticima uputio je upravitelj svetišta o. Stjepan Vidak, te najavio početak radova na tornju i pročelju crkve, kao i na prostoru gdje se tradicionalno održavaju euharistijska slavlja na Veliku Gospu. Uz mnoštvo hodočasnika pristiglih iz cijeloga Zagreba, po tradiciji slavljaju su nazočili predstavnici 110. Karlovačke brigade, te Karlovačke građanske garde.

Slavlje Velike Gospe u znaku 50. obljetnice župe na Belafuži

U svetištu Gospe Maslinske u župi Uznesenja BDM u Zadru večernje koncelebrirano slavlje ispred župne crkve predvodio je zadarski nadbiskup Želimir Puljić.

Zadar, 15.8.2018. (IKA) - Na svetkovinu Velike Gospe, u srijedu 15. kolovoza, u svetištu Gospe Maslinske u župi Uznesenja BDM na Belafuži u Zadru, večernje koncelebrirano slavlje za vanjskim oltarom ispred župne crkve predvodio je zadarski nadbiskup Želimir Puljić. Ususret trećem susretu hrvatskih katoličkih obitelji u Solinu, u propovijedi je mons. Puljić govorio o Mariji Majci Crkve, Majci obitelji i materinstva, zaštitnici života i obitelji.

„Po majčinoj žrtvi svi smo dobili život i grijali se na njezinoj ljubavi. Majčinstvo kao čudoredni i veliki duhovni čin uvijek pobuđuje divljenje, poštovanje i predstavlja se kao ljudski i moralni ideal", rekao je nadbiskup. Za takav ideal opisao je primjer sv. Ivanke Beretta iz Bergama, prve liječnice koja je uzdignuta na čast oltara, te je proglašena zaštitnicom trudnica, djece i promicatelja kulture života. Rodila se u brojnoj obitelji, a 1955. g. udala se za inženjera Petra Mollu. Rado je išla na misu, čitala Sveto pismo, redovito molila kronicu i bila vrlo angažirana u župi i apostolatu. U braku su dobili troje djece, a tijekom četvrte trudnoće Ivanki je otkriven tumor na maternici. Predlagali su joj da pobaci dijete kako bi je mogli operirati. Ona je izjavila: „Ako morate birati između moga i djetetova života, ne oklijevajte. Izaberite dijete i spasite ga". Predana u Božje ruke, u molitvi je proživjela šest mjeseci čekajući rođenje kćeri Ivane Emanuele koja se rodila na Veliku subotu 1962. g. Dijete je rođeno živo i zdravo, a Ivanka je sedmi dan nakon poroda s molitvom na usnama „Isuse, ljubim Te" preminula u bolnici u Monzi, rekao je nadbiskup. U propovijedi prigodom njenog proglašenja svetom sv. Ivan Pavao II. rekao je: „Po primjeru Krista koji je ljubio svoje do kraja, i ova je sveta majka obitelji junački ostala vjerna zadaći koju je preuzela na dan vjenčanja", istaknuo je mons. Puljić.

„Našem vremenu i društvu potrebni su hrabri promicatelji kulture života. Potrebne su kreposne i duhovne žene i majke koje imaju veliko srce, snažnu i stabilnu vjeru", poručio je nadbiskup Puljić, istaknuvši da u svijetu izvrnutih vrednota, loših primjera i ponuda treba pomoći suvremenim ženama da budu dostojne svoga poziva, da postanu dobre i odgovorne žene i majke. „Za kršćanske žene nema pravog i prosvijetljenog materinstva bez Boga, bez vjere, molitve i pobožnosti, bez milosnog i sakramentalnog života. Uzorne kršćanke i majke koje su potrebne društvu i Crkvi, nadahnjuju se Gospinim primjerom, kleče pred njom, najvećom i najsvetijom ženom i Majkom i mole njezinu pomoć i blagoslov. Drage štovateljice naše Gospe, zapalite i njegujte to svjetlo dobrote u svom srcu i u svojoj obitelji! Budite svjesne 'svoga ženskoga genija i materinskog dostojanstva' o čemu je zauzeto zborio veliki papa sv. Ivan Pavao II. i pozvao vas da budete ponosne na to, da ostanete vjerne onomu što vam je u naravi upisano", potaknuo je nadbiskup Puljić, zamolvši zagovor Gospe na nebo uznesene da pomogne obiteljima ostvariti te visoke i časne ideale.

Ovogodišnja svetkovina Uznesenja Marijina na Belafuži „plete zlatni troplet obljetnica" rekao je u pozdravnoj riječi belafuški župnik don Dario Tičić. Svetkovina je proslavljena u znaku 50. obljetnice postojanja te župe koju je 1968. g., uslijed povećanog broja stanovnika u tom dijelu grada, utemeljio zadarski nadbiskup Marijan Oblak. Ove je godine i 900 godina od prvog pisanog spomena crkve Gospe Maslinske. Prvi put ta se crkva pod nazivom crkva Gospe

pod hrastovima spominje 1118. g., a od 16. st. nosi naziv crkva Gospe Maslinske. U srednjem vijeku pokraj crkve djelovali su i redovnici pustinjaci. Ujedno je spomen 20 godina od posvete nove župne crkve Uznesenja BDM koju je, novoizgrađenu zbog širenja župe, a nalazi se pokraj stare župne crkve Gospe Maslinske, 1998. g. posvetio zadarski nadbiskup Ivan Prenda.

Ususret nacionalnom susretu obitelji u Solinu, župnik Tičić u pozdravnoj riječi mise rekao je da je „obitelj središte i izvor života; zdrava obitelj, zdravo društvo i Crkva koja raste iz obitelji. Po bogomajčinstvu Isusove majke Marije, narod Božji zagledan je u nebo, u proslavu i krunu života presvete Marije. Ona je putničkom narodu putokaz nade i utjehe. Svetkovina Uznesenja je dan obećanja i nada da ćemo i mi nakon vojevanja života ući u nebesku proslavu. Neka ne ponestane hrabrosti i otvorenosti za život, neka ne ugasnu naše obitelji, neka se narod ne rasipa nego ujedinjuje i jača po nebeskom zagovoru Majke koja nam je kroz sva vremena bila najvjernija odvjetnica" potaknuo je don Dario. Nakon mise nadbiskup Puljić predvodio je svečanu procesiju puka sa zavjetnom slikom Gospe Maslinske ulicama toga gradskog predjela. Slika Gospe s Djetetom iz 1350. g., tempera na drvu, rad je poznatog mletačkog slikara Paola Veneziana. Okičena je zlatnim zavjetnim darovima vjernika osvjedočenima u uslišanje molitvi po Gospinu zagovoru.

Središnje misno slavlje o svetkovini Velike Gospe u Aljmašu

U nadbiskupijskom svetištu Gospe od Utočišta slavlje je predvodio nadbiskup Đuro Hranić, a uz brojne vjernike, nazočila mu je i predsjednica Kolinda Grabar-Kitarović. U homiliji nadbiskup je poručio da se vlastitu budućnost gradi; „moj osobni životni standard, sigurnost i kapital se povećavaju i umnažaju - prije svega mojim poštenim i savjesnim radom, odgovornošću u službi koja mi je povjerena, odgovornošću prema prihvaćenim obvezama, izgrađivanjem povjerenja u međuljudskim i u poslovnim odnosima, poštovanjem pravne države i urednim plaćanjem obveza prema njoj.“

Aljmaš, 15.8.2018. (IKA/TU) - Svetkovina Uznesenja Blažene Djevice Marije na nebo proslavljena je 15. kolovoza središnjim svečanim misnim slavljem u nadbiskupijskom svetištu Gospe od Utočišta u Aljmašu, koje je predvodio đakovačko-osječki nadbiskup Đuro Hranić, a uz brojne vjernike, nazočila je i predsjednica Republike Hrvatske Kolinda Grabar-Kitarović. Prije početka misnoga slavlja, upravitelj aljmaškoga svetišta i aljmaški župnik župe Pohođenja Blažene Djevice Marije preč. Ante Markić svima je iskazao dobrodošlicu u Gospin Aljmaš. Srdačne pozdrave uputio je nadbiskupu Hraniću, svim svećenicima, a napose predsjednici, rekavši: „Gospođo Predsjednice pozdravljam Vas i kao osvjedočenu vjernicu. Dobro su nam poznate Vaše riječi koje ste izrekli prvi radni dan na Pantovčaku: Željela sam da ova kuća bude blagoslovljena. Isto tako dobro su nam poznate i završne riječi kod Vašega nastupnog govora: Vjerujem u te, zemljo moja Hrvatska!. Bila je to najljepša i najsnažnija moguća poruka hrvatskome rodu i domu.“ Preč. Markić potom je pozdravio i sve dužnosnike u Hrvatskom saboru, Županiji osječko-baranjskoj, Gradu Osijeku te dužnosnike Općine Erdut.

Uvodeći u misno slavlje nadbiskup Hranić istaknuo je kako je „svatko od nas ovdje u ovome svetištu Gospe od Utočišta hodočasnik zajedno s drugim hodočasnici na nebo uznesenoj Blaženoj Djevici Mariji. I upravo je ta hodočasnička dimenzija ovoga slavlja ono što nas ujedinjuje i s otajstvom koje slavimo“, da je Isusova Majka Marija, na

temelju privilegija povezanog s njezinom jedinstvenom ulogom koju je kao Majka Sina Božjega imala u povijesti spasenja, na kraju svoga zemaljskog života dušom i tijelom bila uznesena u nebesku slavu. Pozdravio je potom sve prisutne vjernike te predsjednicu Grabar-Kitarović, rekavši: „Poštovana gospođo predsjednice naše Republike, drago nam je da ste za ovu svetkovinu izabrali naše svetište, da ste i Vi kao hodočasnica, zajedno s nama, došli Gospi od Utočišta.“

U homiliji nadbiskup je rekao: „Da bismo shvatili uznesenje Marijino moramo gledati Uskrs, veliko otajstvo našega spasenja, koje označava Isusov prijelaz u Očevu slavu po muci, smrti i uskrsnuću.“ Pojasnio je da u Mariji vidimo i razmatramo onu stvarnost nebeske slave na koju je pozvan svaki čovjek, čitava Crkva, štoviše na kojoj će sudjelovati sva stvorenja te uputio: „Ako nas Marijino uznesenje otvara blistavoj budućnosti koja nas čeka, ono nas istodobno snažno poziva da joj se suobličimo u njezinoj poniznosti, jednostavnosti, u otvorenosti za druge i u slobodi od sebe, u njezinoj ljubavi i velikodušnom predanju Bogu, u nastojanju da slijedimo njegovu Riječ, da tražimo i činimo njegovu volju – jer je to put koji nas čini istinski 'blaženima' u našem ovozemnom životu i koji nam otvara vrata neba.“

Oslanjajući se na misna čitanja, napose ono iz Knjige Otkrivenja, u kojemu je Blažena Djevica Marija prikazana kao trudna žena u porođajnim bolima, mons. Hranić pojasnio je kako se radi o slici Crkve. „Žena u viđenju, kada je ono zapisano, bila je ponajprije Crkva, koja je u to vrijeme bila progonjena u Rimskom Carstvu, a koja svijetu nosi Isusa Krista.“ Ističući da „Žena koja viče u porođajnim bolima, i još uz to vidi da i njoj i Djetetu koje ima roditi prijeti opasnost od Zmaja, izuzetno je hrabra, jer uza sve boli i nevolje ona vjeruje u život, a ne u smrt“, nadbiskup je naglasio: „Tako je i s Crkvom koja vjeruje u uskrsnuće mrtvih. I koliko god bila slaba, bespomoćna, pa čak i grešna, ona zna da u svom krilu nosi i svjedoči Život i spremna ga je radati svijetu, pa i onda kad se čini da su sile Zmaja koji ima sedam glava i deset rogova neusporedivo jače od žene koja viče u trudovima. Odjevena suncem, tj. Božjom snagom, i s mjesecom pod nogama, tj. izdižući se iznad prolaznosti ovoga svijeta, Crkva se ne boji naviještati svijetu pravi Život, koji nam dolazi od Boga. Progonitelji Crkve će propasti, a Crkva koja rađa Krista će opstati.“

Blažena Djevica Marija sva je u službi djeteta Isusa Krista u svome naručju te je svjesna da je čovjek najveći kada se potpuno daruje Bogu, rekao je đakovačko-osječki nadbiskup i nastavio: „Zato nam Ona na nebo uznesena, današnja svetkovina i liturgijska čitanja poručuju da mi kao vjernici, kao vidljivo otajstveno tijelo Isusa Krista u ovome svijetu, u razvoju i svoje hrvatske domovine na različitim područjima njezina gospodarskog, kulturnog, prosvjetnog i političkog života, u rješavanju socijalnih problema, nadilaženju društvenih podjela i napetosti, nacionalnom zajedništvu i pomirenju, stvaranju klime stabilnosti i preduvjeta za zadržavanje mladih ljudi u domovini - najviše pridonosimo svojom darovanošću Bogu, slobodom od sebe, od svoje veličine, poniznošću i siromaštvom duha koji nije samodostatan, koji se ne zatvara u sebe, nego treba Boga i druge ljude.“

Potičući potom na pridonosenje istinskom društvenom napretku mons. Hranić je rekao: „Istinskom društvenom napretku pridonosimo vjernošću Bogu, evanđelju, otvorenosti za riječ Božju, oživotvorenjem principa društvenoga (socijalnog) nauka Crkve, koji od mene zahtijeva poštovanje dostojanstva i prava svake ljudske osobe, koji kaže da rad ima prednost pred kapitalom, koji naglašava i pokazuje da je nezaposlenost skuplja od

socijalne države, koji potiče na socijalnu pravičnost, koji od mene zahtijeva poštenje i etičnost; od mene kao poslodavca traži da znam vrednovati tuđi rad i radnika kao svoga brata, da znam vrednovati njegove kompetencije, stručnost i znanje, i da ga nastojim pravično, na vrijeme i redovito nagraditi poštenom plaćom - svjestan da stabilnost i budućnost moje firme uvelike ovisi i o mome zadovoljnom radniku; da moje slabosti i grijesi razaraju ne samo moj odnos s Bogom, nego ranjavaju i druge ljude, unose podjele i nestabilnost, ranjavaju i čitavo društvo te mi stoga nije dopušteno biti sebičan i samodostatan; da ne smijem živjeti luksuzno na račun drugoga. Vlastitu budućnost se gradi; moj osobni životni standard, sigurnost i kapital se povećavaju i unnažaju - prije svega mojim poštenim i savjesnim radom, odgovornošću u službi koja mi je povjerena, odgovornošću prema prihvaćenim obvezama, izgrađivanjem povjerenja u međuljudskim i u poslovnim odnosima, poštovanjem pravne države i urednim plaćanjem obveza prema njoj."

Homiliju je mons. Hranić zaključio molitvom Blaženoj Djevici Mariji. „Molimo je da nas sve stavi pod svoje skute, da nam bude Majka i zagovornica, da nas ohrabri kad je potrebno, da nas utješi onda kada nam je teško, i da nas digne kao što samo Majka može dići; da digne naša srca, da ne posumnjamo da se isplati biti iskren, čestit, pošten i dobar, da se isplati biti Božji, makar nam se činilo da onaj koji je Božji, ponekad baš zbog toga izvlači deblji kraj u životu. Molimo je da nam da snage da uistinu budemo Isusovi, da sjedinjeni s Njime, zagledani u Nju, idemo ovom zemljom, unoseći u nju vrednote neba, isprevrćući mjerila i kriterije ovoga svijeta Evanđeljem, kako bi ovaj svijet i ovo naše drago hrvatsko društvo bilo čestitije, poštenije, humanije, solidarnije, s više osjećaja jednih za druge, kako bi bilo manje sebičnosti, kako bi bilo više solidarnosti i otvorenog srca jednih za druge."

U koncelecijaciji su bili bio dekan Osječkoga istočnog dekanata preč. Ivan Jurić, predvoditelj trodnevne molitvene pripreme u aljmaškom svetištu te voditelj duhovnih obnova u Kući susreta „Tabor" fra Ivan Matić, župnik u Ivanovcu Andrija Vrbanić, župnik u Petrijevcima Matej Glavica i župni vikar u osječkoj župi Svete obitelji fra Josip Vukoja. Misno slavlje liturgijskim pjevanjem animirao je Mješoviti zbor osječke župe Svete obitelji pod vodstvom Franje Janca, uz instrumentalnu pratnju s. Dominike Jozić. Na kraju misnoga slavlja preč. Markić zahvalio je Bogu za više od tri stoljeća postojanja ovoga svetišta koje je, kako je rekao, „žila kucavica duhovnosti nadbiskupije" i Nebeskoj Majci za uslišanja i ozdravljenja na duši i tijelu – koja su ovdje izmoljena. Podsjetio je i na ratne strahote i stradanja ovih prostora i ovoga svetišta u Domovinskom ratu, ali i na povratak kako vjernika tako i Gospe koja je prije dvadeset godina vraćena Aljmašu. Zahvalio je na dolasku predsjednici Grabar-Kitarović, rekavši kako je njezino prisustvo za sve veliko ohrabrenje.

Nakon misnoga slavlja predsjednica se zadržala u susretu i fotografiranju s vjernicima. Zatim je položila lampion i odala počast poginulima uz sačuvane temelje stare aljmaške crkve koja je u Domovinskom ratu minirana. U izjavi za medije svim državljanima Republike Hrvatske čestitala je svetkovinu Velike Gospe, poželjevši da dan provedu u krugu obitelji i najmilijih, te istaknula: „Iznimno mi je drago biti ovdje na istoku Hrvatske, među ovim divnim ljudima. Zahvalna sam na ovako toplom dočeku, ne bih mogla poželjeti bolji događaj, bolju misu, a popodne se vraćam svojoj obitelji." Uslijedio je susret s nadbiskupom i upraviteljem svetišta u župnoj kući, tijekom kojega je predsjednica primila i prigodan dar – košaru slavonskih proizvoda, čime je završen njezin posjet Aljmašu.

Nuncij Eterović: „Imamo pravo nazivati Mariju Kraljicom Hrvata"

Papinski nuncij u Berlinu nadbiskup Nikola Eterović predvodio je na svetkovinu Uznesenja Marijina, 15. kolovoza, središnje euharistijsko slavlje u crkvi Sv. Jeronima u rodnoj župi u Pučišćima na otoku Braču.

Pučišća, 15.8.2018. (IKA) – Papinski nuncij u Berlinu nadbiskup Nikola Eterović predvodio je na svetkovinu Uznesenja Marijina, u srijedu 15. kolovoza, središnje euharistijsko slavlje u crkvi Sv. Jeronima u rodnoj župi u Pučišćima na otoku Braču. Na slavlju Marijine svetkovine okupili su se brojni vjernici, među kojima i gosti koji se nalaze na odmoru, moleći i pjevajući za osobne i obiteljske potrebe. Gospin kip za tu je prigodu bio postavljen u podnožju središnjega oltara na štovanje vjernicima. Slavlje Velike Gospe u toj je župi od posebnoga značenja, jer je prva župna crkva, podignuta na Botku u 15. stoljeću, bila posvećena upravo Uznesenju Marijinu na nebo.

„Veliča duša moja, Gospodina. Tim riječima Marija hvali Gospodina za velika djela koja joj je učinio. I mi ponavljamo te riječi slaveći Veliku Gospu. Hvalimo Gospodina zbog Marije i s Marijom, svjesni da je Bog u nama osobno i u našoj župnoj zajednici učinio velebna djela te je spreman nastaviti davati nam milosti", rekao je nadbiskup Eterović uvodeći Božji puk u središnje slavlje svetkovine.

„Ima jedna mala gospa Marija, Što sve mi draža biva što je starija. Jer ona me je prvog trudno rodila, Za ručicu me slabu prva vodila. Prva me na ovom svijetu volila, Prva se za mene Bogu molila, Kupala me suzom, Bog joj platilo, Anđeo joj suzom suzu vratio, Dojila me mlijekom svoje ljubavi, Učila me ovaj jezik ubavi, Kojim ću i onda slatko tepati, Kada ću za plotom možda krepiti. Samo tebe volim, draga nacijo, Samo tebi služim, oj, Kroacijo, Što si duša, jezik, majka, a ne znamen, Za te živim, samo za te, amen", tim riječima hrvatskoga pjesnika Antuna Gustava Matoša nadbiskup je započeo homiliju, ustvrdivši kako je pjesnik kroz stihove na izvrstan način povezao ljubav prema majci i prema domovini. Primijetio je kako svatko osim biološke majke i domovine, za majku ima i Mariju čije je slavlje, kako je rekao, od posebnoga značenja za župnu zajednicu u Pučišćima. Potaknuo je vjerni narod da slaveći Marijino Uznesenje na nebo mole za biološku majku, Domovinu i nebesku majku Mariju.

„Blaženu Djevicu Mariju Isus nam je ostavio kad je umirao na križu. Apostolu Ivanu je rekao: 'Sinko, evo ti majke', a Mariji 'Majko, evo ti sina'. Zahvalni smo Gospodinu što nam je dao svoju Majku za našu Majku. Marija je Isusova Majka. Marija je naša Majka. Slavimo danas Mariju zbog njezine proslave, njezina uznesenja. I zato je nazivamo Velika Gospa", poručio je papinski nuncij.

Osvrnuvši se na povijest nastanka svetkovine, pojasnio je da je tu vjersku istinu kao dogmu proglasio papa Pio XII. 1950. godine. „Ta je vjerska istina bila raširena u cijeloj Crkvi i prije proglašenja dogme. To svjedoči i naša pučiška župa u kojoj je prva crkva na Botku, podignuta 1482. godine, bila posvećena Velikoj Gospi. Naša župna zajednica slavila je Mariju puno prije proglašenja same dogme", podsjetio je nadbiskup. Govoreći o važnosti Marije za kršćanski život ustvrdio je kako Marija kao dobra Majka okuplja svoj narod, okuplja ih u zajednicu i brine se o njima. „Marija nas sve danas okuplja, okuplja nas u župsku zajednicu, okuplja nas kao zajednicu u kojoj smo povezani vjerom u Boga Oca, Sina i Duha Svetoga. Marija je zaštitnica naše župne zajednice, Ona nas vodi prema izvoru svoje slave i svetosti – Isusu Kristu. Ona nas vodi prema Isusu koji je jedini Put, Istina i Život", poručio je nuncij, primijetivši kako se ta slika

povezanosti Marije i Isusa najbolje izražava u brojnim Marijinim kipovima s Isusom u naručju.

Potaknuo je okupljene vjernike na zahvalnost riječima: „Zahvalimo Gospodinu na velikom daru Marije uznesene na nebo. Zahvalimo mu što smo članovi njegove svete, katoličke i apostolske Crkve. Zahvalimo na daru vjere koji su nam predali naši preci pred više od pet stoljeća. Hvalimo Mariju koja je uvijek bila majka svih nas, osobito u teškim trenucima naše župske, ali i domovinske povijesti“, primijetio je nadbiskup Eterović.

Govoreći o povezanosti Marije i Hrvata te velikoj ljubavi hrvatskoga naroda prema Mariji, nadbiskup je podsjetio na riječi kipara Ivana Meštrovića: „Naša zemlja sačuvala je uspomene naše, a naša Gospa lozu našu“. Ustvrdio je pritom kako su tijekom burne domovinske povijesti mnogi htjeli uništiti naše svetinje. „Imamo pravo nazivati Mariju Kraljicom Hrvata. Ima nešto u toj povezanosti Marije i hrvatskoga naroda o kojoj govori naš kipar. To možemo osjetiti. O tome svjedoče i brojna Marijina svetišta u našoj domovini. Marija je uvijek bila svjetionik, zvijezda mora koja je označavala pravi put prema Isusu, prema istini, ljubavi, milosti i praštanju. Neka i nadalje tako ostane. Neka nam Marije pomogne da susretnemo Isusa Krista“, zaključio je nadbiskup.

Slavlje Velike Gospe završilo je svečanim ophodom Božjega puka s kipom Gospe od ružarija ulicama mjesta i po obali koji su na ramenima ponijeli pripadnici Dobrovoljnoga vatrogasnog društva iz Pučišća. Na misi i u svečanoj procesiji s mnoštvom vjernika pjevanje je predvodio župni zbor Sv. Jeronima pod ravnanjem s. Danijele Mihić. Slavlje svetkovine završilo je pred župnom crkvom pjevanjem nacionalne himne Lijepa naša.

U Pagu svečano proslavljena svetkovina Velike Gospe

U drevnom svetištu Gospe od Starog Grada slavlje je predvodio vojni ordinarij Jure Bogdan, upozorivši da „Zmaj veliki“ ne prestaje na nas nasrtati, zavoditi nas i napadati. Napada nas i otvoreno i skriveno i javno i suptilno bezočno oskvrnjujući dostojanstvo ljudske osobe.

Pag, 15.8.2018. (IKA) - Prigodom svetkovine Uznesenja BDM na nebo ili Velike Gospe, 15. kolovoza, u poslijepodnevnim satima misno slavlje u župi Uznesenja BD Marije u Pagu - u drevnom paškom svetištu Gospe od Starog Grada, predvodio je vojni ordinarij u RH Jure Bogdan. Na misnom slavlju su koncelebrirali uz župnika don Gašpara Dodića i drugi svećenici. Slavlje je počelo svečanom procesijom s čudotvornim Gospinim kipom u svetištu Gospe od Staroga Grada do zborne crkve Uznesenja Marijina u Pagu gdje je slavljen misa. Uz brojne vjernike s otoka, i one s obale, svečanom misnom slavlju nazočili su ministar unutarnjih poslova Davor Božinović, zadarski župan Božidar Longin, gradonačelnik Paga Ante Fabijanić i brojni drugi predstavnici društvenog i političkog života. Svečanu procesiju i misno slavlje animirali su župni zbor Uznesenja BDM i policijska klapa sv. Mihovila.

Biskup Bogdan homiliju je započeo svetopisamskim riječima: „Znamenje veliko pokazalo se na nebu: Žena zaodjenuta suncem, mjesec joj pod nogama, a na glavi vijenac od dvanaest zvijezda (Otk 12,1-6a). Tako sveta liturgija u svojoj ulaznoj pjesmi na svetkovinu Uznesenja BDM na nebo časti Presvetu Djevicu. U tome se tekstu pred nama otvara dramatična scena borbe između žene zaodjenute suncem te Zmaja velika, ognjena. Scena je to, u kojoj se, sučeljavaju svjetlo života i tama smrti, proslava i poraz, uzdignuće i pad...“

Biskup Bogdan nadalje je istaknuo kako je Bog bezgrešnu

Djevicu Mariju, Majku svoga Sina, tijelom i dušom uznio u nebesa. To je otajstvo koje danas slavimo, to je istina vjere koju, kao sinovi i kćeri Katoličke Crkve ispovijedamo, to je stvarnost kojoj se danas tako duboko radujemo! Uznesenje Blažene Djevice Marije na nebo je povijesna istina! To je stvarnost koja se tiče svih nas koji u Krista Isusa vjerujemo! U Marijinu uznesenju dušom i tijelom na nebo gledamo puno ostvarenje te naše najdublje i najvažnije težnje, težnje koja osmišljava sav naš život, koja ga obasjava jedinstvenim, ničim zamjenjivim i usporedivim svjetlom, žarko želeći da Gospodin i s nama učini ono što je već učinio s Marijom. Ppozivajući da slijede primjer BD Marije biskup je rekao: „Postignuće te svrhe i toga cilja, što je Marija ostvarila, iziskuje napor, iziskuje hrabru i trajnu budnost i borbu... Ona se odvija oko nas i u nama, u našim srcima. Boj je to protiv zla i grijeha, boj između svjetla života i tame smrti, boj u kojemu Zmaj veliki, Stara zmija – imenom Đavao, Sotona, zavodnik svega svijeta (Otk 12, 9) ne prestaje na nas nasrtati, zavoditi nas i napadati. Napada nas i otvoreno i skriveno i javno i suptilno bezočno oskvrnjujući dostojanstvo ljudske osobe. Diktatura relativizma, omotana u lijepi celofan s primamljivim krilaticama poput progresa, ljudskih prava, sekularnosti, slobode, preuzima sve više inicijativu na svim područjima ljudske savjesti, na područjima etike i morala što ima teške, razorne posljedice za suvremenog čovjeka. Napada nas napadajući naše obitelji, želeći ih razoriti. Napada na brak kao zajednicu muškarca i žene koju je Bog kao takvu od početka predvidio, uzdižući ju na dostojanstvo sakramenta. Napada na majčinstvo i na očinstvo. Napada nas u raznim rodnim teorijama i ideologiji koja želi izbrisati naravne i od Boga Stvoritelja usađene razlike između muškarca i žene. Napada na novi, na još nerođeni život, želeći ga proždrijeti i prije nego ugleda svjetlo Božjeg dana. Napada na naše mlade nudeći im lažne načine lagodnog života, života bez žrtve, života egocentrične samodostatnosti u kojoj nema mjesta za drugog čovjeka, a još manje za Boga. Panem et circenses (kruha i igara!) govorili su stari Rimljani. Napada na naše starije i nemoćne osobe želeći i njih proždrijeti prije prirodnog kraja njihova života, nudeći im u eutanaziji tzv. potpomognutu smrt. Napada sve nas Kristove vjernike, napadajući sveti Božji zakon i crkveni nauk koje Crkva neumorno promiče, naučava, brani i branit će sve do konca svijeta... Napada nas taj stari čovjekoubojica od početka, lažac i otac laži (Iv 8, 44) mnogovrsno i u tomu se nikada ne umara.“

Na kraju propovijedi biskup Bogdan je istaknuo: „Istina, vječna istina, vjere je ova: Krist je svojim djelom spasenja konačno pobijedio ovu lukavu staru zmiju, no borba s njom još nije prestala. Ona još traje i trajat će sve do konca vremena, do konačne pobjede svetih. Svatko od nas u toj mučnoj i ponekad vrlo teškoj borbi treba, poput samoga Krista, podnijeti svoj dio. U tomu nas pomaže naša vjera u Krista Gospodina, snaga njegovih svetih Otajstava i majčinska pomoć Blažene Djevice Marije koja iz nebeske slave ne prestaje zagovarati i štiti sve one koji su se svrstali u redove njezina Sina. Pobjeda je njihova, pobjeda je naša, ako ostanemo s njime i u njemu, jer pobijediti možemo samo snagom Jaganjčeve krvi i riječju svojega svjedočanstva, ne ljubeći života svoga – sve do smrti (usp. Otk 12, 11).“

Biskup Bogdan potaknuo je na molitvu: „Molimo se, draga braćo i sestre, molimo se bez prestanka i s pouzdanjem, da ne malakšemo na putu vjere i predanja Bogu, da hrabro ustrajemo u borbama života koje svakodnevno vodimo protiv grijeha, da odolimo svim napadima Zloga koji nas želi odvojiti od Krista i njegove Crkve, kako bismo, po zagovoru Blažene Djevice Marije na nebo uznesene, svi jednom prispjeli k slavi uskrsnuća.“

Svetkovina Velike Gospe na Trsatu

U propovijedi je nadbiskup Devčić poručio da je čovjekova veličina u zahvalnosti, odnosno da smo onoliko veliki koliko smo zahvalni te da je zahvalnost važna za ispravan ljudski život.

Trsat 16.8.2018. (IKA) - Svečano euharistijsko slavlje za brojne vjernike okupljene u svetištu Majke Božje Trsatske predvodio je na svetkovinu Velike Gospe, 15. kolovoza, riječki nadbiskup Ivan Devčić. U propovijedi nadbiskup je poručio da je čovjekova veličina u zahvalnosti, odnosno da smo onoliko veliki koliko smo zahvalni te da je zahvalnost važna za ispravan ljudski život.

„Je li pomanjkanje zahvalnosti, koje je u današnjim međuljudskim odnosima toliko rašireno, posljedica toga da ne mislimo o tome što nam drugi čine ili daju, na primjer roditelji djeci ili obratno, učitelji učenicima i učenici učiteljima, poduzetnici radnicima i radnici poduzetnicima, liječnici bolesnicima itd? Umjesto da zahvalno promišljamo dobročinstva što ih na razne načine primamo, mi ih, jedva misleći na zahvalnost, uzimamo kao nešto što je razumljivo samo po sebi. Štoviše, uvjereni smo da nam drugi to duguju, da nam to na neki način pripada. Događa se tako da prvenstveno mislimo na svoja prava dok na zahvalnost gotovo i ne pomišljamo“, kazao je nadbiskup.

Istaknuo je pritom da isključivanje Boga iz osobnoga i zajedničkog života ima za posljedicu neuspjeh i nesigurnost, dok je priznavanje Boga, njegovih zakona, darova i milosti, jamstvo uspjeha i napretka. O tome nam, kazao je nadbiskup Devčić, govori i cijelo Sveto pismo te nas u skladu s time potiče na borbu protiv samodostatnosti i s njome povezane oholosti. Činjenica je, podsjetio je nadbiskup, da se pred Bogom nemamo čime hvaliti, jer sve što jesmo i što imamo prvenstveno je njegov dar.

„Prema tome - ne hvastanju, ne nezahvalnosti, nego radosno zahvaljivanje Bogu za njegova dobročinstva i milosti – onako kako to u današnjem Evanđelju čini Marija. Slično vrijedi i za prisutnost drugih ljudi u našem životu. No, kako bismo postali svjesnima da u svome životu neizmerno više primamo nego što dajemo - moramo misliti o svome životu, o ljudima s kojima živimo i radimo o uvjetima i okolnostima koje često ovise više o drugima nego o nama samima“, istaknuo je u propovijedi nadbiskup Devčić. "Moramo razmišljati o sebi, ispitivati se i ispravljati, kako bismo umjesto umišljenosti i oholosti, o sebi stekli ispravnu sliku u kojoj će zahvalnost biti središnja tema", poručio je riječki nadbiskup.

Pismo sućuti kardinala Bozanića povodom urušavanja mosta u Genovi

Zagreb, 16.8.2018. (IKA) - Zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić uputio je pismo sućuti đenovskom nadbiskupu i metropolitu kardinalu Angelu Bagnascu povodom tragičnoga događaja urušavanja mosta u gradu Genovi, prenosi Tiskovni ured Zagrebačke nadbiskupije.

„Želim Vam izraziti blizinu i sućut u svoje i u ime cijele Zagrebačke nadbiskupije. U crkvenom zajedništvu izražavamo našu duhovnu blizinu onima koji su izgubili živote u tragičnoj nesreći, njihovim obiteljima u boli, onima za kojima se još traga i svima koji su ostali bez krova nad glavom. Usrdno molimo Gospodina da pomogne i utješi one koji su pogođeni ovom nesrećom. U ovom trenutku kušnje i patnje neka se Božja pomoć očituje i u znakovima blizine i solidarnosti u molitvi i zajedništvu“, istaknuo je kardinal Bozanić.

Rokovo u Draškovcu

Varaždinski biskup Josip Mrzljak predvodio je 16. kolovoza svečano euharistijsko slavlje na otvorenom pored župne crkve Sv. Roka u Draškovcu, poručivši da smo i danas pozvani biti sveti.

Draškovec, 16.8.2018. (IKA) - Varaždinski biskup Josip Mrzljak predvodio je u četvrtak 16. kolovoza, na blagdan svetoga Roka, svečano euharistijsko slavlje na otvorenom pored župne crkve u Draškovcu posvećene upravo tom francuskom svecu iz 14. stoljeća. Velikom je slavlju prethodila svečana procesija s kipom svetog Roka ulicama toga pitoresknog međimurskog mjestasca, u kojoj su sudjelovali vjernici iz župa Donjomeđimurskoga dekanata, Varaždinske biskupije, ali i šire.

Ove se godine obilježava 258. obljetnica zavjeta svetom Roku iz 1760. godine. Po tom je zavjetu u Draškovcu sagrađena crkva posvećena svetom Roku, budući da je taj svetac Međimurje očuvao od pošasti stočne kuge. U tradicionalnoj se procesiji, kao i svake godine, nosila pokaznica s moćima svetog Roka, kao i svečev kip, koji su nosili članovi domaće udruge „Prijatelji svetog Roka“, prve u Hrvatskoj, u posebnim odorama.

S biskupom je suslavilo desetak svećenika Varaždinske biskupije, a sve je srdačno pozdravio domaći župnik Matija Vonić, posebno sve bolesnike, utamničeničke, veterinare, doktore, pekare, poljoprivrednike, invalide, kirurge, hodočasnike, ljekarnike, grobare, krivo optužene osobe, a i uzgajivače pasa i stoke koji danas slave svojeg nebeskog zaštitnika.

U propovijedi je biskup Mrzljak promišljao o svecima iz povijesti Crkve. „Svetost je za svakoga čovjeka i svatko je pozvan biti svet. Najprije se postaje svet po krštenju, a potom po svom načinu života, svom humanizmu. Potrebno je približiti svetost svima nama i vidjeti da ti sveti ljudi koji su živjeli u neka druga vremena i danas nama imaju što poručiti. Za nas sveci nisu samo prošlost, kao što niti mi danas nismo na nekom skupu na kojem se sjećamo svetoga Roka. No, moramo se vraćati u davna vremena i vidjeti poruku svetaca za naše vrijeme“, rekao je biskup. Sveti Rok je bio dionik jedne od bolesti koja je harala u srednjem vijeku. Danas više nemamo takvih zaraznih bolesti, ali potrebno je vraćati se i u srednji vijek, ali i još dalje u prošlost kako bismo prepoznali, po Isusovu učenju, bližnjega koji je potreban naše pomoći. Pozvani smo danas biti sveti, poručio je mons. Mrzljak. U nastavku homilije naveo je nekoliko rečenica iz apostolskog pisma „Radujte se i kličite“ (Gaudete et exsultate) pape Franje, u kojem poziva ljude na svetost. Nakon mise i blagoslova kruha, vjernici su iskazali štovanje svetom Roku u procesiji oko njegova kipa i oltara unutar crkve.

Župa Draškovec i ove je godine svečano proslavila blagdan svog nebeskog zaštitnika brojnim duhovnim događanjima u sklopu manifestacije „Rokovo u Međimurju“. Za proslavu svog nebeskog zaštitnika župljani su se pripremali trodnevnom duhovnom obnovom koju je predvodio župnik u Goričanu Josip Drvoderić. U ponedjeljak 13. kolovoza, nakon euharistijskog slavlja predstavljena je knjiga „Međimurska narodna, katolička, običajna baština“ prof. emer. Stjepana Hranjeca. Dan kasnije prof. dr. Damir Žubčić održao je predavanje „Što je svetom Roku značio pas?“, tijekom kojeg je između ostaloga govorio o pozitivnom utjecaju životinja na zdravlje ljudi.

Na sam župni blagdan misna slavlja bila su još u 7.30 sati, u 9 sati misa za bolesnike uz poseban blagoslov koju je predvodio o. Lujo Jeđut, a u poslijepodnevnom satima i večernica.

Biskup Uzinić: Pokušajmo prepoznati svece u svom naraštaju i u sebi samima

Ophod oko crkve s kipom sv. Roka i misno slavlje na blagdan sv. Roka, 16. kolovoza, u crkvi Sv. Roka u Čaporicama kod Trilja predvodio je dubrovački biskup Mate Uzinić.

Čaporci, 16.8.2018. (IKA) - Ophod oko crkve s kipom sv. Roka i misno slavlje na blagdan sv. Roka, u četvrtak 16. kolovoza, u crkvi Sv. Roka u Čaporicama kod Trilja predvodio je dubrovački biskup Mate Uzinić. U koncelebraciji je bilo nekoliko svećenika predvođenih župnikom don Mirkom Skejićem i cetinskim dekanom don Stipom Ljubasom.

Riječ pozdrava na početku misnoga slavlja uputio je župnik don Mirko Skejić. Zahvalivši biskupu na dolasku kazao je kako i dalje moli krunicu za njega. Zahvalama je uzvratilo biskup Uzinić kazavši da ove godine slavi 25 godina svećeništva te da je njegov dolazak na neki način i zahvala don Mirku koji je prije 25 godina propovijedao na njegovoj mladoj misi. Biskup se prisjetio da je prije 25 godina, 1993. g., kao đakon propovijedao upravo u toj crkvi Sv. Roka na poziv tadašnjega župnika a danas pokojnoga don Joze Prelca. Čestitavši Čaporičanima zaštitnika i imendan svima koji ga slave, u propovijedi je biskup govorio o svetosti koju trebamo primijetiti kako u sebi tako i u drugima.

Osvrnuo se na evanđeoski tekst koji donosi Isusove riječi: „Tada će kralj reći onima sebi zdesna: 'Dodite, blagoslovljeni Oca mojega! Primite u baštinu Kraljevstvo pripravljeno za vas od postanka svijeta!'” Zatim će reći i onima slijeva: „Odlazite od mene, prokleti, u oganj vječni, pripremljen đavlu i anđelima njegovim!” U tom je surječju kazao da „za nas nije pripremljen pakao i prokletstvo nego raj i zajedništvo s Gospodinom, svetost. To je ono što nam poručuje sv. Roko kao i svi ostali sveci, kao i Blažena Djevica Marija, da je smisao našega života bit svet, biti u zajedništvu s Gospodinom.”

U nastavku propovijedi razvio je tri misli koje je potkrijepio mislima iz najnovijega Papina dokumenta „Gaudete et exultate” (Radujte se i kličite) u kojemu on progovara o svetosti. Prvu misao povezao je sa Trećim nacionalnim susretom hrvatskih katoličkih obitelji u rujnu u Splitsko-makarskoj nadbiskupiji. Podsjetio je da iz životopisa sv. Roka doznajemo kako su njegovi roditelji bili pobožni ljudi koji dugo nisu mogli imati djecu. Tražili su od Boga i dobili Roka na kojega su prenijeli svoju vjeru i zahvalnost Bogu kako bi ostvario ono za što je stvoren, a to je da bude svet. Međutim, nije samo Roko postigao svetost nego i njegovi roditelji, nisu kanonizirani ali su sigurno postigli onaj cilj za koji su stvoreni, kazao je mons. Uzinić. U tom se svjetlu obratio roditeljima potaknuvši ih da budu pozorni za što svoju djecu pripremaju u životu. Svojoj djeci naime možemo mnogo dati i predati, ali ako im ne predamo sustav vrijednosti koji će im omogućiti jednoga dana postati sveti može se dogoditi da smo im prokletstvo omogućili.

U drugoj misli govorio je o tome kako drugi nisu primijetili Rokovu svetost, nego je izobličen od bolesti bačen u tamnicu jer ga nisu prepoznali. U njegovoj ćeliji pronašli su od svjetlosti natpis da svi koji budu oboljeli od kuge i zaištu pomoć od sv. Roka bit će iscijeljeni. U tom je duhu dubrovački biskup potaknuo okupljene da prepoznaju svetost sv. Roka, koji je živio Evanđelje te da u drugima prepoznaju svetost jer sveci nisu samo stvar prošlosti. Duh Sveti izliva svetost svuda na narod Božji. Papa kaže kako voli vidjeti svetost Božjega naroda u strpljivosti u roditeljima koji odgajaju u ljubavi svoju djecu, u muškarcima i ženama koji rade kako bi donijeli kruh svojim obiteljima, u bolesnicima, u starim redovnicima, u ustrajnosti ići naprijed. To je svetost

susjeda pored nas, onih koji žive blizu nas i odraz su Božje prisutnosti. „Mi u svom životu često vidimo negativno pokraj sebe i onda ogovaramo i kritiziramo, a puno je više dobra oko nas. Nemojmo biti poput novina koje gledaju samo kako će vidjeti negdje slučaj, aferu pa i stvoriti ga tamo gdje ga nema. Nemojte da nam se dogodi da nam sveci završe poput sv. Roka u zatvoru, negdje sa strane neprepoznati, pokušajmo prepoznati svece i u svom naraštaju”, naglasio je biskup.

I na kraju pozvao je okupljene vjernike da pokušaju prepoznati sveca i u samome sebi. Papa u dokumentu pozivajući se na Sv. pismo ali i na koncilске dokumente snažno ističe da su svi pozvani na svetost, svaki na svom putu. Potaknuo je vjernike da svatko gledajući put sv. Roka prepozna osobni put svetosti. Pozvani smo živjeti s ljubavlju i dajući se ponaosob u svom zvanju i zanimanju dati svoje osobno svjedočanstvo svetog života. Papa upozorava da se na tom putu valja boriti protiv mentaliteta svijeta, protiv vlastitih slabosti a osobito protiv Sotone koji ne želi da budemo sveti. A boriti se možemo vjerom koju izražavamo molitvom, razmatranjem Božje riječi, euharistijskim klanjanjem, sakramentalni pomirenjem, djelima u ljubavi, životom u zajednici, misijskim zalaganjem pa i nasljeđujući svece naše zaštitnike, kazao je mons. Uzinić, zaključivši „kako bismo primili u baštinu kraljevstvo pripremljeno za vas od postanka svijeta”.

Na kraju misnoga slavlja riječ zahvale biskupu i svojim župljanima uputio je župnik don Mirko, naglasivši da su radovi u crkvi i oko crkve završeni. Posebno je zahvalio Marku Gugiću, koji je napravio postaje križnoga puta, reljef, vodio obnovu zvonika te župljaninu Nediljku Živaljiću, koji je našao sredstva i asfaltirao put oko crkve, koja je izgrađena 1924. godine na temeljima stare crkve iz 18. stoljeća, a obnovljena je 2014. godine.

Na Rokovo proslavljen Zavjetni dan grada Osijeka

Proslava spomendana sv. Roka u Osijeku održana je u dvjema kapelicama gornjogradske konkatedralne župe sv. Petra i Pavla te donjogradske župe Preslavnog Imena Marijina.

Osijek, 16.8.2018. (IKA) - Proslava spomendana sv. Roka u Osijeku održana je u četvrtak 16. kolovoza u dvjema kapelicama gornjogradske konkatedralne župe Sv. Petra i Pavla te donjogradske župe Preslavnog Imena Marijina. Osobito svečano bilo u osječkoj crkvi posvećenoj sv. Roku, gdje su, uz proslavu naslovnika, održana euharistijska slavlja „Zavjetnog dana grada Osijeka”. U zajedništvu s vjernicima domaće i župa osječkih dekanata jutarnju je misu predvodio konkatedralni župnik mons. Adam Bernatović, središnju u 10 sati konkatedralni župni vikar Robert Almaši, a svečanu večernju misu gornjogradski župni vikar Zlatko Hnatešin, ovogodišnji mladomisnik iz župe Odvorci, koji je na kraju slavlja okupljenima udijelio mladomisnički blagoslov. Podsjećajući na sebedarni svećev život i legendu o sv. Roku, Hnatešin je istaknuo kako sv. Roka štujemo kao zaštitnika protiv kuge, no ovaj nebeski zagovornik i danas nam je kršćanski uzor služenja bolesnima i nemoćnima, primjer u nasljedovanju Krista. „Brojne su kapele posvećene sv. Roku, svecu s kojim Crkva slavi Božju ljubav i milosrđe. Danas, u 21. stoljeću, kroz promišljanje o svetomu Roku shvaćamo svoje služenje oboljelima. Mnogi zaposleni u zdravstvenim ustanovama, hospicijima i bolnicama jesu sveti Rok među nama jer savjesno i s ljubavlju, baš poput sv. Roka, čine djela ljubavi i milosrđa. Osvrnemo li se oko sebe, unutar obitelji vidjet ćemo brigu i ljubav za bližnje, u onima koji skrbe za svoje stare i bolesne... Ženo, ti si sv. Rok

svome mužu, a muž svojoj ženi; ti si roditelju pozvan biti sv. Rok svojoj djeci, a ti snaho pozvana si biti sv. Rok svojoj svekrvi", kazao je Hnatešin. Propovijed je zaključio pričom o vjerniku koji je čekao posjet Isusa Krista, ali Njega nije prepoznao u dolasku siromašnoga starca i u ženi s djetetom. „Nemojmo dozvoliti da u osobama na životnom putu ne prepoznamo Isusa! Slavlje sv. Roka poziva nas podijeliti milosrđa u obitelji i na poslu. Molimo za vjernost i snagu u djelima milosrđa, tražeći zagovor sv. Roka i naše nebeske Majke." U molitvi vjernika, koju je predmolila gornjogradska župljanka Anamarija Čondor, predsjednica osječke podružnice HKLD-a Podružnice Osijek, vjernici su molili za bolesnike u župi i Osijeku te da njihovi poslužitelji i njegovatelji budu osnaženi spremnošću služenja po uzoru na sv. Roka. Misna slavlja animirao je župni zbor uz ravnanje i orguljsku pratnju s. Branke Čuture.

Biskup Lipovšek: Raditi za mir je put svetosti

U zavjetnoj kapeli Sv. Roka u Zagrebu slavlje je predvodio celjski biskup Stanislav Lipovšek, koji je, osvrnuvši se na odnose Slovenaca i Hrvata, istaknuo: „Otkada nas je Božja providnost ovdje postavila s istim poslanstvom, imamo sve mogućnosti da kao dva kršćanska naroda budemo kvasac i sol zemlje“.

Zagreb, 16.8.2018. (IKA) – Celjski biskup Stanislav Lipovšek predvodio je na blagdan sv. Roka, 16. kolovoza, svečano euharistijsko slavlje u zavjetnoj kapeli Sv. Roka na Rokovu perivoju u Zagrebu. Prije slavlja riječ pozdrava hodočasnici uputio je župnik župe sv. Blaža na čijem se području nalazi i kapela, mons. Zlatko Koren. Prenio je i pozdrave zagrebačkoga nadbiskupa kardinala Josipa Bozanića, a u njegovo ime predvoditelju slavlja čestitao je zlatni svećenički jubilej.

Na početku homilije biskup Lipovšek rekao je kako je „današnje bogoslužje na izvjestan način povezano s jučerašnjom svetkovinom Uznesenja BDM na Nebo. S Marijom na nebo uznesenom radosno smo i sa zahvalnošću ponovno dotakli i iskusili čudesnost Božjeg plana koji nam je podarila njegova providnost. Poslani smo u današnji svijet da svatko od nas dobro obavi i dovrši svoje životno poslanje - te da se tako nakon zemaljskog života preselimo u nebesku domovinu onostran zemaljskih stvarnosti. Marija na nebo uznesena nam je putokaz. Na taj put osjetljivosti za Gospodina i na put radosnog ispunjavanja Božje volje upućuju nas također svetice i sveci Božji, koji su bili ljudi poput nas samih, ljudi koji su imali svoje dobre i manje dobre strane. Oni su sebe ostvarili u vjernosti Božjem pozivu, u spremnosti tražiti i vršiti volju Božju". Pritom je istaknuo primjer sv. Roka koji je nakon smrti roditelja siromasima razdijelio svoje bogato naslijeđe, a sam se zaputio na pokorničko hodočašće u Rim da bi na grobovima apostola i mučenika našao nadahnuće za krepostan način života. No, ono što je vjernike proteklih vremena, ali još i danas kod njega zaokupljalo i privlačilo je njegovo nesebično služenje bližnjima. Koliko je sam bio potreban pomoći bližnjih, tolike je predanije služio potrebnijima i siromašnjima od sebe, te je tako doslovno oživotvorio Isusovu preporuku „Nitko nema veće ljubavi od ove: položiti vlastiti život za svoje prijatelje", rekao je biskup, te podsjetio kako je to i naš put.

Biskup Lipovšek podsjetio je kako je papa Franjo nedavno objavio pobudnicu „Kličite i radujte se", koja je poziv nama katolicima, također i svim kršćanima i svim ljudima dobra srca, da bismo u potpunosti iskusili bogatstvo kršćanskog života i zakoraknuli putem svetosti na koju smo svi pozvani i koja nam je svima dohvatljiva.

U osvrtu na misno evanđelje, posebno se zaustavio na dva blaženstva: biti graditelji mira i milosrdni. Raditi za mir, biti sijač mira u svome okruženju to je put svetosti, ističe papa Franjo. To vrijedi za globalni svijet, za događanja na svjetskoj sceni, ali to vrijedi i za naš mali svakodnevni svijet, za okoliš u kojemu živimo, za naše obitelji, za naše međusobne odnose, u rodbinskim i susjedskim vezama, u župi, za odnose u društvenoj zajednici, među ljudima i narodima, rekao je biskup Lipovšek, te podsjetio kako to vrijedi i za odnose između Slovenaca i Hrvata. „Otkada nas je Božja providnost ovdje postavila s istim poslanstvom, imamo sve mogućnosti da kao dva kršćanska naroda budemo kvasac i sol zemlje. Kroz povijest nikada nije bilo mržnje ili međusobnih ratova. Ipak, kroz povijest su uvijek iskrsavale, pa i danas iskrsavaju različite poteškoće i različita mišljenja koje treba strpljivo, sporazumno i mudro rješavati. Kršćani, posebno mi katolici pri tome imamo posebno važnu zadaću da pomazemo političarima u traženju pravednih i svima prihvatljivih rješenja. I to zaista radimo na razini biskupskih konferencija, ali na izrazit način i u praktičnome kršćanskom životu. Posebno na pograničnim područjima i naročito još na zajedničkim hodočašćima u Mariju Bistricu, Brezje, Trsat, Ptujsku Goru, Ludbreg. Prisjetimo se samo lanjskog hodočašća u Stičnu povodom 100. obljetnice Marijinih ukazanja u Fatimi. Tada se trima tisućama slovenskih hodočasnika pridružilo još dvije tisuće Hrvata, te zajedno s biskupima i svećenicima molili za mir i bratstvo među ljudima i narodima. To je put svetosti“.

Uz drugo blaženstvo „blago milosrdnima..." naglasio je kako je milosrđe put svetosti i uvijek je u svezi sa svakom vrstom pomoći. „To se također događalo između Slovenaca i Hrvata, posebno između Zagrebačke i Mariborske nadbiskupije, na početku drugoga svjetskog rata. Slovenski su svećenici bili protjerani u Hrvatsku. Posebno se tada istaknuo ondašnji zagrebački nadbiskup, sada blaženi kardinal Alojzije Stepinac. Izravno se zauzeo za protjerane svećenike i razmjestio ih po župama. Puno toga dobroga se događalo i u poratnom vremenu, posebno mogućnost da su mnogi slovenski učenici i svećenici zbog nesređenih prilika kod kuće mogli studirati u hrvatskim sjemeništima gdje su bili lijepo prihvaćeni". Podsjetio je i kako se danas ostvaruje važan oblik suradnje pri zajedničkom istraživanju masovnih grobnica u kojima su posmrtni ostaci Slovenaca i Hrvata, žrtava poslijeratnih masovnih ubojstava.

Homiliju je biskup Lipovšek zaključio riječima: „Naša se vjernost Isusu Kristu ostvaruje i provjerava u našem odnosu prema bližnjima, posebno u našem odnosu prema braći i sestrama koji su potrebni naše blizine i pomoći. Svijet u kojemu živimo pruža nam brojne poticaje i mogućnosti da se zaputimo tim putem svetosti i da zaista postanemo svjetlo svijeta i sol zemlje. Braćo i sestre u Kristu! Zaputimo se tim putem. Nek' nas na tom putu prati primjer i zagovor svetaca, posebno sv. Roka, našeg zaštitnika čiji spomendan danas ovdje slavimo“.

Nakon popričesne molitve, jedan od koncelebranata kanonik Prvostolnog kaptola zagrebačkog mons. Zvonimir Sekelj izrekao je molitvu blagoslova za kip sv. Roka, koji je potom biskup blagoslovio. Molitve pak za zdravlje i nabožne predmete izrekao je rektor svetišta Gospe Brze Pomoći u Slavonskom Brodu preč. Ivan Lenić.

Usljedila je zavjetna procesija sa svijećama oko kapele, u kojoj se ove godine prvi puta nosio novi kip sv. Roka. Kip su nosili članovi Vatrogasne zajednice Grada Zagreba u pratnji žena u bistričkoj narodnoj nošnji. Prije biskupova blagoslova, okupljeni vjernici primili su mladomisnički blagoslov Darija Krala, rodom iz župe sv. Blaža. Pjevanje je animirala s. Cecilija Pleša.

Proslava sv. Roka u Bibinjama

Koncelebrirano misno slavlje u crkvi Sv. Roka, nekadašnjoj župnoj crkvi toga mjesta, predvodio je u četvrtak bjelovarsko-križevački biskup Vjekoslav Huzjak koji je upozorio na važnost odgoja.

Bibinje, 16.8.2018. (IKA) - Blagdan sv. Roka, u četvrtak 16. kolovoza, svečano je proslavljen u župi sv. Roka u Bibinjama. Koncelebrirano misno slavlje u crkvi Sv. Roka, nekadašnjoj župnoj crkvi toga mjesta, predvodio je bjelovarsko-križevački biskup Vjekoslav Huzjak, a nakon mise i procesiju s kipom sv. Roka kroz mjesto. Suslavila su dvanaestorica svećenika, među kojima i bibinjski župnik don Zdenko Milić.

Ono što je činio sv. Roko vrijedi za sva vremena, znači i za naše vrijeme, poručio je mons. Huzjak, tragom Ivanova navještaja govoreći o potrebi da se kršćanstvo živi djelom i istinom, a ne riječju i jezikom. Pritom je biskup upozorio kako smo skloni banalizirati Riječ Božju, kažemo „Nije Isus baš tako ozbiljno mislio, to je slikovito rekao“.

„Riječ Božja se govori da nas dotakne, pronađe u našem svakodnevnom životu. Božji poziv je jasan. Kao što je sv. Roko ozbiljno shvatio evanđelje, on i nas potiče Božju riječ ozbiljno prihvatiti u svoje srce. To je trajno nadahnuće tako živjeti, a ne proslaviti blagdan dolaskom na misu, a poslije čemo po svome. Sv. Roko nadahnjivao se na Božjoj riječi. To je poziv da je i mi ostvarujemo u svom životu. To je potrebno Crkvi i društvu. Na taj način možemo pridonijeti da u hrvatskom društvu krene bolje“, potaknuo je mons. Huzjak, rekavši da je sv. Roko Božju riječ prihvatio duboko, temeljito: „Ta riječ je prožela njegovo biće, njegovo srce, meso i kosti. Nije ostala na razini intelektualne spoznaje, na razini jezika i riječi, kako kaže sv. Ivan. Sv. Roko je svoj život posvetio ljudima koji su bili u nevolji“.

Biskup je upozorio da smo skloni biti kršćani kada nam odgovara, nekad zbog koristi sakrijemo kršćanstvo. „Moram promijeniti svoj život da bi svijet bio bolji. Po mom životu svijet je bolji ili lošiji. Ljudi koje kritiziramo da loše rade u društvu stasali su među nama, u našim obiteljima. Netko ih je odgojio, netko im je dao usmjerenje u život. Da su ti ljudi odgojeni kako je bio odgojen sv. Roko, loše se ne bi događalo, da ljudi ne poštuju tuđe. Nikad nije kasno da se usmjerimo gdje su prave vrijednosti. Istina je u Kristu koji je svoj život dao za nas i naučio nas ljubiti. Kristova žrtva je ljubav i ono koliko ga nasljedujemo. Ostalo je reklama, priča, isprazno. Žrtva znači darivanje, dati. Čovjek koji nije kadar dati sebe ni od sebe što ima, može pričati o ljubavi, ali to nije ljubav“, istaknuo je mons. Huzjak, naglasivši da nas sv. Roko uči ljubiti životom, djelom i istinom, gdje god se nalazimo, što god radimo: u obitelji, na poslu, u školi, politici, gospodarstvu. „Svugdje čovjek može ostvariti Božju riječ i istinu, djelom i ljubavlju. To je pravo, istinsko, samo to ostaje. Sv. Roko nas poučava i daje nam misliti koliko smo mi spremni žrtvovati. Pozvani smo svi ozbiljno Božju riječ ostvarivati u životu jer to je boljitak svijeta. Bolji svijet počinje od nas. Svaki dan imamo prigodu ispitati sebe jesam li učinio što dobra“, potaknuo je mons. Huzjak.

„Premda je bio mlad, sv. Roko nije se zadovoljavao polovičnim kršćanstvom, prosječnošću, površnošću, nego je duboko i iskreno prihvatio Božju riječ i po toj riječi usmjerio život. Kad je mlad ostao bez roditelja, u svojoj kršćanskoj revnosti svoje imanje je podijelio sirotinji i krenuo na hodočašće prema Rimu. Shvatio je da svoj život treba potrošiti za druge, kao njegov Spasitelj. U žrtvi, predanju, jer tako su ga odgojili njegovi roditelji, u kršćanskom duhu, dosljednom shvaćanju Kristove riječi "Što god ste učinili jednome od najmanjih, meni ste učinili", naglasio je mons. Huzjak. Istaknuo je da su Rokovi imućni roditelji svoje

dijete mogli odgojiti i u ležernom, raskošnom duhu, da se svega ima. „Koliko je važno to što je odgoj sv. Roka bio kršćanski, iako su njegovi roditelji bili materijalno dobrostojeći. A kako mi danas odgajamo djecu? Dajemo im novac, kompjuter, mobitel od nekoliko tisuća kuna, neka se igraju. Djeca se odgajaju u duhu zabave, da se svega ima, ne treba se truditi, raditi, žrtvovati. Onda dobijemo ljude koji imaju 20, 30 godina a nikad nisu nešto ozbiljno radili, nisu imali odgovornost, nisu znali preuzeti nešto ozbiljno na sebe. Dobivamo ljude nesposobne za život, brak“, upozorio je biskup Huzjak, poručivši: „Roditelji, nemojte praviti invalide od svoje djece! Djecu treba odgajati da poštuju ono što imaju. Sv. Roko naučio je poštovati svoje roditelje i što su oni priskrbili, jer za to se netko mučio. Ako ne znate naučiti djecu da znaju poštovati vaš trud, rad, zauzetost za njih, učinili ste ih nesposobnima za život. Za žrtvu, za odreći se, za dati nekome nešto, vidjeti nekoga u potrebi. Naučili ste ih samo gledati sebe i živjeti za sebe, kad se zatvore u sebe misle kako steći, imati. Sv. Roko je znao svoj život upotrijebiti u brizi za najpotrebnije. To možemo i mi. Odgojiti djecu da znaju ljubiti bližnjega, da znaju da je pravi, istiniti život u odricanju, žrtvi, jer to je ljubav. Koliki mladi ulaze u brak i rastave se? Zajednički život je odricanje, žrtva, kad dođu djeca koja su radost, a ne teret, kako čujemo da se kaže za djecu“ upozorio je mons. Huzjak. Poručio je da svaki dan imamo priliku učiniti nešto bližnjemu: to su suprug, dijete, susjed, bolestan, nemoćan. To je naša prilika da pokažemo da smo kršćani, kao što je i patricij koji je zacijelio sv. Roka zaraženog od kuge, vidjevši djela sv. Roka, postao kršćanin, rekao je mons. Huzjak, moleći zagovor sv. Roka da živimo istinskim kršćanskim, predanim životom, zauzetim malim koracima, u obrani od modernih kuga materijalizma i individualizma.

Susret kardinala Bozanića i svećenika iz Vrbnika

Susret je započeo euharistijskim slavljem u župnoj crkvi Uznesenja Blažene Djevice Marije koje je predvodio kardinal Josip Bozanić u koncelebraciji sa svećenicima rodnom iz te župe i vrbničkim župnikom i dekanom mons. Ivanom Brnićem. Kardinal se susreo i s krčkim biskupom Petanjkom i umirovljenim biskupom Županom.

Zagreb, 17.8.2018. (IKA) - Zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić susreo se u petak 17. kolovoza godine u Vrbniku sa svećenicima rodnom iz te župe. Susret je započeo euharistijskim slavljem u župnoj crkvi Uznesenja Blažene Djevice Marije koje je predvodio kardinal Josip Bozanić u koncelebraciji sa svećenicima rodnom iz te župe i vrbničkim župnikom i dekanom mons. Ivanom Brnićem. Mons. Brnić je na početku pozdravio kardinala Bozanića, sve svećenike i brojne vjernike koji su se okupili na misi, istaknuvši svoju radost zbog zajedništva svih prisutnih u ovom znakovitom slavlju.

Ističući primjer Blažene Djevice Marije, kardinal je u homiliji istaknuo kako poput nje moramo biti uvijek Bogu zahvalni za neizmjerena dobra koja nam čini. Aktualizirajući liturgijska misna čitanja tog dana kardinal je stavio naglasak na odnos čovjeka prema Bogu i čovjeka prema čovjeku. Kardinal je istaknuo važnost ljubavi i žrtve koje ne idu jedna bez druge. "Ljubav bez žrtve je jalova, a žrtva bez ljubavi je besmislena" rekao je Kardinal i potaknuo sve okupljene da jedni drugima pomažu živjeti vjernost Bogu i u braku i u svećeništvu; svećenici u prihvaćanju celibata zbog kraljevstva nebeskoga, a supružnici jedan drugome u vjernoj bračnoj ljubavi.

Nakon misnog slavlja kardinal je sa svećenicima i vjernicima pohodio crkvu Sv. Ivana Krstitelja i kod

svećeničke grobnice predvodio molitvu za pokojne svećenike.

Susret kardinala Bozanića sa svećenicima nastavljen je u župnoj kući na zajedničkom sastanku. Nazočne je župnik mons. Brnić upoznao s tijekom obnove i uređenja župne crkve i drugim pastoralnim inicijativama, a prisutni su se u zauzetoj diskusiji uključili u teme svojim prijedlozima i primjedbama. Sastanak je završen bratskim objedom u župnoj dvorani.

Uoči toga dana, 16. kolovoza navečer, kardinal Bozanić je posjetio krčkog biskupa Ivicu Petanjka i biskupa u miru Valtera Župana s kojima se zadržao u srdačnom razgovoru i na bratskoj večeri, izvijestio je Tiskovni ured Zagrebačke nadbiskupije.

130. obljetnica rođenja sl. Božje s. Trofime Miloslavić

Dubrovački biskup Mate Uzinić, predvođeci 17. kolovoza misu u rodnoj župi s. Trofime u Postranju, poručio je da u svetosti te službenice Božje možemo doživjeti i svoju potencijalnu svetost.

Postranje, 17.8.2018. (IKA) - Na proslavi 130. obljetnice rođenja i krštenja službenice Božje s. Trofime (Made) Miloslavić u Postranju u Župi dubrovačkoj u petak 17. kolovoza okupio se veliki broj vjernika iz te i susjednih župa kao i sestara milosrdnica iz cijele splitske provincije Navještenja Gospodinova, te sestara iz drugih redovničkih zajednica koje djeluju na području Dubrovačke biskupije.

Svečano koncelebrirano euharistijsko slavlje predvodio je dubrovački biskup Mate Uzinić koji je u propovijedi, uz ostalo, kazao kako je važno da s. Trofimu, koju mnogi do danas nisu poznavali, doživimo kao „našu“ jer onda u njezinoj svetosti, koja nije samo svetost mučeništva nego cijelog života koji se stavio u službu Bogu i bližnjemu, možemo doživjeti i svoju potencijalnu svetost na koju smo svi pozvani.

Za biti svet nije važno zvanje ili zanimanje, nisu važne životne okolnosti, ni ovaj ni onaj politički sustavi, sklon ili ne sklon Crkvi i kršćanima, rekao je biskup, ključna je ljubav pa je i za ovo misno slavlje uzet obrazac mise za ljubav. „Ne bih, naime, želio da nas prisjećanje na s. Trofimu i njezine susestre potakne na mržnju prema onima koji su im oduzeli život, kao ni onima koji i danas hvale i promiču i brane taj zločinački sustav osuđujući žrtve, a slaveći zločince. Umjesto toga bih želio da i nas zahvati ljubav. Nije to bilo kakva ljubav. To je ljubav koja ne pravi razliku među ljudima, koja se ne pita tko je dobar ili loš, koja ne dijeli ljude po ovom ili onom ključu, to je ljubav koja oprašta... To je, konačno, ona ljubav koja je od rođenja do smrti obilježila život naše s. Trofime i njezinih susestara, ali je ponuđena i svakom od nas u našem životu, zvanju i zanimanju. To je ona ljubav kojom je s. Trofimu, strpljivo i vjerno, u svim trenucima njezinog života i do njegova kraja, a mi vjerujemo i u svu vječnost, ljubio i ljubi Bog. Istovremeno to je ljubav kojom je ona, strpljivo i vjerno, u svim trenucima svoga života i do njegova kraja ljubila, a mi vjerujemo i kroz svu vječnost, ljubila i ljubi Boga i svoje bližnje. Danas u tim njezinim bližnjima, onima koje ona ljubi ljubeći Boga želim rado prepoznati nas, njezine, koje uvjeren sam pred Bogom zagovara kako bismo i mi otkrili ljubav Božju kojom smo ljubljani i u toj ljubavi ljubili Boga i svoje bližnje, uključujući sve ljude, pa i one koji nas ne ljube“, kazao je dubrovački biskup.

O vjernoj i strpljivoj ljubavi, a takva je ljubav kojom je Bog ljubio s. Trofimu i ona njega, kao i ljubav kojom Bog nas ljubi i poziva nas da i mi ljubimo njega, govorila su i liturgijska čitanja iz kojih je biskup izdvojio neke poruke.

Neraskidiva i vjerna ljubav Boga prema Izabranom narodu je ljubav za koju je Isus htio da postane i temelj neraskidive ljubavi onih koji se međusobno združuju pred Bogom u ženidbi, ali i onih koji se, poradi kraljevstva nebeskoga toga odriču, kako bi sebe i svoj život, bez ikakvih osobnih interesa i iz čiste ljubavi prema Bogu, stavili u službu Bogu, u službi bližnjih i njihovog vječnog spasenja, rekao je biskup Uzinić.

Taj izbor nije uvijek lak, ustvrdio je, te spomenuo kako danas ima sve više rastava ali i malo ili nimalo duhovnih zvanja u biskupiji. I za jedno i za drugo Isus kaže: „Tko može shvatiti, neka shvati.“, a shvatiti može onaj tko osjeća da je i u njegovom slučaju Bog napravio poseban zahvat kojem se on, bilo u braku bilo u duhovnom pozivu, želi staviti potpuno na raspolaganje.

Biskup je naveo i retke proroka Ezekielia o Božjem pozivu, te nastavio kako Izrael, nažalost, nije bio strpljiv s Bogom, nije ostao vjeran nego se odao se bludu i krenuo je za drugim bogovima. To su kasnije činili i drugi kroz povijest, a i danas. Ali Bog je svejedno ostao vjeran i vjeran ostaje.

„Danas smo ovdje jer znamo da je moguće ostati vjerni. Uvjeren sam da je, usprkos tome što se ponekad dobiva drukčiji dojam, većina vjerna. I s. Trofima i njezine susestre su ostale vjerne, a nije im to bilo lako. Mnogi u njihovo vrijeme to nisu uspjeli.

Svjedok tome je i njihovo mučeništvo. Molimo danas za njih da ih Bog nagradi za vjernost i uzdigne na čast oltara. Molimo i njih da nas zagovaraju kako bismo i mi, svatko od nas u svom zvanju i zanimanju, ostali vjerni. I kako bismo jednom s njima bili sveti“, završio je biskup propovijed.

Postulator kauze dr. Zvonimir Kurečić na kraju mise dao je izvješće o otvorenju kauze za proglašenje blaženima ili deklaracije mučeništva s. Žarke Julijane Ivasić i šest susestara mučenica, među kojima je s. Trofima (Made) Miloslavić. Ovih sedam službenica Božjih pridružuju se na neki način nizu domaćih blaženika iz tog vremena, poput bl. Alojzija Stepinca, bl. Miroslava Bulešića te Drinskih mučenica koji su izgubili život „in odium fidei“ od komunističkog režima u Jugoslaviji neposredno nakon II. svjetskog rata. Postulator je ispričao kako je došlo do ovog postupka te opisao njegov tijek, sudionike, sve ono što je učinjeno kao i ono što još treba učiniti. Na kraju je preporučio vjernicima da se u svojim potrebama obraćaju svojoj sumještanici kao i svim ostalim njezinim redovničkim sestrama mučenicama. „Ono što mi možemo učiniti u ovom postupku je moliti se Bogu da službenice Božje budu što prije proglašene blaženima i da se postupak sretno završi. A isto tako molite se i vi na posebne nakane, za ono što vas tišti, gdje imate posebnu potrebu, njima za zagovor“, kazao je postulator kauze.

Okupljenima se obratila i s. Miroslava Bradica, vrhovna poglavarica Družbe sestara milosrdnica iz Zagreba, koja je ukratko vjernicima predstavila družbu te ih upoznala sa životom pokojne s. Trofime rođene u mjestu Makoše. Predstavila je također i ostale sestre za koje se vodi ova kauza.

Sestre milosrdnice sv. Vinka Paulskog u Hrvatsku su došle davne 1845. godine. Svoju karizmu milosrdne ljubavi svjedočile su na različite načine služeći bolesnima i starijima, te također kroz brigu za djecu i mladež. Družba danas ima 670 sestara koje djeluju u 11 zemalja na četiri kontinenta.

Govoreći o životu s. Trofime, vrhovna poglavarica uz ostalo je kazala kako je ona svoje potpuno predanje Gospodinu potvrdila polaganjem doživotnih zavjeta 1921. u Zagrebu, te dodala: „Nije ni slutila da je na ovom izabranom putu redovništva čeka kruna mučeništva.“

Opisala je i posljednje dane pokojne s. Trofime, ustvrdivši kako je ona svojim životom i svetačkom smrću posvjedočila potpuno predanje Gospodinu.

Zahvalila je vjernicima na prekrasnom slavlju i pozvala ih da šire štovanje službenica Božjih u narodu kojemu su one pripadale i kojemu su nesebično služile. Sliku koja predstavlja svih sedam službenica Božjih i roll-on na kojem je prikazana s. Trofima i napisan njezin životopis, vrhovna poglavarica sestara milosrdnica predala je župniku i župi kao poticaj vjernicima za molitvu i štovanje. A sličnu sliku svih službenica Božjih darovala je i dubrovačkom biskupu u znak zahvalnosti za svečani početak štovanja s. Trofime, zajedno sa susestrama, u ovoj biskupiji.

Mjesni župnik don Nikola Berišić, uz riječi zahvale svima, ispričao je i zanimljivost kako je novi naručeni kalež za crkvu, koji je trebao stići za svetkovinu župne zaštitnice Velike Gospe, zakasnio i stigao upravo na današnji dan i da je s njim prvi put služena ova misa. Prigodni koncert održao je na kraju programa Zbor sestara milosrdnica iz Splita. Na slavlju je sudjelovala rodbina pokojne s. Trofime te mjesni načelnik Silvio Nardelli sa suradnicima, a djeca i mladi obukli su tradicionalne nošnje toga kraja.

Sa sestrama milosrdnicama na slavlje u Postranje stigle su i vicepostulatorica kauze s. Tea Juratović te provincijalna glavarica provincije Naviještenja Gospodinova iz Splita s. Radoslava Kevo za čiju provinciju je ovo bio i godišnji susret sestara.

Sestra Trofima (Mande/Manda) Miloslavić rođena je 17. kolovoza 1888. u mjestu Makoše, tadašnja općina Dubrovnik, od oca Vida i majke Ruže, rođ. Kristović. Istoga dana krštena je u župi sv. Marije Mandaljene u Mandaljeni, Dubrovačka biskupija.

U Družbu sestara milosrdnica svetoga Vinka Paulskog je stupila 14. siječnja 1912. godine. Privremene redovničke zavjete položila je 15. kolovoza 1914., a doživotne 3. svibnja 1921. godine u Zagrebu. Radila je kao bolničarka u Mostaru i u Rijeci.

Komunističke vlasti odvele su je iz Rijeke u Sloveniju i 1. prosinca 1945. zatočile u Rajhenburgu, Brestanica u Sloveniji. Dana 12. rujna 1950. puštena je na slobodu. Potpuno iznemogla, iscrpljena i shrvana bolešću, stigla je u Goricu u Italiji, gdje je našla utočište kod sestara Naše Gospe, a potom je 20. rujna 1950. prevezena u Družbinu zajednicu u Centocellama, u Rimu. Nažalost, ni najstručnija liječnička pomoć nije joj mogla vratiti uništeno zdravlje.

Umrula je u Rimu 26. studenoga 1950. u 62. godini života, od posljedica mučenja u zatvoru. Pokopana je na rimskom groblju Campo Verano.

U Gospiću je 16. svibnja 2018., na 72. obljetnicu mučeničke smrti s. Žarke Ivasić, gospićko-senjski biskup Zdenko Križić svečano otvorio postupak beatifikacije ili proglašenja mučeništva službenica Božjih s. Žarke Ivasić i šest susestara mučenica (s. M. Kornelije Horvat, s. Lipharde Horvat, s. Geralde Jakob, s. Konstantine Mesar, s. Trofime Miloslavić i s. Blande Stipetić) iz Družbe sestara milosrdnica svetog Vinka Paulskoga – Zagreb, koje su stradale od komunističkog režima iz mržnje prema vjeri.

IX. zavjetno hodočašće Sisačke biskupije u Mariju Bisticu

Središnji dio hodočašća bilo je svečano misno slavlje koje je predvodio sisački biskup Vlado Košić u zajedništvu sa sedamdesetak svećenika pristiglih iz svih župa biskupije zajedno s vjernicima.

Marija Bistrica, 18.8.2018. (IKA) - Deveto tradicionalno zavjetno hodočašće vjernika Sisačke biskupije u Hrvatsko nacionalno svetište Majke Božje Bistričke održano je u subotu 18. kolovoza. Središnji dio hodočašća bilo je svečano misno slavlje koje je predvodio sisački biskup Vlado Košić u zajedništvu sa sedamdesetak svećenika pristiglih iz svih župa biskupije zajedno sa svojim vjernicima a koji su u potpunosti ispunili bistričko svetište.

U homiliji biskup je podsjetio na prošlu pastoralnu godinu u biskupiji koja je bila pod znakom bl. Alojzija Stepinca jer se ove godine navršilo 120 godina od njegova rođenja, a 3. listopada bit će i 20 godina otkako je proglašen blaženim, upravo ovdje u Mariji Bistrici. „Mi smo, Bogu hvala, uspjeli pred sisačkom katedralom podići lijep spomenik našem dragom svetom blaženiku, a na 20. obljetnicu beatifikacije bit će hodočašće svećenika Zagrebačke metropolije u Stepinčev rodni Krašić. To će biti za nas i formalno zaključenje te Godine, ali se i dalje nastavljamo moliti za njegovo proglašenje svetim i kad se to dogodi, bit će zapravo dosegnut cilj ove naše prošle Godine. Ipak, te se 'godine' nastavljaju, kao da se preklapaju i međusobno prožimaju jer bl. Alojziju ćemo se i dalje moliti u zagovor kada ćemo moliti za naše druge nakane", rekao je biskup te dodao kako se proteklih godina u Biskupiji osobita pozornost davala obiteljima shvaćajući koliko je današnja obitelj u velikim teškoćama te joj je potrebna Božja pomoć. „Tako smo bili proglasili Godinu obitelji pa potom Godinu očeva i majki, a to je pratilo inicijativu svetog Oca Pape koji je sazvao dvije biskupske sinode na temu obitelji. Ove jeseni održat će se u Rimu biskupska sinoda o mladima pa sam i ja odlučio da ova naša sljedeća pastoralna godina bude posvećenima mladima".

Proglasivši Godinu mladih biskup istaknuo kako će se na njezinom početku, točnije 29. rujna, održati hodočašće mladih iz cijele biskupije u Svetište Majke naših stradanja Gori, a završit će hodočašćem mladih te biskupije, sljedeće godine, na 30. međunarodni festival mladih tzv. Mladifest, početkom kolovoza u Međugorje. „U ovoj godini mladih koju otvaramo za novu pastoralnu godinu želimo da svaka naša župa dobije od biskupa imenovane mlade koji će biti voditelji zajednice mladih u svojoj župi. To ne znači da se župnik ili kapelan neće i dalje trebati brinuti za okupljanje mladih, jer oni ostaju i dalje najodgovorniji za sav pastoral u svojoj župi, ali ti mladi voditelji će lakše doći do svih mladih, pozvati ih na susrete i druženja, prenijeti im zajednički plan i organizirati njihove aktivnosti. Otprilike pola župa je to već učinilo, a pozivam i druge koji to nisu da jave imena svojih mladih koji su sposobni biti voditelji zajednice mladih u svojoj župi. I tom voditelju župnik treba dati, lijekom ove godine nekoliko puta na kraju nedjeljne mise, priliku da uputi poziv mladima i da ih uputi u događaje i zbivanja za mlade koji slijede u župi, dekanatu, u Biskupiji. Kada dakle zažive ove godine te zajednice mladih po svim našim župama, željeli bismo da te zajednice nastave aktivno djelovati i nakon što u našoj biskupiji formalno završi Godina mladih. Bit će ne samo nama nego i cijeloj Crkvi na čitavom svijetu zanimljiva biskupska sinoda u Rimu, njezini naglasci i zaključci. Već sada možemo reći da naš Papa Franjo ima veliko povjerenje u mlade i često kaže kako oni ne mogu biti samo pasivni objekt nego da moraju biti aktivni subjekt evangelizacije", ustvrdio je biskup te je u nastavku

progovorio o temi biskupske sinode „Mladi, vjera i razlučivanje zvanja” i pastoralnim aktivnostima u biskupiji tijekom ove pastoralne godine.

Govoreći o temi sinode biskup je rekao kako je u njenom središtu upravo vjera mladih, koja je zbog raznih čimbenika danas dovedena u pitanje. „Možda najviše zbog životnog stila suvremenog čovjeka koji se više povodi za onim „vrijednostima” - što ih je bolje nazvati protuvrijednostima - koje mu podastiru zlonamjerni mediji i javnost negoli da se dade voditi pravim istinskim vrijednostima koje dolaze iz Evandjelja i svjedočanstva svetih. Netko će možda reći da ne treba mladima govoriti o svetosti, ali mislim da je upravo to potrebno: postaviti visoko 'ljestvicu' očekivanja za mlade, tj. očekivati od njih puno - jer oni i mogu dati puno. Mladi vole ideale, mladi su spremni na žrtvu za ono što shvate da vrijedi. Npr. u našem Domovinskom ratu upravo su mladi, 'štono se kaže u trapericama', odlazili u rat da bi branili napadnute dijelove Domovine. I mnogi su poginuli, mnogi ostali ranjeni... no nisu se štedjeli kada su shvatili što se događa jer - mladi su ljudi željni ostvariti ideale i ne boje se boriti se za njih i ako treba i sama sebe žrtvovati. Mogli bismo reći da su i sveci uglavnom započinjali svoj put s Bogom kao mladi ljudi: sv. Franjo Asiški, sv. Klara, sv. Dominik, bi. Alojzije Stepinac”, poručio je između ostalog okupljenima, a posebno mladima, biskup Košić.

Osvrnuvši se na današnje Evandjelje u kojem Isus poziva mladića koji je „sve (Božje zapovijedi) očuvao” od djetinjstva i koji je želio biti savršen, ali nije očekivao da će mu Isus postaviti tako velike zahtjeve te je otišao žalostan jer nije mogao ostaviti svoj veliki imetak, biskup je rekao kako je upravo u toj točki bitna razlika između ovog mladića i Blažene Djevice Marije. „On se nije mogao otrgnuti od svog imetka, od svoga bogatstva, a Marija je - i ne shvaćajući što ju čeka - na riječ Božjeg anđela odgovorila: „Neka mi bude po tvojoj riječi!” (Lk 1,38). Vidite, tu je poenta - prihvatiti Božju riječ, povjerovati mu da bismo pošli na novi put, usuditi se poći u avanturu s Bogom. Nemoguće je vidjeti sve što taj korak nosi, ali treba ga učiniti s povjerenjem. Tada će i čitav put biti blagoslovljen.

Molimo danas BI. Djevicu Mariju da svojim zagovorom pomogne našim mladima, djevojkama i mladićima, da se ne boje poći za njezinim Sinom, Isusom našim Spasiteljem. Sv. papa Ivan Pavao II. govorio je mladima: „Otvorite svoje srce Kristu! Ne bojte se!” Marija se nije bojala vjerovati Bogu, neka Ona moli za mlade naše Biskupije i naše Domovine da budu hrabri i da se smjelo zapute za Kristom. To ujedno znači da budu sposobni ostaviti sve što nije bitno, sva ona 'blaga i bogatstva' u koja se često posve pogrešno pouzdajemo misleći da su naša sigurnost, ali samo je jedna sigurnost: Krist! Kada čovjek otkrije Krista, radosno ostavlja sve i poput Marije i poput apostola ide za njim”, zaključio je biskup.

Dan ranije, u petak 17. kolovoza, održano je VIII. hodočašće mladih Sisačke biskupije na kojem se okupilo stotinjak mladih od koji je njih tridesetak pješačilo do Siska do Marije Bistrice. I ove godine mladi su biskupu i okupljenima bogatim programom predstavili svoj rad u protekloj pastoralnoj godini s osvrtom na Animatorsko ljeto u Malom Lošinj.

Biskup Palić: „Tragati za križem znači boriti se za istinu”
Blagdan sv. Jelene Križarice svečano je proslavljen u subotu u Škripu na Braču, u jednoj od najstarijih župa na tome otoku. Misno slavlje predvodio je hvarski biskup.

Škrip, 18.8.2018. (IKA) – Blagdan sv. Jelene Križarice svečano je proslavljen u subotu 18. kolovoza u Škripu na Braču, u jednoj od najstarijih župa na tome otoku, gdje su se vjernici okupili uz slavlje svoje nebeske zaštitnice koja je i naslovnik tamošnje župne crkve. Misno slavlje u toj župi Bračkoga dekanata u sudjelovanju brojnih vjernika predvodio je hvarski biskup Petar Palić u zajedništvu s bračkim dekanom Tonijem Plenkovićem i pristiglim svećenicima.

Uvodeći u euharistijsko slavlje župne svetkovine, biskup Palić ustvrdio je da je u životu svetaca koje slavimo bila djelotvorna Božja milost te su dopustili da se u njihovim životima ostvari ta milost. Sveci su nam zato primjer. Želimo ih nasljedovati i moliti njihov zagovor kako bismo gledajući primjer njihova života i mi dopustili da se ta Božja milost koju smo primili po krštenju iz dana u dan ostvaruje, rekao je hvarski biskup, pozdravljajući vjernike na početku liturgijskoga slavlja.

U propovijedi ukratko je podsjetio na život sv. Jelene Križarice. Napomenuo je da je potjecala iz skromne obitelji, upoznala Konstancija, budućega cara, koji ju je zatim otpustio. Bila je majka cara Konstantina Velikoga. Isticala se pobožnim, jednostavnim i poniznim životom. Bila je osoba koja je svima bijednima pritjecala u pomoć. Njezin život bio je ustvari pokazatelj njezina nutarnjega raspoloženja. Hodočastila je u Svetu zemlju i htjela obići mjesta vezana uz Kristovu muku, ustvrdio je biskup Palić. Pojasnio je kako se u svetičinu imenu nalazi i riječ križ, a što se povezuje uz predaju prema kojoj je Jelena kopala po Kalvariji kako bi pronašla križ te je na tom mjestu iskusila ozdraviteljsku snagu Kristova križa, po čemu je zapravo i prepoznala da je pronašla pravi križ na kojem je Krist bio raspet. Biskup je primijetio kako se iz života svete Jelene mogu izvući poruke za naš vjernički život. Ustvrdio je da je prva teškoća i zadaća kršćana na životnom putu tražiti križ. Riječ je o istinskom traženju križa, riječ je o onom pravom i duboko smislenom značenju Kristova križa. Nije riječ o križevima koje mi imenujemo, o križevima koje predstavljaju naše životne teškoće, pojasnio je hvarski biskup.

Istaknuo je, nadalje, da su prvi kršćani častili mjesto na kojem je umro njihov Spasitelj, mjesto koje je, kako je rekao, kasnije razoreno, a grad moderniziran. To mjesto na kojem je Spasitelj iskusio napuštenost od Boga sad je i samo napušteno. Iz toga se rađa pitanje za svakoga od nas. Prema čemu se danas potrebno ravnati? Prema čemu se ravnaju današnji kršćani u svojem životu? Što usmjerava naše živote i koji cilj u životu slijedimo? Jelena je došla na mjesto za koje kršćani drže da skriva Kristov križ. Nakon što je očistila sve što nije bilo čisto i sveto, u dubini je našla križ, približio je vjernicima predaju o Jeleni Križarici. Poručio je kako je zadaća kršćana očistiti sve ono što nije sveto kako bi pronašli put do pravoga križa. Mislimo prije svega na naše ideale i idole koje sami pobožanstvenujemo i činimo bogovima u svojem životu, istaknuo je, između ostaloga, biskup trotočke biskupije.

Podsjetio je da papa Franjo šalje kršćane na rubove društva, a Crkva, rekao je, „otkriva kako današnjemu čovjeku prenijeti istinu o križu, kako mu prenijeti radosnu vijest o spasenju po Kristovu križu i uskrsnuću”. Ustvrdio je kako živimo u društvo koje želi i nudi brza rješenja. „Ljudi današnjice žele brze odgovore. Reklame koje gledamo i slušamo funkcioniraju tako da trenutno zadovolje naša osjetila. Potrebni smo hrabrosti ući u dubinu, ne ostati na

površini. Ne očekivati laka rješenja, nego tražiti istinska i smisljena rješenja", ohrabrio je vjernike mons. Palić.

„Tragati za križem znači boriti se za istinu. Tragati za pravim križem znači boriti se protiv nepravde. Tragati za pravim križem znači učiniti sve da otkrijem smisao svojega života, koliko to bilo teško u društvu koje nudi laka rješenja. Božanstva moramo srušiti, smeće otkloniti ako želimo naći pravi križ. Taj se križ prepoznaje po svojoj spasonosnoj snazi. Istina ispovijedanja vjere ne može se dokazati samo teoretskim ispovijedanjem. Vjera je, kaže Isus, pšenično zrno koje treba pasti u zemlju, umrijeti i donijeti plod", poručio je u homiliji hvarski biskup.

Pred kraj misnoga slavlja brački dekan u pozdravnoj riječi zahvalio je biskupu Paliću na pohodu župi i predsjedanju euharistijskim slavljem župne svetkovine. Vjernici su novoga hvarskoga biskupa pozdravili dugim pljeskom. Crkvena proslava nebeske zaštitnice završila je svečanim ophodom s kipom sv. Jelene ulicama mjesta. Za procesije pjevanje je predvodio crkveni zbor Sv. Cecilije iz Supetra kojim je ravnala s. Dominika Šašo.

Kardinal Bozanić primio predstavnike „Dužijance“

Zagrebački nadbiskup primio je u nedjelju u Nadbiskupskom dvoru predstavnike Udruge bunjevačkih Hrvata „Dužijanca“ na čelu sa subotičkim biskupom Ivanom Penzešom, koji se nalaze u Zagrebu povodom manifestacije „Dužijanca u Zagrebu“.

Zagreb, 19.8.2018. (IKA) - Zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić primio je u nedjelju 19. kolovoza u Nadbiskupskom dvoru predstavnike Udruge bunjevačkih Hrvata „Dužijanca“ na čelu sa subotičkim biskupom Ivanom Penzešom koji se nalaze u Zagrebu povodom manifestacije „Dužijanca u Zagrebu“.

Uz biskupa Penzeša susretu s kardinalom su prisustvovali mons. Stjepan Beretić, katedralni župnik iz Subotice, vlč. Mirko Štefković, tajnik, te ispred organizatora „Dužijance u Zagrebu“ - Udruge bunjevačkih Hrvata „Dužijanca“, mons. Andrija Anišić, župnik župe sv. Rok i predsjednik udruge, Marinko Piuković, voditelj organizacijskog odbora, Anastazija Piuković te nositelji Dužijance, Marija Piuković, bandašica i Marko Križanović, bandaš.

U razgovoru kardinal Bozanić izrazio je radost biskupu Penzešu i predstavnicima „Dužijance“ što su odlučili proslaviti „Dužijancu“ u Zagrebu i zahvalnost na svemu što čine kako bi se jedan od najljepših i najsadržajnijih običaja hrvatske zajednice u Bačkoj očuvao, razvijao i prenio novim pokoljenjima.

Biskup Penzeš zahvalio je kardinalu na potpori koju kao nadbiskup zagrebački daje da se neprocjenjivo blago Dužijance, koja čuva vjermički i nacionalni identitet našega hrvatskog naroda u R. Srbiji, očuva za budućnost.

Na kraju susreta kardinal je biskupu Penzešu kao uspomenu darovao medalju Druge sinode Zagrebačke nadbiskupije, a sudionicima medaljice Majke Božje od Kamenitih vrata.

Kao zahvalu za potporu, kardinal je iz ruku bandašice Marije Piuković i bandaša Marka Križanovića primio Dužijancu – krunu ispletenu iz snoplja žita, a koja je potom bila dio prikaznih darova na zahvalnom euharistijskom slavlju u zagrebačkoj katedrali koje je predvodio u koncelebraciji s biskupom Penzešom zagrebački pomoćni biskup Ivan Šaško, izvijestio je Tiskovni ured Zagrebačke nadbiskupije.

Zahvalno euharistijsko slavlje za Dužijancu u zagrebačkoj katedrali

„Dužijanca“ polazi od dara iz kojega se rađa i živi kultura zajedništva, rekao je biskup Ivan Šaško predvodeći nedjeljno misno slavlje u sklopu manifestacije „Dužijanca u Zagrebu“. Podsjetio je da nas Dužijanca uči kako su povezane vjera i kultura; kako otajstvo Krista seže u sve pore našega življenja i vodi u dubinu, da se ne zadržimo na površnosti dojma.

Zagreb, 19.8.2018. (IKA) – U sklopu manifestacije „Dužijanca u Zagrebu“ u zagrebačkoj prvostolnici u nedjelju 19. kolovoza zahvalno euharistijsko slavlje u povodu 25. obljetnice zajedničkoga slavlja „Dužijance“, u ime zagrebačkog nadbiskupa kardinala Josipa Bozanića, predvodio je zagrebački pomoćni biskup Ivan Šaško. U koncelebraciji su bili subotički biskup Ivan Penzeš, koji je i predvoditelj hodočašća, te više svećenika među kojima katedralni župnik iz Subotice mons. Stjepan Beretić i predsjednik Udruge bunjevačkih Hrvata „Dužijanca“ župnik župe sv. Roka u Subotici mons. Andrija Anišić.

Uvodeći u slavlje biskup Šaško naglasio je kako je posebna proslava jubilejske Dužijance u Zagrebu. „Ušli smo u ovo slavlje prepuno svečarskoga ruha, zvuka i slika, a sada ćemo blagosloviti pripremljeno žito; ne bilo koje, nego staru vrstu žita koje se bržno čuva i uzgaja za „Dužijancu“. U toj povezanosti života koji traje i koji se obnavlja vidimo otajstvo svoga vjermičkog života, novosti u Kristu koja je započela krštenjem. Zazvat ćemo blagoslov i vodom poškropiti žito i nas, u zahvalnosti za dar Duha životvorca koji stvara i preobražava, za dar Sina Božjega, Zrna koje je umrlo za nas i donijelo plodove spasenja, moleći pritom da nam Gospodin oprost i grijehe kojima smo povrijedili Božju ljubav, svoje bližnje i stvoreni svijet“.

Povezujući u homiliji slavlje i misno evanđelje, biskup Šaško rekao je kako se „prigoda slavlja 'Dužijance' predivno susrela i povezala nas s Božjom riječju, ponajprije s Evanđeljem, dijelom onoga poglavlja Evanđelja po Ivanu koje započinje izvješćem o umnažanju kruha. To Isusovo znamenje pokazuje neobičan smjer razvoja. Naime, od materijalnoga blagovanja umnoženoga kruha, što su ljudi toliko dobro prihvatili da su Isusa željeli zakraljiti, do kruha vječnoga života o kojemu se sluša s nevjericom; od kruha od žita do kruha nebeskoga“. Posvijestio je kako Isusov izravan poziv na blagovanje njegova tijela i krvi, kojim se dolazi do vječnoga života, „zbunjuje njegove sunarodnjake i odvraća ih, te se osjeća da je to točka razdjelnica na kojoj se odlučuje o vjeri u njega ili o njegovu neprihvatanju. Tako je do danas. Isus je prihvatljiv kao izniman čovjek, kao širitelj neobičnoga, ali ipak dubokoga nauka, kao promicatelj dostojanstva čovjeka, ali srž njegova otajstva – euharistija – budi prijetnju. Nije teško zamisliti da onomu tko ne vjeruje u otajstvo euharistije Isusove riječi zacijelo zvuče potpuno neprihvatljivo. Kako netko može tražiti od drugih da jedu njegovo tijelo i piju njegovu krv? I kako bi to, naizgled neljudsko postupanje, dovelo do življenja vječnosti? Koliko su puta u povijesti kršćani slušali upravo takve primjedbe i optužbe!“

Nadalje je naglasio kako je cijela kršćanska duhovnost vezana uz euharistiju, a euharistija uz blagovanje. „Oni koji ne znaju što vjerujemo i ovdje nas vide okupljene oko prostrtoga stola, oko svjetla upaljenih svijeća, u svečanome ruhu, u slušanju, molitvi i pjesmi. Tu je oltar i križ, raspeto Kristovo Tijelo koje upućuje na smrt, ali ponajprije na život. Na žrtvenome stolu kruh i vino, oko njega ljudi sa svojim životima, u istoj vjeri jedni pokraj drugih, jedni s drugima u istome otajstvu Crkve koja blaguje hranu besmrtnosti“, naglasio je biskup Šaško, te podsjetio kako nas „euharistija u

kulturi sukoba kakva se danas promiče, uči kulturi zajedništva koja ne odbacuje čovjeka i zahvaljuje na daru. Ovdje je sažeta kultura pripremanja hrane koja započinje Božjim darom stvaranja, nicanjem i dozrijevanjem plodova po zakonima koje je on uredio. Ako nam to postane previše razumljivim, ako se ne znamo diviti tomu čudu koje susrećemo svakoga dana, previdjet ćemo i čovjeka".

Osvrćući se pak na „Dužijancu“ biskup Šaško rekao je kako ta „riznica spomena stoljetne baštine, puno govori našoj sadašnjosti. Ove Hrvate koji žive izvan Hrvatske možemo, doduše, vidjeti tek kao jednu skupinu koja dolazi u Zagreb predstaviti se i svratiti pozornost na ljepotu koju čuvaju i na poteškoće koje žive. S jedne je strane nedvojbeno da zavrjeđuju veću brigu i odgovornost hrvatskih institucija u svim područjima, a s druge, oni su došli proslaviti Dužijancu s nama, jer imaju što reći našoj sadašnjosti; jer nam pomažu vidjeti više od izvanjskoga dojma".

„Dužijanica“ polazi od dara, iz kojega se rađa i živi kultura zajedništva, rekao je biskup, te podsjetio, kako nas „Dužijanica uči kako su povezane vjera i kultura; kako otajstvo Krista seže u sve pore našega življenja i vodi u dubinu, da se ne zadržimo na površnosti dojma. U toj nevidljivoj, nutarnjoj snazi, koju ima zрно, susrećemo konačni razlog koji nije svodiv na zemaljsko. Jer, tko previdi zрно, previdjet će i kruh; tko previdi vlat, previdjet će i polje".

Obraćajući se hodočasnici iz Vojvodine, biskup Šaško im je zahvalio što su „danas pred nas i među nas donijeli ljubav, onu koja je vidljiva u velikim i malim znakovima 'Dužijance'. Jer, ista je nutarnja snaga kršćanske vjere vidljiva u malenim nitima na motivu narodne nošnje i u kamenju ove prvostolnice; ista je kršćanska ljubav utkana u zvukove naših pjesama i u brigu za bližnje u školstvu, zdravstvu, znanosti, gospodarstvu". Posvijestio je kako osim darovanosti, zahvalnosti i kulture zajedništva, „Dužijanica“ nas potiče da bolje razmotrimo i tri velika i važna područja naše sadašnjosti: odnos prema prošlosti, odnos prema zemlji i radu, odnos prema Hrvatima izvan Hrvatske. 'Dužijanica' nas uči da prošlost, bez obzira što se sve u njoj dogodilo treba svjetlo istine i da, ako prošlost ne susretamo u istini koja oslobađa, ona će nam se vraćati u neistini koja sputava i zarobljava". Stoga, „ako zanemarimo zemlju i vrijednost rada, tražeći ukusne plodove negdje drugdje, prihvatit ćemo muku i blagovati gorak okus nedostojan čovjeka. Ako ne prepoznamo vrijednosti i ljubav koju žive Hrvati izvan Hrvatske; ako ih ne prihvatimo tako da osjete širinu našega hrvatskog doma, odreći ćemo se dijela svoje duše i oslabiti snagu koja je sposobna donijeti nova oduševljenja i nove plodove".

„Dužijanica“ nas uči što se može učiniti od malenoga, naizgled bezvrijednoga dara. Ako postoji slika nečega što je ušlo i u naš govor kao nestalno i bez vrijednosti, onda je to slama. A umjetnost „Dužijance“ zaustavlja dah dok gledamo što marljive ruke, maštovitost i nadasve ljubav čine od te malenosti. To je vrijedno divljenja: ista nutarnja snaga u vlatima slame i u velebnim umjetničkim djelima. To je snaga kršćanstva koja se oslanja na Boga i ulaže svoj trud. Takva je kršćanska svetost koju u ovoj prvostolnici odražava osobito blaženi Alojzije Stepinac. Njegovu zagovoru povjeravamo i ovo vaše hodočašće u zahvalnosti za dar prije svega svojih bližnjih i za kruh vječnoga života koji blagujemo za stolom Gospodnjim, rekao je na kraju homilije biskup Šaško.

Za vrijeme mise izrečena je zahvala za žetvu i sve radnike na njivama. Molitva je upućena i za salaše, sela i gradove, napose mlade obitelji koje žele raditi na njivama, voćnjacima i njivama da svoj posao obavljaju ponosno,

savjesno i radosno. Također molilo se za odgovorne u društvu da promiču dostojanstvo rada i pravednu plaću.

U prinostnim darovima na oltar je donesen i kruh, te kruna posebno izrađena za ovu prigodu od žita.

Nakon popričesne molitve riječ zahvale predvoditelju slavija uputio je biskup Penzeš. Podsjetio je, kako se Dužijanica slavi u Crkvi kao zahvala Bogu već više od jednog stoljeća. Prije pedeset godina poprimila je folklorno-kulturni karakter, a već 25 godina objedinjuje vjersko-crkveni i svjetovno-društveni značaj izražavajući na taj način jedinstveni izričaj inkulturacije vjere među Bunjevačkim Hrvatima. „Puno je truda i umijeća uloženo da Dužijanica stasa u ovako velebnu proslavu“, rekao je biskup Penzeš, te zahvalio svima koji su u više od stotinu godina, a osobito u posljednjih četvrt stoljeća na bilo koji način bili uključeni u njezinu proslavu. Posebnu je pak zahvalu izrekao za sve koji su organizirali i pomogli da se ta proslava održi u Zagrebu. Prije blagoslova, bandašica Marija Piučković i bandaš Marko Križanović svečano su biskupu Šašku predali krunu, dar Dužijance koja će se čuvati u riznici zagrebačke prvostolnice.

Po završetku mise, mimohod u kojem je bilo tristotinjak članova raznih folklornih i kulturnih društava Hrvata iz Vojvodine uputio se iz katedrale do Trga bana Josipa Jelačića gdje je održan prigodni program i predaja kruha, a kako je i običaj, „Dužijanica“ je zaključena kolom.

Program prve Dužijance u Zagrebu počeo je 17. kolovoza u Muzeju suvremene umjetnosti prikazivanjem filma o povijesti Dužijance. U subotu je pak u Etnografskom muzeju otvorena izložba „Bunjevačko veliko ruvo“ koja prikazuje razvoj ženske odjeće u prvoj polovici 20. stoljeća, šest narodnih bunjevačkih nošnji, ali i dvije krune od slame kao simboli Dužijance, one iz 1993. i 1925. godine. Na Trgu bana Josipa Jelačića u večernjim satima održana je tamburaška i folklorna večer.

Caritas Sisačke biskupije potpisao ugovor o dodjeli bespovratnih sredstava za projekt „Caritasovi paketi radosti“

Tim projektom Caritas Sisačke biskupije sljedećih godinu dana financirat će nabavu i podjelu 18.564 paketa hrane i 19.776 paketa higijenskih potrepština za najpotrebitije korisnike na području biskupije, ukupne vrijednosti 4.991.105,43 kuna.

Sisak, 19.8.2018. (IKA) - Caritas Sisačke biskupije potpisao je ovih dana s Ministarstvom za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku, kao posredničkim tijelom za Europski fond za najpotrebitije (FEAD), ugovor o dodjeli bespovratnih sredstava za projekt „Caritasovi paketi radosti“. Tim projektom Caritas Sisačke biskupije sljedećih godinu dana financirat će nabavu i podjelu 18.564 paketa hrane i 19.776 paketa higijenskih potrepština za najpotrebitije korisnike na području biskupije, ukupne vrijednosti 4.991.105,43 kuna. Uz podjelu hrane i higijenskih potrepština u više faza projekt uključuje i pružanje popratnih mjera za krajnje korisnike, poput predavanja i radionica o upravljanju kućnim budžetom, važnosti odvajanja otpada, uravnoteženoj prehrani i adekvatnoj pripremi obroka, te važnosti održavanja osobne higijene i higijene doma. Projekt je financiran 85% iz Europskog socijalnog fonda, kroz poziv na dostavu projektnih prijedloga Ministarstva za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku „Ublažavanje siromaštva pružanjem pomoći najpotrebitijim osobama podjelom hrane i/ili osnovne materijalne pomoći-faza II.“, a dok je 15% sredstava osigurano iz proračuna RH. Cilj projekta je pridonijeti ublažavanju posljedica siromaštva na području Sisačke biskupije.

Obljetnica smrti prvoga varaždinskog biskupa Marka Culeja

Spomen-slavlje u varaždinskoj katedrali predvodio je 19. kolovoza njegov nasljednik biskup Josip Mrzljak s dvadesetak svećenika i bogoslova te brojnim vjernicima među kojima su bili i članovi obitelji pokojnog biskupa Culeja.

Varaždin, 19.8.2018. (IKA) – Dvanaesta obljetnica smrti prvoga varaždinskoga biskupa Marka Culeja obilježena je u nedjelju 19. kolovoza euharistijskim slavljem koje je u varaždinskoj katedrali predvodio njegov nasljednik mons. Josip Mrzljak, u konceleciji dvadesetak svećenika i bogoslova. Među brojnim okupljenim vjernicima bili su i članovi obitelji pokojnog biskupa Culeja. Spominjemo se našeg prvog biskupa Marka Culeja. Molimo za njega, ali vjerujem i da molimo s njime, jer vjerujemo da je ondje gdje je želio za života stići, u proslavu Oca nebeskoga, kao što sveti Ivan Pavao II. kaže, u kuću Očevu, istaknuo je u uvodu spomen-slavlja varaždinski biskup.

U propovijedi je podsjetio na riječi prvih kršćana koji su govorili kako bez nedjelje ne mogu živjeti. Kada bismo danas pitali kršćane mogu li živjeti bez nedjelje, vjerujem da bi dobar dio njih odgovorio da mogu. Čudimo se što smo mlaki i slabi kršćani. Zašto ne vrednujemo život počevši od samog začeca i zašto nam je teško nositi križ života? Izbjegavamo život na koji nas Isus poziva, a On nam poručuje kako po nama želi biti u svijetu. Isus želi da spoznamo kako Bog može živjeti u čovjeku. Govoreći o svecima, kod svakoga od njih možemo vidjeti kako su bili svjesni da Bog po njima čini dobra i velika djela. Ali čovjek u svojoj poniznosti mora to htjeti. Trebamo priznati da nam je Bog potreban, da smo siromasi duhom potrebni Božjega bogatstva kako bi u nas ušao dah života. Isus nam daje život vječni, ali želi i da ovdje na zemlji živimo pravim životom kako bi naš život bio ispunjen. Zato nas sveti Pavao upozorava da ne živimo kao ljudi, već kao mudri, jer mudroču čovjek spoznaje kako treba živjeti na zemlji. To je ta Nedjelja, Dan Gospodnji, dan bez kojeg se kršćanin ne bi smio zvati pravim kršćaninom. Svaka nedjelja je prilika da učvrstimo svoju vjeru kako bismo nahranjeni Božjim riječima i Kruhom Života živjeli svoj kršćanski život, poručio je u homiliji mons. Mrzljak.

Biskup Marko Culej preminuo je u Varaždinu 19. kolovoza 2006. godine nakon duge i teške bolesti u 69. godini života, 43. godini svećeništva i 15. godini biskupstva. Prvim biskupom novoosnovane Varaždinske biskupije imenovan je 5. srpnja 1997. godine, a ustoličen je u varaždinskoj katedrali Uznesenja Marijina na svečanosti proglašenja Varaždinske biskupije 28. rujna iste godine. Rođen je 19. siječnja 1938. godine u Malom Repnu u Župi Belec od oca Petra i majke Josipe, rođene Bočkal. Studij filozofije i teologije završio je na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Zagrebu. Za svećenika Zagrebačke nadbiskupije zaređen je 25. travnja 1964. godine. Kao kapelan službovao je u Samoboru i Desiniću, gdje je od 1965. do 1981. bio i na službi župnika. Imenovan je vicerektorom u Bogoslovnom sjemeništu u Zagrebu, te je na toj službi bio do 1992. godine, a zatim je bio i rektor od rujna 1993. godine. Za pomoćnog zagrebačkog biskupa imenovan je 7. siječnja 1992. godine, nakon čega je za biskupa zaređen 22. veljače iste godine. Pri Hrvatskoj biskupskoj konferenciji mons. Marko Culej obnašao je različite službe, ranije kao pomoćni zagrebački biskup, a potom i kao varaždinski biskup.

Ljetni susret bogoslova Splitsko-makarske nadbiskupije *Susret bogoslova Splitsko-makarske nadbiskupije i njihovih odgojitelja održan od 17. do 19. kolovoza u Vepricu.*

Vepric, 20.8.2018. (IKA) - Susret bogoslova Splitsko-makarske nadbiskupije i njihovih odgojitelja održan je i ove godine u Vepricu od 17. do 19. kolovoza. Bogoslovi su se susreli s biskupima koji su ondje na odmoru - splitsko-makarskim nadbiskupom Marinom Barišićem, šibenskim biskupom Tomislavom Rogićem, vojnim ordinarijem Jurom Bogdanom i dubrovačkim biskupom Matom Uzinićem.

Prvoga dana imali su rekolekciju koju je održao duhovnik don Stipan Šurlin, nakon čega je slijedila misa koju je predvodio nadbiskup Barišić. Navečer su se svi okupili oko stola gdje se razgovaralo o raznim temama i aktualnim problemima Crkve.

Sljedeći dan posjetili su etno selo Kokorići, malo dalmatinsko naselje smješteno u podnožju planine Rilić nedaleko od Vrgorca. Posljednji dan započeo je misom koju je predvodio nadbiskup Barišić u konceleciji s biskupom Rogićem. Poslije ručka pošli su svojim domovima osvježeni i osnaženi riječima biskupa.

Kardinal Bozanić čestitao Kurban-bajram vjernicima islamske vjeroispovijesti

Čestitku u povodu islamskog blagdana Kurban-bajrama kardinal Josip Bozanić uputio je muslimanskim vjernicima i predsjedniku Mešihata Islamske vjerske zajednice.

Zagreb, 20.8.2018. (IKA) - Zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić uputio je muslimanskim vjernicima i predsjedniku Mešihata Islamske vjerske zajednice u Republici Hrvatskoj muftiji Azizu Hasanoviću čestitku prigodom islamskog blagdana Kurban-bajrama.

„Vama i svim vjernicima islamske vjere u Republici Hrvatskoj upućujem čestitke prigodom velikog islamskog blagdana Kurban Bajrama. Molim Svemogućeg Boga da se po slavlju blagdana u srcima vjernika učvrsti vjera u Jednoga Boga, koji sve ljude poziva u bratsko zajedništvo i na izgradnju boljeg i solidarnijeg društva”, istaknuo je kardinal u čestitki koju je objavio Tiskovni ured Zagrebačke nadbiskupije.

Predsjednik HBK čestitao Kurban-bajram

„Koristim prigodu zaželjeti svim vjernicima Mešihata blagoslovljene dane, ispunjene iskrenom odanošću prema Bogu, začetniku svakoga dobra, kao i pažnjom i ljubavlju prema drugima, te pomaganjem svima koji su u potrebi”.

Zadar, 22.8.2018. (IKA) - Predsjednik Hrvatske biskupske konferencije zadarski nadbiskup Želimir Puljić uputio je čestitku predsjedniku Mešihata Islamske zajednice u Republici Hrvatskoj muftiji Azizu Hasanoviću povodom Kurban-bajrama, priopćio je Tiskovni ured HBK. U nadbiskupovoj čestitki među ostalim stoji: „Neka ovogodišnji Kurban-bajram bude prigoda da vjernici učvrste svoje povjerenje u Boga koji vodi povijest pojedinaca i naroda. A obvezom i običajima dijeljenja kurbana neka se razvija kod ljudi osjećaj za bližnje i upućenost na one koji su u osobitoj potrebi, koji su „na periferiji”, kako često zbori papa Franjo”.

„Dok Vam, poštovani muftija Hasanoviću, čestitam Kurban-bajram, koristim prigodu zaželjeti svim vjernicima Mešihata blagoslovljene dane, ispunjene iskrenom odanošću prema Bogu, začetniku svakoga dobra, kao i pažnjom i ljubavlju prema drugima, te pomaganjem svima koji su u potrebi”, napisao je u čestitki predsjednik HBK.

Crkva u Hrvata

Na esperantskome kongresu o ekumenskom hodu u Zagrebu

Susret u Češkoj bio je u znaku jubileja, 50 godina od održavanja prvoga Ekumenskog esperantskog kongresa u Limburgu na što je u predavanju podsjetila potpredsjednica Međunarodne udruge katoličkih esperantista Marija Belošević.

Podebrady, 14.8.2018. (IKA) – U češkom gradu Podebradyju od 6. do 14. kolovoza održan je 22. ekumenski esperantski kongres, a u sklopu njega i 70. kongres katolika esperantista, te 68. kongres esperantista članova više protestantskih denominacija. Kongres je bio u znaku jubileja, tj. 50 godina od održavanja prvoga Ekumenskog esperantskog kongresa 1968. godine u Limburgu.

Uz jubilej, osvrt na ekumenski hod esperantista dala je potpredsjednica Međunarodne udruge katoličkih esperantista Marija Belošević. Svijest o važnosti ekumenizma, ali i ulozi esperanta prisutna je osobito među katolicima esperantistima od početka prošloga stoljeća. Francuski svećenik Emil Peltier (1870-1909.) isticao je da „esperanto nije samo most među narodima i kulturama, već i među kršćanima“. Glasilom „Espero Katolika“ koje je utemeljio 1903. promicao je ideju ekumenizma. I Max Josef Metzger (1887-1944.) bio je promicatelj ekumenizma i esperantist. Ideja za prvi kongres nastala je u ozračju Drugoga vatikanskoga koncila upravo u okviru katoličke esperantske udruge.

Tijekom kongresa Belošević je održala i predavanje o ekumenskim temama u Katekizmu Katoličke Crkve i dokumentima Drugoga vatikanskoga koncila, te ekumenizmu pokoncilskih papa s posebnim osvrtom na papu Franju.

Povijesni pregled ekumenskog hoda zagrebačkim crkvama u okviru Molitvene osmine za jedinstvo kršćana predstavio je Krešimir Belošević. Osim samoga hoda, ukazao je i na neka važnija izdanja ekumenske tematike, kao i na zastupljenost ekumenskih tema u katoličkim glasilima, poglavito „Glasu Koncila“. Spomenut je i prinos pojedinih hrvatskih teologa širenju ekumenske misli, osobito Tomislava Šagi Bunića i Ivana Goluba. Uz to predavanje bila je priređena i foto-izložba koja je na zoran način pokazala dio živosti ekumenskog djelovanja u Hrvatskoj.

Sudionici kongresa imali su prilike vidjeti i još tri izložbe iz Hrvatske. Izložbom „Skriveno blago“ predstavljen je Muzej sv. Frane i knjižnica samostana franjevac konventualaca u Šibeniku. Hrvatska kulturna baština na UNESCO-vim listama predstavljena je izložbom autorskih fotografija desetak članova Hrvatskoga esperantskog saveza, a slično je bila koncipirala i izložba hrvatskih poštanskih maraka koje je ustupila Hrvatska pošta.

Predstavljena su i izdanja na esperantu „Divlji konj“ Božidara Prosenjaka, molitvenik posvećen sv. Antunu Padovanskome, te prvo pjevanje „Judite“ Marka Marulića.

Jedan od 22 ekumenska esperantska kongresa, onaj 15. po redu 2001. godine održan je u Međubiskupijskom sjemeništu na Šalati. Na ekumenskom planu svake godine se tijekom Svjetskog esperantskog kongresa održava ekumenska molitva i susret kršćana esperantista, a valja spomenuti i zajedničke izdavačke projekte poput molitvenika i pjesmarice „Adoru“ i Biblije.

Proslava zavjeta služavki Malog Isusa sarajevske Provincije Bezgrešnog začeca BDM

Svečano koncelebrirano euharistijsko slavlje predvodio je u srijedu 15. kolovoza u sarajevskoj katedrali Srca Isusova vrhbosanski nadbiskup kardinal Vinko Puljić.

Sarajevo, 15.8.2018. (IKA/KTA) - Svečano euharistijsko slavlje u prigodi proslave zavjeta sestara služavki Malog Isusa sarajevske Provincije Bezgrešnog začeca BDM predvodio je u srijedu 15. kolovoza u sarajevskoj katedrali Srca Isusova vrhbosanski nadbiskup kardinal Vinko Puljić u koncelebraciji petnaestak svećenika. Slavlju su se pridružile brojne služavke Maloga Isusa, članovi obitelji i prijatelji svečarica, Prijatelji Maloga Isusa te drugi vjernici.

Nakon riječi pozdrava, dobrodošlice i poticaja na molitvu kardinala Puljića, uslijedio je obred ulaska u novicijat Družbe služavki Malog Isusa. Ivka Martinović i Anela Obrubić, predvođene prefektom s. M. Mandom Pršlja, stupile su pred vrhovnu poglavaricu Družbe č. M. Mariju Banić i ušle u novicijat prve godine. Time su se pridružile obitelji služavki Malog Isusa i uzele imena: Ivka – s. Mihaela i Anela – s. Anela. Nakon misnih čitanja uslijedilo je prozivanje sestara koje su slavile prve i doživotne zavjete.

U propovijedi kardinal Puljić protumačio je važnost svetkovine Uznesenja Blažene Djevice Marije. Obraćajući se služavkama Malog Isusa, kardinal Puljić kazao je da je primanje u zajednicu sestara i polaganje prvih i doživotnih zavjeta te proslava obljetnice odnosno obnova zavjeta puno simboličke. Kazao je da svaka sestra uzima ime Marija i još jedno ime. „Na taj način pokazuju da žele slijediti Marijin stav: opredjeljenje za Isusa, za kraljevstvo Božje. Na neki način to je njihov čin predanja koje nazivaju zavjetima. To je proročka poruka: ne živimo za ovu zemlju nego za vječnost. Ali, budimo iskreni, nije lako otići se pritisku ovozemaljštine, tih želja zemaljskih bilo tjelesnih ili kakvih i duhovnih. Ti pritisci često zamagljuju pogled u vječnost. Zato su i prvi zavjeti i doživotni zavjeti i obnova zavjeta trajno prisvješćivanje opredjeljenja za Isusa Krista. Sluga Božji Josip Stadler, čiji zemni ostaci leže ovdje u katedrali, ustanovio je ove sestre da služe Malom Isusu, a to znači da služe onima s kojima se Isus izjednačio kada je rekao: 'Zaista, kažem vam, što god učiniste jednomu od ove moje najmanje braće, meni učiniste!', kazao je kardinal Puljić.

„Drage sestre, na poseban način vi to trebate proročki svjedočiti. Vi primete danas vanjske znakove koji trebaju pokazati opredijeljenost: taj simbol Malog Isusa kojeg nosite na prsima, ta koprena i haljina označavaju kome pripadate. A nema čovjeka koji ne želi nekamo pripadati jer ne može biti dovoljan sam sebi. Mi se trebamo opredijeliti. Neka nam današnja svetkovina Gospina uznesenja na nebo bude izvor nade i znak za koga i za što se vrijedi opredijeliti, žrtvovati, ustrajati i vjeran ostati. Vi činite čin toga opredjeljenja danas pokraj groba vašega Utemeljitelja, sluge Božjega. To opredjeljenje čine i sve druge sestre koje su ovdje jer žele prepoznati svoj identitet: evo službenice Gospodnje, evo, Gospodine, ti čini ono što hoćeš“, istaknuo je kardinal Puljić te potaknuo sestre da im ova svetkovina uvijek bude izazov da žive ono što su Bogu obećale. „Neka vam uvijek bude pred očima svijest poslanja i identiteta, a time ćete činiti Crkvu svetijom, hrabrijom i svjedočkijom, da svjedoči ono što jest u cijelom svijetu i na ovim prostorima“, rekao je kardinal Puljić.

Potom je uslijedio obred redovničkog zavjetovanja. Prve zavjete položile su sestre novakinje: s. M. Pia Pilić i s. M.

Nikolina Džavić, a sestra juniorka s. M. Jelena Jovanović doživotne zavjete. S. M. Ana Prkić obnovila je privremene zavjete na godinu dana.

50 godina redovničkoga života u Družbi sestara SMI proslavile su s. M. Genoveva Rajić, s. M. Pavka Dujmović i s. M. Andreja Bulut, koja nije mogla sudjelovati na ovom slavlju. Sestre jubilarke tom prigodom zahvalile su Bogu za 50 godina redovničkog služenja po zavjetima čistoće, siromaštva i poslušnosti. Obred slavlja redovničkog zavjetovanja završio je prinosom darova novozavjetovanih sestara. Kardinal Puljić preuzeo je darove vode i vina, hostije, svijeću, kipić Djeteta Isusa i sliku sarajevske katedrale Srca Isusova.

Nakon popričesne molitve uime sestara jubilarke s. M. Pavka Dujmović prigodnom molitvom zahvalila je Bogu za 50 godina redovničkog života u Družbi. Potom je vrhovna glavarica Družbe s. Marija Banić prenijela je i izraze blizine provincijalne glavarice s. Marie-Ane Kustura. Posebnu čestitku uputila je sestrama svečaricama. „Velika radost s pravom ispunja naše duše i naša srca“, rekla je s. Marija te dodala da je za postizanja vijenca nebeske slave potrebno puno odricanja i žrtve. Zamolila je sve da podrže sestre i jedni druge na tom putu te istaknula veličinu sluge Božjega Josipa Stadlera. „Molimo srcem jedni za druge da izvršimo volju Božju, da budemo sveti“, kazala je vrhovna glavarica. Misno slavlje animirao je Katedralni mješoviti zbor „Josip Stadler“. U Vrhbosanskom bogoslovnom sjemeništu priređen je ručak za sve uzvanike.

Požeška biskupija pomaže biskupiju u Kamerunu

Požeška biskupija trajno pomaže Biskupiju Ngaoundere, u kojoj djeluje hrvatski misionar Karlo Prpić, u odgoju svećenika te u gradnji i obnovi crkava.

Požega, 18.8.2018. (IKA) - Požeška biskupija uputila je minulih dana iznos od 15.000 eura za unutarnje uređenje crkve Sv. Petra u kamerunskoj župi Gada-Mabanga, za koju je prijašnjih godina dala svoj novčani prilog u njezinoj izgradnji. Naime, u Biskupiji Ngaoundere u afričkoj državi Kamerun djeluje misionar Karlo Prpić, svećenik Požeške biskupije. Nakon odmora koji je on prošle godine proveo u Hrvatskoj i posjeta Požegi Emmanuela Abboa, biskupa te biskupije, nastavljena je suradnja između dviju mjesnih Crkava. Darovani iznos poslužit će bojanju crkve i nabavi klupa. Pored toga Požeška biskupija dostavila je biskupu Abbou 10.000 eura za određeni broj misnih intencija, od čijeg priloga svećenici te afričke biskupije mogu pokriti značajan iznos svojih životnih potreba.

Biskup Abbo poslao je biskupu Antunu Škvorčeviću dopis u kojem kaže kako „želi od sveg srca izraziti zahvalnost za misne intencije i novčanu pomoć koju ste nam uputili za nastavak radova na izgradnji crkve sv. Petra u Gada-Mabangi. Trajno ćemo pamtiti posebnu pažnju koju ste očitovali prema našoj Biskupiji. (...) Upoznao sam župnika Župe sv. Petra u Gada-Mabangi s pomoću poslanom za radove, koje će on nastaviti na izgradnji crkve.“

Požeška biskupija među ostalim trajno novčano pomaže Biskupiju Ngaoundere u njezinim potrebama za odgoj budućih svećenika. Ranijih godina izgradila je crkvu Sv. Josipa u Bamyangi. Osobito značenje ima pomaganje svećenika te biskupije s misnim intencijama, zahvaljujući razumijevanju vjernika i savjesnosti svećenika Požeške biskupije, stoji na mrežnim stranicama Požeške biskupije.

Kardinal Puljić uputio čestitku za Kurban-bajram

„Svako vjersko slavlje izgrađuje duhovno osobu vjernika, ali i javno mnijenje produhovljuje“, istaknuo je kardinal Vinko Puljić u čestitki reis-ul-ulemi Kavazoviću i svim muslimanima.

Sarajevo, 18.8.2018. (IKA/KTA) - U povodu Kurban-bajrama vrhbosanski nadbiskup kardinal Vinko Puljić uputio je iskrene čestitke reis-ul-ulemi Islamske zajednice u BiH Huseinu Kavazoviću i svim muslimanima, ističući da „svako vjersko slavlje izgrađuje duhovno osobu vjernika, ali i javno mnijenje produhovljuje“.

„Ovo naše vrijeme treba graditelja mira, suživota i tolerancije. Neka se to temelji u vjeri u Boga kojeg ispovijedamo i svjedočimo na ovim stranama živeći zajedno na istoj grudi i pod istim nebom“, napisao je kardinal Puljić te dodao da slavlje Kurban-bajrama, uz vjerski značaj žrtve, ima i socijalnu dimenziju. Poželio je da Kurban-bajram „pridonese izgradnji boljih međuljudskih odnosa i spremnosti da zajedno gradimo u miru i jednakopravnosti našu budućnost iz vjere u Boga ovu našu BiH“. Također se ispričao što neće moći nazočiti prijamu u povodu Kurban-bajrama te napomenuo da će u njegovo ime sudjelovati mons. Luka Tunjić, generalni vikar Vrhbosanske nadbiskupije.

Biskup Bogović na Bilima: „Pokopati mrtve je općeljudski zakon“

Umirovljeni gospičko-senjski biskup Mile Bogović predvodio je 18. kolovoza misu na spomen području „Groblje mira“ na Bilima, u prigodi Europskog dana sjećanja na žrtve totalitarizama: komunizma, nacionalsocijalizma i fašizma.

Bile, 18.8.2018. (IKA) – U prigodi Europskog dana sjećanja na žrtve totalitarizama, na spomen području „Groblje mira“ na Bilima, platou između Mostara i Širokog Brijega, u organizaciji Hrvatskoga narodnog sabora (HNS) BiH, 18. kolovoza obilježeno je stradanje hrvatskog naroda i održana komemoracija za sve žrtve Drugoga svjetskog rata, poraća i Domovinskog rata. Misno slavlje predvodio je umirovljeni gospičko-senjski biskup Mile Bogović, koji je u propovijedi naglasio kako je sveti zadatak svakog pokopati. „Pred našim naraštajem stoji još jedan veliki zadatak: treba pokopati mnogu našu braću i sestre koji su završili na otpadu kao smeće i bačeni u jazbine i jazovke. Oni koji su ih pobili nisu imali razinu kulture koja je bila u Rimskom Carstvu pa nije bilo dopušteno da ih se kao ljude pokopa. Podsjetio je da je Pilat dopustio da se Isusa skine s križa i da ga se pokopa, i da se pokapanje mrtvih nije javilo s kršćanstvom već je to općeljudski zakon. Prijašnji hrvatski naraštaj nije mogao taj zakon ispuniti, pa je to ostalo kao naš zadatak. Ne bi bilo dobro da ga ostavimo onima iza sebe“, poručio je biskup Bogović.

Na ovom području u BiH učinilo se znatno više nego u Republici Hrvatskoj, ocijenio je propovjednik te istaknuo kako su tamošnje lokalne vlasti i Crkva svjesni da od središnje vlasti neće imati neku potporu. „Ovo ovdje gdje se ne nalazimo pokazuje dokle ste došli. No, jasno je da se ovdje ne može riješiti cjelokupni zadatak koji stoji pred hrvatskim narodom i hrvatskom Crkvom“, rekao je mons. Bogović. Ponovio je kako je pravo na grob jedno od temeljnih ljudskih prava. „Želimo da se svi koji nisu bili pokopani svečano pokopaju, kao što su to radili i prvi kršćani. Najbolje bi bilo da se svi koji budu identificirani pokopaju na obiteljskom groblju. Za one kojima ne možemo ustanoviti identitet prijedlog je da se pokopaju u tzv. Svehrvatskom grobu na Krbavskom polju, podno Crkve hrvatskih mučenika ili na

„Groblju mira" ovdje na Bilima", zaključio je biskup Bogović.

Nakon mise nazočnima se, među ostalima, obratio dopredsjednik Komisija HBK i BK BiH za hrvatski martirologij fra Miljenko Stojić. Rekao je kako je iz godine u godinu vidljiv napredak na izgradnji spomen područja „Groblje mira" na Bilima. „Postavili smo i prve križeve za naše pobijene. Radi se o braći redovnicima i svećenicima te jednoj časnoj sestri, pripadnicima ovih naših hercegovačkih zajednica. Voljeli su i vodili svoj narod pa kada je trebalo dali i život za njega. S. Regina Milas u toj je prigodi oprostila svome ubojici i darovala mu ručni sat. Tako su ginula i mnoga naša braća i sestre. Ovim današnjim činom stvaramo okvir za postavljanje križeva i za njih", poručio je fra Miljenko.

Putovanje članova Mješovitoga katedralnog zbora iz Đakova u Bosnu i Hercegovinu

Duhovno-rekreativno putovanje u Franjevački samostan Rama-Šćit i župu Uznesenja BDM te još neka mjesta i franjevačke samostane bremenite poviješću hrvatskoga naroda.

Đakovo, 19.8.2018. (IKA/TU) – Članovi Mješovitoga katedralnog zbora iz Đakova, zajedno sa svojim voditeljem mo Ivanom Andrićem od 17. do 19. kolovoza bili su na duhovno-rekreativnom putovanju u Franjevački samostan Rama-Šćit i župu Uznesenja BDM te još nekim mjestima i franjevačkim samostanima, bremenitima poviješću hrvatskoga naroda.

Prva destinacija bila je poznati trapistički samostan Marija Zvijezda nedaleko Banje Luke, nekoć najvećeg samostana strogog reda reformiranih cistercita, gdje je goste iz Đakova dočekao brat Franjo Apanović, jedan od trojice redovnika koji ondje žive i djeluju. Prikazao im je povijest samostana i crkve, proveo ih kroz jedinstvenu sakristiju te kriptom gdje su mogli pogledati stalnu izložbu, a nakon toga i kupiti poznati sir.

Usljedio je posjet svetištu Sv. Ive u Podmilačju, gdje je u novoj crkvi, koja je još u izgradnji, misno slavlje predvodio mo Andrić. Okupljene je pozdravio domaći župnik fra Filip Karadža, koji ih je upoznao s poviješću svetišta. Nakon misnog slavlja hodočasnici su se zadržali u osobnoj molitvi pred čudotvornim kipom sv. Ive u staroj crkvi, a potom pošli put Rame i svetište Majke od Milosti - Ramske Gospe u sjevernoj Hercegovini, gdje su bili smješteni.

Drugi dan putovanja počeo je misnim slavljem koje je u kapeli samostana Rama-Šćit predvodio gvardijan fra Mijo Džolan. Nakon mise fra Mijo je poveo Slavonce u obilazak samostana i njegova dvorišta, gdje je pred poznatim Ramskim križem kipara Mile Blaževića i pločama s imenima stradalih u posljednja dva rata govorio o teškoj i krvavoj povijesti hrvatskoga naroda na tom području. U samostanskom dvorištu je i skulptura „Ramska majka" istog autora te „Diva" i „Posljednja večera" Kuzme Kovačića.

Nakon razgledanja crkve Uznesenja BDM, hodočasnici su pošli u Muzej Franjevačkog samostana Rama-Šćit, postavljen u starom samostanu, sagrađenom 1857., jedinstvenoj građevini takve vrste iz vremena turske vladavine u BiH, gdje je brojnim izlošcima predstavljen život stanovnika ramskoga kraja.

Istoga dana pjevači su posjetili i Franjevački samostan Tomislavgrad. Nakon što su razgledali samostansku crkvu Sv. Nikole Tavelića, u kojoj se nalazi glasovita slika „Isus prijatelj malenih" Vlahe Bukovca, svi su imali prigodu razgledati nedavno uređenu samostansku knjižnicu te stalni postav „Afričke zbirke" - različite eksponate koje su

misionari Bosne Srebrne donijeli u domovinu.

Nakon objeda u Eco selu Grabovica, a prije povratka u Ramu, Slavonci su posjetili karmelićanski samostan sv. Ilije na Buškom jezeru, jedinu zajednicu karmelićana u BiH, ujedno najmlađu zajednicu Hrvatske karmelske provincije sv. Oca Josipa. Ondje ih je dočekao časnati brat Vladimir Vuković, rodnom iz Babine Grede. Nakon što im je govorio o povijesti Reda i životu u samostanu, fra Vladimir okupljenima je predstavio iznimno vrijednu etnografsku zbirku tradicijske odjeće, nakita i čipke te ih proveo kroz Vrt perunika.

U nedjelju 19. kolovoza Katedralni zbor animirao je svečano misno slavlje u samostanskoj crkvi Marijina uznesenja, koje je u koncelebraciji fra Branka Malekinušića te fra Živka Petričevića predvodio mo Ivan Andrić. Tim misnim slavljem hodočasnici su se oprostili od Rame te se uputili prema posljednjoj destinaciji – franjevačkom samostanu i crkvi Sv. Ive Krstitelja u Kraljevoj Sutjesci, gdje ih je dočekao gvardijan i župnik fra Željko Brkić.

Nakon što su od fra Željka čuli o povijesti samostana i crkve, pjevači su razgledali dio sutješkog samostana, iznimno bogatog kulturno-povijesnim i umjetničkim sadržajima; kako brojnim arhivskim dokumentima i starim knjigama, tako i zbirkom slika, te kovinskim i tekstilnim predmetima umjetničkog obrta. Nakon razgledanja pošli su put Đakova.

Godišnji susret svećenika i laika - nekadašnjih đaka klasične gimnazije na zagrebačkoj Šalati

Biskup Komarica i mons. Orlovac bili su 21. i 22. kolovoza domaćini redovitoga godišnjeg susreta svećenika i vjernika laika koji je u Banjoj Luci okupio 8 laika i 18 svećenika, a pridružio im se i kardinal Puljić.

Banja Luka, 22.8.2018. (IKA/TABB) - Banjolučki biskup Franjo Komarica i generalni vikar Banjolučke biskupije mons. dr. Anto Orlovac bili su 21. i 22. kolovoza domaćini redovitoga godišnjeg susreta svećenika i vjernika laika, generacije koja je godine 1961. započela školovanje u klasičnoj gimnaziji međubiskupijskoga dječjačkog sjemeništa na Šalati u Zagrebu.

Na susretu se okupilo osmorice laika, 18 svećenika, a uz biskupa Komaricu i vrhbosanski nadbiskup kardinal Vinko Puljić. Sudionici su stigli iz Zagrebačke, Đakovačke, Vrhbosanske, Zadarske i Mariborske nadbiskupije, te iz Varaždinske, Požeške, Subotičke, Porečke i pulske te Banjolučke biskupije. Uz podsjećanja na davne, ali nezaboravne dane zajedničkog školovanja tijekom boravka u dječjačkom i bogoslovnim sjemeništima, čuli su i aktualne informacije o životnoj drami katolika Banjolučke biskupije i BiH.

Koncelebrirano misno slavlje u banjolučkoj katedrali i u župnoj i hodočasničkoj crkvi Sv. Terezije od Djeteta Isusa u Presnačama predvodio je kardinal Puljić. Sudionici su pohodili neke od ustanova biskupijskog Caritasa, trapistički samostan „Marija Zvijezda" te spomen sobu u župskoj kući u Presnačama, u kojoj su tijekom rata ubijeni i spaljeni župnik i čuvar svetišta vlč. Filip Lukenda i katehista i orguljašica sestra milosrdnica sv. Vinka Paulskog Cecilija Grgić. Osim zajedničke molitve za ubijene svećenike Banjolučke biskupije molili su i za preminule svoje školske kolege, profesore, poglavare, roditelje i dobročinitelje.

Na prijedlog biskupa domaćina Komarice svi su dali dobrovoljni prilog za pomoć jednoj siromašnoj obitelji za hranu i školovanje njihove djece.

Inozemne vijesti

Pennsylvania: Crkva o zlostavljanju počinjenom u prošlosti

Iz Scrantonske biskupije, koja je na svojoj mrežnoj stranici objavila imena sedamdesetorice počinitelja, svećenika i laika, uključujući i osobe koje nisu spomenute u izvještaju Velikoga sudskog vijeća, poručuju: „Potrebno je boriti se protiv tog zločina kako bi se osiguralo da ni jedno dijete ne bude žrtva zlostavljanja, te da ni jedan počinitelj ne bude zaštićen.“

Philadelphia, 14.8.2018. (IKA) - Philadelphijska nadbiskupija objavila je 14. kolovoza, nakon predstavljanja izvještaja o seksualnom zlostavljanju od strane klera, izjavu u kojoj ističe da je ono „bolno za svakoga tko čita, a posebno za one koji su preživjeli seksualno zlostavljanje i za njihove obitelji. Duboko nam je žao zbog njihove boli, te ustrajemo na putu oporavka“, prenosi Vatican News.

Pittsburški biskup istaknuo je da se ni u jednom trenutku ne želi umanjiti bol koja se stvorila. Svih osam pensilvanijskih dijeceza odgovorilo je na izvješće koje je pripremila Veliko sudsko vijeće službeno zaduženo za američki pravni postupak i, uz pomoć policije, za istraživanje mogućih kriminalnih ponašanja. Istragu je pokrenuo državni odvjetnik. Istraženo je šest od osam pensilvanijskih biskupija, dok su druge dvije bile predmet prethodnih istraga. Sudu je trebalo dvije godine da dovrši izvješće od 900 stranica. Riječ je o zlostavljanjima koja su se dogodila u državi Pennsylvaniji, a počinili su ih članovi Katoličke Crkve. Dokumentacija se odnosi na posljednjih 70 godina, što je omogućilo sustavno istraživanje, premda nisu otkriveni novi slučajevi. Pronađeno je 1000 žrtava, no procjenjuje se da je ukupan broj veći. Taj je izvještaj o slučajevima zlostavljanja najpotpuniji od svih koje je ikada izradila ijedna Vladina ustanova u Sjedinjenim Američkim Državama. Osim navedenih imena, iz izvještaja proizlazi optužba da je Crkva imala vlastiti plan kako sakriti te slučajeve.

Potrebno je boriti se protiv tog zločina kako bi se osiguralo da ni jedno dijete ne bude žrtva zlostavljanja, te da ni jedan počinitelj ne bude zaštićen, ističe se iz Scrantonske biskupije koja je na svojoj mrežnoj stranici objavila imena sedamdesetorice počinitelja, svećenika i laika, uključujući i osobe koje nisu spomenute u izvještaju Velikog sudskog vijeća.

Biskupija Erie navodi 34 osobe i mjesta u kojima žive počinitelji, a navela je i imena 31 preminulog. Među 65 imena nalaze se također jedna žena i biskup. Prema pisanju mrežne stranice te biskupije, biskup u prošlosti nije posebno istraživao optužbe o zlostavljanju na području svoje nadležnosti. Sadašnji je biskup Lawrence Persico izravno pisao žrtvama zlostavljanja.

Sve su biskupije, kao i sam izvještaj sudskog vijeća, istaknule da je posljednjih godina i desetljeća postignut veliki napredak u pogledu transparentnosti. To je put koji treba slijediti. Nastavit ćemo davati zadovoljštinu za grijeh iz prošlosti, molit ćemo i podupirati sve žrtve tih djela, rekao je harrisburški biskup Ronald W. Gainer i istaknuo: „Odlučni smo nastaviti i pojačati pozitivne promjene kako bi se osiguralo da se takvi zločini više ne dogode. Želio bih da djeca, roditelji, župljani, učenici, studenti, osoblje, svećenstvo i javnost znaju da su naše crkve i škole sigurne. Ne postoji ništa što shvaćamo ozbiljnije od zaštite onih koji ulaze na naša vrata.“

Kardinal Bagnasco: „Genova je ranjena ovom tragedijom, ali nije poražena“

U crkvama diljem Genovske nadbiskupije na svetkovinu Uznesenja Marijina moli se za žrtve i njihove obitelji, posvjedočio je nadbiskup Genove nakon vijesti o urušavanju mosta Morandi.

Genova, 15.8.2018. (IKA) - Nadbiskup Genove kardinal Angelo Bagnasco govoreći za talijansku katoličku novinsku agenciju SIR o urušavanju mosta Morandi istaknuo je: „Genova je ranjena ovom tragedijom, ali nije poražena“. Pozivajući na molitvu za sve one koji su tom tragedijom pogođeni, kardinal Bagnasco je rekao da će Genova na tu tragediju odgovoriti u duhu solidarnosti koja je dio duše grada i nadbiskupije i konkretnom pomoći. U crkvama diljem nadbiskupije na svetkovinu Uznesenja Marijina, molit će se za žrtve i njihove obitelji, posvjedočio je kardinal nakon vijesti o tragediji na mostu.

Nakon urušavanja nadvožnjaka na autoputu u Genovi župnik toga dijela grada don Massimiliano Moretti pozvao je na molitvu za žrtve, njihove obitelji i one koji ih spašavaju. U crkvi Sv. Zite u Genovi održana sinoć misa na tu nakanu.

Genovski pomoćni biskup Nicolo Anselmi pozvao je također sve na molitvu za žrtve i njihove bližnje, nadajući se, kako je izjavio za talijansku katoličku agenciju SIR odmah po nesreći, da broj stradalih neće biti velik. Biskup je čim je čuo za nesreću telefonski razgovarao sa svim župnicima toga dijela grada, informacija je bilo malo, a budući da se radi o gusto naseljenom području, rekao je, strahuje se od najgorih posljedica nesreće.

Nadbiskup Pena Parra novi zamjenik za opće poslove vatikanskoga Državnog tajništva

Venezuelski nadbiskup u toj će službi naslijediti kardinala Giovannija Angela Becciu, objavljeno je u Vatikanu 15. kolovoza.

Vatikan, 15.8.2018. (IKA) – Papa Franjo imenovao je venezuelskoga nadbiskupa Edgara Penu Parru (58) novim zamjenikom za opće poslove Državnog tajništva Svete Stolice. U toj će službi naslijediti kardinala Giovannija Angela Becciu, objavljeno je u Vatikanu 15. kolovoza.

Nadbiskup Pena Parra rođen je 6. ožujka 1960. u lučkom gradu Maracaibo, za svećenika je zaređen godine 1985. U diplomatskoj službi Svete Stolice djelovao je između ostaloga u Keniji, bivšoj Jugoslaviji, pri Ujedinjenim narodima u Ženevi, u Južnoafričkoj Republici, Hondurasu i Meksiku. Nakon imenovanja naslovnim nadbiskupom Telepte, od 2011. do 2014. godine služio je kao nuncij u Pakistanu te od 2015. u Mozambiku. Novu službu će preuzeti 15. listopada.

Mons. Angela Becciu, dosadašnjeg zamjenika za opće poslove Državnog tajništva, papa Franjo je krajem svibnja imenovao kardinalom i prefektom Kongregacije za proglašenje blaženih i svetih.

Kardinal Di Nardo o zlostavljanju u Pennsylvaniji

Predsjednik Američke biskupske konferencije u priopćenju se ispričao i zatražio oprost za ono što su učinila njegova braća biskupi i on te za ono što su propustili učiniti i najavio konkretne korake. Radi se o duhovnoj i moralnoj krizi, istaknuo je.

Washington, 16.8.2018. (IKA) - Suočeni smo s duhovnom krizom koja zahtijeva ne samo duhovno obraćenje nego i praktične promjene kako bi se izbjeglo ponavljanje grijeha i propusta iz prošlosti koji su tako očiti, istaknuo je kardinal Daniel Di Nardo, predsjednik Biskupske konferencije Sjedinjenih Američkih Država, komentirajući izvještaj Velikog sudskog vijeća Pennsylvanije o spolnom zlostavljanju maloljetnika od strane članova Katoličke Crkve u toj američkoj saveznoj državi, koje je objavljeno ranije toga tjedna.

Katolički prelat u priopćenju objavljenom u četvrtak 16. kolovoza, najavio je plan koji će uključivati laike, stručnjake i Vatikan, a koji je artikuliran u obliku tri cilja i isto toliko kriterija. Svrha je tog plana, kako je izvijestio portal Vatican News pozivajući se na Američku biskupsku konferenciju, ostvarivanje promjena koje su nužne kako bi se postigli visoki kriteriji sigurnosti, transparentnosti i odgovornosti u crkvenoj sferi. Plan će u studenom ove godine biti predstavljen skupštini biskupa u američkom gradu Baltimoreu, a k tomu je kardinal Di Nardo najavio da će otputovati u Rim kako bi plan predstavio Svetoj Stolici.

Prvi je cilj sveobuhvatna istraga o pitanjima koja se tiču nadbiskupa Theodora McCarricka. Nužni su odgovori na ta pitanja kako bi se spriječilo ponavljanje i tako pomoglo da se u budućnosti zaštititi maloljetnike, sjemeništare i druge ranjive osobe. Kardinal je najavio da će pozvati Vatikan da provede apostolsku vizitaciju kako bi se odgovorilo na ta pitanja.

U priopćenju stoji kako je drugi cilj učiniti lakšim prijavljivanje zlostavljanja i neprikladnog ponašanja od strane biskupa, a također razvijanje i promicanje pouzdanih mehanizama prijavljivanja od treće strane, usavršavajući ili mijenjajući već postojeće instrumente. Konačno, treći je cilj poboljšanje procedura za rješavanje pritužbi na biskupe. Pritom će se za ostvarivanje tih ciljeva slijediti tri kriterija: istinska neovisnost od pristranosti ili utjecaja, poštovanje autoriteta u Crkvi i značajno sudjelovanje laika.

Predsjednik Američke biskupske konferencije na kraju priopćenja ispričao se i zatražio oprost za ono što su učinili njegova braća biskupi i on te za ono što su propustili učiniti. Priznao je kako je jedan od glavnih uzroka neuspjeh biskupskog vodstva. Američki prelat upozorio je da je riječ o moralnoj katastrofi, a dio te katastrofe je također činjenica da je bačena ljaga na tolike vjerne svećenike koji su stremili svetosti i služili s integritetom.

Čvrsto odlučujemo, uz pomoć Božje milosti, nikad to više ne ponoviti, istaknuo je kardinal, dodajući da je svjestan kako je tim grijesima i propustima iz prošlosti ozbiljno narušeno povjerenje u biskupe. Bit će potrebno raditi na tome da bi se ponovno obnovilo to povjerenje, istaknuo je kardinal Di Nardo i zaključio: Ono što sam ovdje naznačio samo je početak; uslijedit će drugi koraci.

Sveta Stolica o izvještaju o zlostavljanju u Pennsylvaniji

Ravnatelj Tiskovnog ureda Svete Stolice Greg Burke istaknuo je sram i žalost zbog strašnih zločina o kojima govori Izvještaj o seksualnom zlostavljanju koje su počinili službenici Crkve.

Vatikan, 17.8.2018. (IKA) – Komentirajući 16. kolovoza rezultate izvještaja Velikoga sudskog vijeća predstavljene u Pennsylvaniji, ravnatelj Tiskovnog ureda Svete Stolice Greg Burke istaknuo je sram i žalost zbog strašnih zločina o kojima govori Izvještaj o seksualnom zlostavljanju koje su počinili službenici Crkve, prenosi „Vatican News“.

Izvještaj na kojem se radilo dvije godine, objavljen je 14. kolovoza na 900 stranica, a obrađuje dokumentaciju posljednjih 70 godina u američkoj saveznoj državi Pennsylvaniji. Riječ je o najpotpunijem izvještaju o slučajevima zlostavljanja koji je ikada izradila neka Vladina ustanova u Sjedinjenim Američkim Državama. Iz izvještaja proizlazi i optužba da je Crkva imala vlastiti plan kako sakriti te slučajeve.

Burke je istaknuo da Sveta Stolica s velikom pozornošću prati rad Velikoga sudskog vijeća te najoštrije osuđuje spolno zlostavljanje maloljetnika. Zlostavljanja opisana u izvještaju su za svaku kaznu i moralnu osudu. Crkva mora naučiti teške pouke iz svoje prošlosti, a odgovornost moraju preuzeti sami zlostavljači kao i oni koji su dopustili da do zlostavljanja dođe.

Budući da se većina izvještaja odnosi na slučajeve zlostavljanja počinjene prije godine 2000., a nakon 2002. nije bilo prijavljenih slučajeva, istražna porota zaključila je da su reforme Crkve u SAD-u drastično smanjile pojavu zlostavljanja od strane crkvenih službenika. U izjavi se dalje ističe da Sveta Stolica podržava stalne reforme unutar Katoličke Crkve i to na svim njezinim razinama, kako bi se zajamčila zaštita maloljetnika i ranjivih osoba. Također, ističe se nadležnost civilnoga zakonodavstva kao i obveza prijavljivanja slučajeva zlostavljanja maloljetnika. Papa dobro razumije kako teško ti slučajevi ranjavaju vjeru i dušu te poziva na intenzivna nastojanja na stvaranju sigurnog okoliša za maloljetnike i ranjive osobe u Crkvi kao i cijelom društvu. Žrtve moraju znati da je Papa na njihovoj strani, istaknuo je Burke.

Izvanredni generalni kapitul franjevac konventualaca

U tijeku kapitula, koji se od 24. srpnja do 26. kolovoza održava u Nemiju, slavljena je i misa na sirio-malabarskom obredu

Nemi, 18.8.2018. (IKA) - U Nemiju pokraj Rima od 24. srpnja do 26. kolovoza održava se Izvanredni generalni kapitul Reda franjevaca konventualaca. Kapitul je posvećen usvajanju obnovljenih Konstitucija na kojima se intenzivno radilo proteklih desetak godina u svim konventualskim provincijama i kustodijama diljem svijeta.

Na poziv Generalnog ministra fra Marca Tascu okupilo se 123 sudionika od kojih 85 s pravom glasa, dok su ostali slušači, moderatori, pravni savjetnici, drugi eksperti i prevoditelji. Iz Hrvatske sudjeluju provincijalni ministar Hrvatske provincije sv. Jeronima fra Josip Blažević i generalni asistent fra Miljenko Hontić, obojica s pravom glasa.

Dok tjedni protječu u opsežnim raspravama i usvajanju pojedinih paragrafa, nedjelje su rezervirane za izlete u obližnja mjesta (Orvieto, Tivoli, Viterbo, Angnani, Rim). Zajedno provedeno vrijeme i rad po skupinama pogoduju boljem međusobnom upoznavanju, iščitavanju znakova vremena i aktualnih smjernica Crkve. Obnovljene Konstitucije veći naglasak stavljaju na pitanje snažnije

formacije kandidata, te trajne formacije članova, misija i nove evangelizacije, solidarnosti među provincijama i samostanima, te zajedničke vizije i koordiniranog planiranja. Franjevci konventualci djeluju u pojedinim zemljama, ali su međunarodni Red koji u suvremenoj Crkvi želi biti više prisutan tamo gdje su veće potrebe. Zbog toga, solidarnost (financijska i personalna), (međureligijski) dijalog i ekumenizam, misije i nova evangelizacija u obnovljenim Konstitucijama zauzimaju istaknuta mjesta. Susreti su obogaćeni sadržajnim liturgijskim slavljenjima, svečanim misama koje predvode provincijali iz različitih zemalja, i molitvom Časoslova na različitim jezicima, adoracijom i molitvom krunice.

Tako je u četvrtak 16. kolovoza slavljena misa na sirio-malabarskom obredu, koju su predvodili franjevci konventualci iz Kerale (Indija).

Sirio-malabarska Crkva jedna je od 21 istočne Crkve u zajedništvu s Katoličkom Crkvom. S 3.250.000 članova, ona je druga po veličini među istočnim katoličkim Crkvama nakon Ukrajinske Crkve. Pojam „Syro-Malabar” odnosi se na sirijski jezik i regiju Malabar, poznatu kao Kerala, na jugozapadnoj obali Indije. Syro-Malabarska Crkva jedna je od osam kršćanskih Crkava u Indiji (ima više od 6.000.000 od približno 25.000.000 kršćana u Indiji) koje vuku korijene vjere još od sv. Tome apostola. Predaja svjedoči da je apostol Toma propovijedao evanđelje u Južnoj Indiji, te umro kao mučenik u Chennai u Tamil Nadu, Indija, 72. godine.

Austrijski Caritas o smrti Kofi Annana

Annan se godinama neumorno borio protiv gladi u svijetu. S njime gubimo čovjeka velika srca za čovječanstvo, ističe Austrijski Caritas.

Beč, Ženeva, 18.8.2018. (IKA) – Nekadašnji generalni tajnik UN-a i dobitnik Nobelove nagrade za mir Kofi Annan umro je u 81. godini života. Radi se o teškom i bolnom gubitku, napisao je, kako prenosi Kathpress, predsjednik Austrijskoga Caritasa Michael Landau u poruci putem Twittera. Annan se godinama neumorno borio protiv gladi u svijetu. S njime gubimo čovjeka velika srca za čovječanstvo, stoji na Facebook stranici Austrijskoga Caritasa.

Kofi Annan obnašao je službu generalnog tajnika UN-a od 1997. do 2006. godine.

Crkva u Indiji poziva na solidarnost sa žrtvama poplava

Kardinal Gracias u apelu upozorava na više od 190 poginulih i 314 tisuća raseljenih kojima je potrebna pomoć.

New Delhi, 19.8.2018. (IKA) – Katolička Crkva u Indiji pozvala je na molitvu i djela solidarnosti sa žrtvama velikih poplava koje su pogodile jug države Kerala. Obilne kiše, poplave i klizišta odnijeli su najmanje 190 ljudskih života, a više od 314 tisuća ljudi je moralo napustiti svoje domove i smješteno je u oko 2100 centara diljem države. Kardinal Oswald Gracias, predsjednik Indijske katoličke biskupske konferencije, istaknuo je u pozivu objavljenom na službenoj mrežnoj stranici biskupske konferencije, da se Caritas aktivno uključio u pomaganje žrtvama no pomoć i dalje nedostaje. Stoga je pozvao katolike diljem Indije, posebno u svojoj Bombajskoj nadbiskupiji, ali i svijeta, moleći ih da ne ostanu gluhi i nijemi za potrebe onih koji su stradali u poplavama. Nakon što kiše prestanu i voda se povuče trebat će obnoviti živote ljudi među kojima su i oni najsiromašniji, istaknuo je kardinal Gracias u apelu.

Kardinal Montenegro o napadima na migrante u Italiji

Posljednji slučajevi napada na strance u Italiji ponovno postavljaju pitanje rasizma koji se događa na jugu i na sjeveru zemlje, istaknuo je predsjednik Talijanskog Caritasa za Vatikanske medije.

Rim, 19.8.2018. (IKA) - Posljednji slučajevi napada na strance u Italiji, koji su zabilježeni 15. kolovoza, ponovno postavljaju pitanje rasizma koji se događa na jugu i na sjeveru zemlje. O tim problemima govorio je za Radio Vatikan kardinal Francesco Montenegro, nadbiskup Agrigenta i predsjednik Talijanskog Caritasa. Jedan od posljednjih događaja bio je vrijeđanje i napad štapom na talijansko-dominikansku obitelj u Falernu, u Calabrij, a samo prije nekoliko dana, petero migranata maloljetnika progonili su i izudarali njihovi vršnjaci u Partinicu, na Siciliji.

Kršćanska je obaveza pridržavati se evanđelja, podsjetio je kardinal Montenegro. Kao vjernici ne možemo isključiti ni jednu osobu, jer isključiti čovjeka, znači isključiti Boga, zato iako se osjećamo vjernici, u opasnosti smo da činimo djela nevjernika, rekao je kardinal.

Počinitelji napada često su mladi koji su najkrhkiji i najslabiji, objasnio je prelat. Vjerujem da smo zato odgovorni mi odrasli, a osobito oni koji imaju odgovorne službe u državnim institucijama, a ne mogu slobodno reći ono što misle. Potrebno je vagati riječi jer će ih ponoviti oni koji nisu jednako zreli kao mi, zaključio je kardinal Montenegro.

Papa uputio poruku sudionicima skupa u Riminiju

„Ponovno se podižu zidovi i širi ideja zatvaranja prema drugima koji se razlikuju od nas”, istaknuo je papa Franjo u poruci sudionicima skupa koji je u Riminiju priredio pokret Comunione e liberazione.

Vatikan, 20.8.2018. (IKA) - „Kršćanin ne može odustati od sanjanja da bi se svijet mogao poboljšati. Ne smijemo se povući zbog strahovanja da bi mogli pogriješiti”, poručio je papa Franjo sudionicima skupa što ga je u Riminiju kao i proteklih godina priredio pokret Comunione e liberazione pod geslom: „Iste snage koje pokreću povijest usrećuju i čovjeka”.

„Ponovno se podižu zidovi, umjesto podizanja mostova. Sve se više širi ideja zatvaranja umjesto otvaranja prema drugima koji se razlikuju od nas. Sve se više širi ravnodušnost umjesto nastojanja oko promjena. Sve više prevladava osjećaj straha nad povjerenjem u budućnost”, upozorio je Papa sudionike ovogodišnjeg skupa, koji je 19. kolovoza započeo u Riminiju.

Na skupu je predviđeno 148 nastupa s 397 referata, 18 kazališnih nastupa, 14 izložbi različitih sadržaja i 32 sportske manifestacije. Za organizaciju se brine 2500 volontera. Skup je usredotočen na zaokret i na posljedice do kojih je došlo u društvu tijekom pedeset godina nakon 1968. godine. Papa odlučno traži otvaranje, a ne zatvaranje, mostove, a ne zidove. S pravom se pitamo, kazao je, je li tijekom pola stoljeća svijet postao ljepši i bolji za stanovanje. To se tiče i nas kršćana, koji smo proživjeli to razdoblje. Pozvani smo razmišljati zajedno s tolikim drugim protagonistima što smo od toga naučili i što će nam preostati kao baština. Srcu čovjeka ne može udovoljiti ni jedan napor, ni revolucija. Samo Bog, koji nas je stvorio s neumjerenim željama, može nas napuniti svojom neizmjenom nazočnošću. Papa poziva čovječanstvo da se oslobodi ropstva krivih beskrajnosti, koja obećavaju sreću, a da je pritom ne mogu jamčiti.

Među predavačima nastupio je i apostolski nuncij u SAD-u Christophe Pierre, koji je istaknuo kako su biskupi u toj zemlji, a i sam Papa veoma zabrinuti zbog teškog pedofilskog skandala u Pennsylvaniji, u kojem je prema najnovijim istragama umiješano oko 300 svećenika. Njihovo samovoljno odstupanje od svećeničkog staleža službeno je zatražilo 140 teologa. Potrebno je ipak biti diskretan jer treba u svakom slučaju biti oprezan kako bi se izbjegla konfuzija. Previše govoriti o tome stvara još veću gužvu. Crkva, a ne samo biskupi, želi pronaći pravi odgovor na taj problem. Nije naime dosta dati pravni ni organizacijski odgovor kako bi se izbjeglo još veće zlo. Prema mišljenju nuncija, Papa će se u nedjelju 26. kolovoza, na Svjetskom susretu obitelji u Dublinu u Irskoj, osvrnuti i na taj problem.

Papa: Nijedno nastojanje da se traži oprost i da se popravi šteta koja je učinjena neće biti dovoljno

Klerikalizam dovodi do rascjepa u tijelu Crkve, koji podupire i pomaže da se nastave činiti tolika zla koja danas osuđujemo. Reći „ne“ zlostavljanju znači reći odlučno „ne“ svim oblicima klerikalizma, poručio je Sveti Otac u pismu narodu Božjem o krizi spolnog zlostavljanja u Crkvi, pozivajući sve članove Crkve na pokajanje, pokoru, post i molitvu.

Vatikan, 20.8.2018. (IKA) - „Ako trpi jedan ud, trpe zajedno svi udovi“ (1 Kor 12,26). Te riječi svetoga Pavla snažno odzvanjaju u mojem srcu dok još jednom utvrđujem trpljenje koje su pretrpjeli maloljetnici zbog spolnog zlostavljanja, zloporabe moći i zlostavljanja savjesti koja je počinio značajan broj svećenika i Bogu posvećenih osoba, istaknuo je papa Franjo u pismu narodu Božjem, reagirajući tako na nedavni izvještaj Velikog sudskog vijeća Pennsylvanije o spolnom zlostavljanju maloljetnika od strane članova Katoličke Crkve u toj američkoj saveznoj državi, prenosi Vatican News. Istraga, čiji su rezultati objavljeni prošloga tjedna, obuhvatila je razdoblje od 70 godina, a prema rezultatima iste više od 300 svećenika povezano je sa zlostavljanjem najmanje tisuću žrtava, no procjenjuje se da bi ukupan broj mogao biti veći.

Zlostavljanje je zločin koji uzrokuje duboke rane boli i nemoći, prvenstveno među žrtvama, ali i među članovima njihovih obitelji te u široj zajednici kako vjernika tako i nevjernika, upozorio je Sveti Otac. Gledajući u prošlost, nijedno nastojanje da se traži oprost i da se popravi šteta koja je učinjena neće biti dovoljno. Gledajući prema budućnosti, potrebno je učiniti svaki mogući napor kako bi se stvorila kultura koja je u stanju spriječiti da se dogode takve situacije, ali i da se spriječi mogućnost njihova zataškavanja i nastavljanja. Bol žrtvi i njihovih obitelji također je naša bol te je stoga hitno da još jednom potvrdimo svoju predanost kako bismo osigurali zaštitu maloljetnika i ranjivih odraslih osoba, napisao je Papa.

Sa sramom i s kajanjem, kao crkvena zajednica priznajemo da nismo bili tamo gdje smo trebali biti, da nismo pravovremeno djelovali kad smo prepoznali veličinu i težinu štete koja je učinjena tolikim ljudskim životima. Zanimarili smo malene i napustili smo ih, istaknuo je Sveti Otac i u tom kontekstu citirao riječi kardinala Josepha Ratzingera koje je izgovorio za vrijeme križnoga puta na Veliki petak 2005. godine: „Koliko prljavštine ima u Crkvi, upravo među onima koji mu pripadaju po svećeništvu? Koliko oholosti i samohvale? Koliko slabo poštujemo sakrament pomirenja u kojem nas on čeka da nas podigne od našeg pada? Sve je to prisutno u njegovoj mucu. Izdaja učenika, nedostojno primanje njegova tijela bi bile najteže patnje koje pogađaju Otkupiteljevo srce. A mi možemo iz dna duše samo reći:

Kyrie, eleison – Gospodine, spasi nas“ (usp. Mt 8,25).

Napomenuo je da su nastojanja i mjere koje je Crkva provela kako bi spriječila zlostavljanje kasno primijenjene, pozivajući potom sve članove Crkve na pokajanje, pokoru, post i molitvu. Svi su kršteni pozvani uključiti se u tu crkvenu i društvenu preobrazbu koja nam je toliko potrebna. Obraćanje je nemoguće bez aktivnog sudjelovanja svih pripadnika Božjega naroda, poručio je papa Franjo.

Doista, svaki put kad smo pokušali zamijeniti, ušutkati, ignorirati ili svesti narod Božji na malene elite, stvarali smo zajednice, projekte, teološke pristupe, duhovnosti i strukture bez korijena, bez sjećanja, bez lica, bez tijela i, konačno, bez života, upozorio je papa Franjo. Klerikalizam dovodi do rascjepa u tijelu Crkve, koji podupire i pomaže da se nastave činiti tolika zla koja danas osuđujemo. Reći „ne“ zlostavljanju znači reći odlučno „ne“ svim oblicima klerikalizma, poručio je Sveti Otac.

Papa je zatim istaknuo kako je nužno da kao Crkva budemo u stanju priznati i osuditi, s tugom i sramom, strahote koje su počinili Bogu posvećene osobe, klerici i svi oni kojima je povjereno poslanje bdjenja i brige o najranjivijima. Molimo oprost za naše vlastite grijehе i za grijehе drugih. Svijest o grijehu pomaže nam priznati greške, zločine i rane koje su prouzročene u prošlosti te nam u sadašnjosti omogućuje biti otvorenijima i predanijima na putu prema obnovljenom obraćenju, istaknuo je papa Franjo.

Pokora i molitva pomoći će nam otvoriti naše oči i naša srca patnjama drugih ljudi te nadići žeđ za moći i posjedovanjem koji su toliko često izvor tih zala, poručio je Sveti Otac. Neka nam post i molitva otvore uši za tihu bol djece, mladih i osoba s invaliditetom. Post koji pomaže da osjećamo glad i žeđ za pravdom te nas potiče da hodimo u istini, podupirući sve pravne mjere koje bi mogle biti potrebne. Post koji nas protresa i dovodi do toga da zajedno sa svim ljudima dobre volje, te s društvom u cjelini, u istini i ljubavi budemo predani borbi protiv svih oblika zloporabe moći, spolnog zlostavljanja i zlostavljanja savjesti. Na taj način možemo jasno očitovati svoj poziv da budemo „znak i sredstvo najprisnijega sjedinjenja s Bogom i jedinstva cijeloga ljudskog roda“ (Lumen gentium, 1), zaključio je papa Franjo.

Kardinal O'Malley o zaštiti djece: Potrebna nam je pomoć laika

Predsjednik Papinskog povjerenstva za zaštitu maloljetnika kardinal Sean O'Malley komentirajući izvještaj Velikog sudskog vijeća Pennsylvanije upozorio je u video-poruci: Potrebno je neposredno djelovanje jer vrijeme istječe.

Boston, 21.8.2018. (IKA) - Reagirajući na izvještaj Velikog sudskog vijeća Pennsylvanije o spolnom zlostavljanju maloljetnika od strane članova Katoličke Crkve bostonski nadbiskup kardinal Sean O'Malley, predsjednik Papinskog povjerenstva za zaštitu maloljetnika, objavio je video-poruku na mrežnoj stranici svoje dijeceze, prenosi Vatican News. Video je na internetsku stranicu postavljen u subotu 18. kolovoza, dva dana prije nego što je objavljeno Papino pismo narodu Božjem o krizi svećeničkog zlostavljanja u Crkvi.

Kardinal O'Malley napomenuo je da nema riječi kojima bi se opisala sadašnja situacija u Crkvi u Sjedinjenim Američkim Državama. Istaknuo je da su srca ispunjena dubokom boli dok ponovno slušamo o strašnim iskustvima koja su doživjele žrtve zlostavljanja. Posramljeni smo zbog tih nečuvenih propusta da zaštitimo djecu i najranjivije te potvrđujemo našu predanost kako više nećemo dopustiti da se takvi propusti ikad više dogode, poručio je bostonski nadbiskup.

Kardinal O'Malley rekao je da su mnogi počinitelji odgovarali za svoje zločine. Međutim, također je priznao da Crkva tek ima utvrditi jasne i transparentne sustave odgovornosti i posljedica za crkveno vodstvo, čiji su propusti omogućili da se takvi zločini dogode. Također je rekao da Crkva mora prigriliti duhovno obraćenje te od svih onih koji vrše njezino poslanje zahtijevati zakonsku transparentnost i pastoralnu odgovornost.

Preobrazba se ne postiže lako, ali je ona imperativ u svim vidicima. Način na koji pripremamo svećenike, način na koji vršimo pastoralno vodstvo kao i način na koji surađujemo s građanskim vlastima, sve to treba biti bolje nego što je to dosad bio slučaj. Potrebno je neposredno djelovanje jer vrijeme istječe, upozorio je kardinal. Napomenuo je potom da su i katolici i građansko društvo izgubili strpljenje i povjerenje u crkveno vodstvo, no dodao je kako gaji nadu da se propusti iz prošlosti mogu ispraviti. Pozvao je Crkvu da pomogne ljudima kako ne bi izgubili nadu jer je to bila Isusova poruka svima kojima je bio poslan, a posebno u vremenima velike patnje. Rekao je da su često preživjeli i žrtve ti koji nas hrabro uče kako ne smijemo izgubiti nadu.

Kardinal je zatim priznao da je kriza s kojom se suočavamo rezultat grijeha i propusta od strane klera. Bostonski nadbiskup smatra da je obraćenje, transparentnost i odgovornost u Crkvi moguće ostvariti jedino značajnim uključivanjem i vodstvom laika u Crkvi, pojedinaca koji svojom stručnošću, svojim iskustvom i vještinama mogu pomoći Crkvi u zadaći s kojom se suočava. Potrebna nam je pomoć laika i njihov žar kako bismo odgovorili na tu pošast. Jedino priznajući stvarnost s kojom se suočava, Crkva može vratiti povjerenje, pouzdanje i potporu zajednice katolika u našem društvu, rekao je predsjednik Papinskog povjerenstva za zaštitu maloljetnika i zaključio: Moramo nastaviti brzo i ustrajno slijedeći cilj. Ne smijemo gubiti vrijeme.

Burke: Za Papu spolno zlostavljanje je zločin

Ravnatelj Tiskovnog ureda Svete Stolice Greg Burke istaknuo je u priopćenju: Papa Franjo naglasio je da je hitno potrebna veća odgovornost ne samo onih koji su počinili te zločine nego i onih koji su ih prikrivali, a u mnogim slučajevima to su bili biskupi.

Vatikan, 21.8.2018. (IKA) - Komentirajući u priopćenju 21. kolovoza pismo pape Franje Božjem narodu o spolnom zlostavljanju maloljetnika i ranjivih odraslih osoba od strane članova Katoličke Crkve ravnatelj Tiskovnog ureda Svete Stolice Greg Burke istaknuo je: Govorimo o Irskoj, Sjedinjenim Američkim Državama i Čileu, ali ne samo o tim zemljama, naime, papa Franjo pisao je Božjem narodu, a to znači da je pisao svima.

Značajno je da Papa zlostavljanje smatra zločinom, ne samo kao grijeh, te moli za oprost, a također priznaje da nikakav napor usmjeren na popravljivanje tog zla koje je učinjeno, nikada neće biti dovoljan ni za žrtve, ni za preživjele, istaknuo je Burke, prenosi Vatican News.

Godinama je Sveti Otac slušao mnoge žrtve i to se jasno vidi iz njegovog pisma. On ističe da rane koje su prouzročene zlostavljanjem nikada neće zacijeliti, podsjetio je Burke i ponovio: Papa Franjo naglasio je da je hitno potrebna veća odgovornost ne samo onih koji su počinili te zločine nego i onih koji su ih prikrivali, a u mnogim slučajevima to su bili biskupi.

Burke je također potvrdio da će se Papa na predstojećem Svjetskom susretu obitelji u Dublinu susresti sa žrtvama, ne precizirajući mjesto i vrijeme susreta. Napomenuo je da će sudionici susreta sami odlučiti hoće li o detaljima razgovora izaći u javnost.

Papa Franjo uputio video-poruku irskom narodu

Sveti Otac s radošću iščekuje pohod Dublinu i Irskoj u povodu IX. svjetskog susreta obitelji „izvora obnovljenog ohrabrenja za sve obitelji“.

Vatikan, 22.8.2018. (IKA) - Papa Franjo uputio je video-poruku irskom narodu uoči početka IX. svjetskog susreta obitelji. U poruci je uputio tople riječi pozdrava irskom narodu i izrazio nadu da će susret, koji se održava od 21. do 26. kolovoza, biti izvor ohrabrenja obiteljima. Tekst poruke, ususret njegovu apostolskom putovanju u Irsku, donosimo u cijelosti:

„Dragi prijatelji, dok se pripremam za nekoliko dana posjetiti Irsku u povodu Svjetskog susreta obitelji, toplo pozdravljam cijeli irski narod. Radujem se što ću se ponovno vratiti u Irsku!

Kao što znate, Svjetski susret obitelji je proslava ljepote Božjega plana za obitelj. To je prigoda za obitelji iz cijeloga svijeta da se susretnu i međusobno podrže u življenju svoga specifičnog poziva. Obitelji se danas susreću s brojnim izazovima u svojim nastojanjima da utjelove vjernu ljubav, podižu djecu prenoseći im temeljne vrijednosti i budu kvasac dobrote, ljubavi i uzajamne brige u većoj zajednici.

Nadam se da će ovo slavlje biti izvor obnovljenog ohrabrenja za sve obitelji, posebno one koje će doći u Dublin. Neka nas sve to podsjeti na ključno mjesto koje obitelj ima u životu društva i izgradnji bolje budućnosti za današnje mlade. Mladi su budućnost! Jako je važno danas ih pripremiti za budućnost, ali ukorijenjene u prošlosti. Jako je važno povezati mlade i njihove bake i djedove.

Premda je Svjetski susret obitelji poseban razlog moga dolaska u Irsku, volio bih uključiti sve članove irskoga društva. Na poseban način, molim da moj pohod produbi rast jedinstva i pomirenja među Kristovim sljedbenicima, kao znak trajnoga mira što je Božji san za cijelu ljudsku obitelj.

Znam da mnogi vrijedno i naporno rade u pripremi moga pohoda i svima srdačno zahvaljujem. Pozivam sve da molimo kako bi ovaj veliki susret bio trenutak radosti i spokoja, milosti Isusove ljubavi za sve obitelji, i za svu Božju djecu. Obećavam vam svoju molitvenu blizinu, i molim vas da molite za mene. Šaljem vam, od srca, svoj blagoslov.

Neka vas sve blagoslovi Bog Otac i Sin i Duh Sveti!"

Poruka se može pogledati na linku:

<https://www.worldmeeting2018.ie/en/Media-Centre/Press-releases/Pope-Francis-issues-video-message-ahead-of-his-vis>

Prilog dokumenti

Bog želi spasiti čitavog čovjeka, dušu i tijelo

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji na svetkovinu Uznesenja BDM na nebo, 15. kolovoza 2018.

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Na današnju svetkovinu Uznesenja Blažene Djevice Marije na nebo sveti Božji narod radosno izražava svoje štovanje prema Majci Djevici. Čini to u zajedničkoj liturgiji kao i s bezbroj različitih oblika pobožnosti; i tako se obistinjuje proroštvo same Marije: „Svi [će me] naraštaji zvati blaženom" (Lk 1, 48). Jer je Gospodin uzdigao svoju poniznu službenicu. Uznesenje na nebo, tijelom i dušom, je povlastica koju je Bog udijelio Presvetoj Majci Božjoj zbog njezine posebne sjedinjenosti s Isusom. Riječ je o tjelesnom i duhovnom sjedinjenju, koje je započelo naviještenjem i sazrijevalo tijekom čitavog Marijina života kroz njezino jedinstveno dioništvo u Sinovu otajstvu. Marija je uvijek bila uz Sina: ona je išla za Isusom i zbog toga kažemo da je ona bila prva učenica. Život Majke Božje odvijao se poput života svake obične žene njezina vremena: molila se, vodila domaćinstvo i brinula se za obitelj, pohađala sinagogu... Ali svaki je svoj svakodnevni posao uvijek obavljala u potpunom sjedinjenju s Isusom. Na Kalvariji je to sjedinjenje dostiglo svoj vrhunac, u ljubavi, suosjećanju i patnji srca. Zato joj je Bog dao puno dioništvo i u Isusovom uskrsnuću. Tijelo Svete Majke, poput tijela njezina Sina, sačuvano je od raspadljivosti.

Danas nas Crkva poziva razmatrati to otajstvo: ono nam pokazuje da Bog želi spasiti čitavog čovjeka, to jest spasiti dušu i tijelo. Isus je uskrsnuo tijelom koje je uzeo od Marije; i uzašao je k Ocu svojim preobraženim čovječstvom. Tijelom, tijelom poput našega, ali preobraženim. Uznesenje Marije, ljudskog stvorenja, daje nam potvrdu onoga što će biti naše određenje u slavi. Već su grčki filozofi shvatili da je čovjekova duša predodređena za sreću nakon smrti. Međutim oni su prezirali tijelo – smatrali su ga tamnicom duše – i nisu shvaćali da je Bog odredio da i čovjekovo tijelo ima biti sjedinjeno s dušom u nebeskom blaženstvu. Naše preobraženo tijelo će biti tamo. Ovo – „uskrsnuće tijela" – sastavni je dio kršćanske objave, stožer naše vjere.

Čudesna stvarnost Uznesenja Marijina očituje i potvrđuje jedinstvo ljudske osobe i podsjeća nas da smo pozvani služiti i slaviti Boga svim svojim bićem, dušom i tijelom. Služiti Bogu samo tijelom bilo bi djelovanje karakteristično za roba; služiti mu samo dušom bilo bi u suprotnosti s našom ljudskom prirodom. Veliki crkveni otac sveti Irenej, oko 220. godine, potvrđuje da „slava je Božja živi čovjek, a čovjekov je život gledanje Boga" (Protiv krivovjerjâ, IV, 20, 7). Ako budemo tako živjeli, u radosnom služenju Bogu, koje se također izražava u velikodušnom služenju braći, naš će udes, na dan uskrsnuća, biti sličan udesu naše nebeske Majke. Tada će se na nama u potpunosti ostvariti poticaj apostola Pavla: „Proslavite... Boga u tijelu svojem!" (1 Kor 6, 20) i slaviti ćemo ga zauvijek u nebu.

Uputimo svoje molitvi Mariji da nam, svojim majčinskim zagovorom, pomogne živjeti naš svakodnevni hod u marljivoj nadi da ćemo joj se jednoga dana, sa svim svecima i našim dragima, svi pridružiti u raj.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre, Mariji Tješiteljici žalosnih, koju danas kontempliramo u rajskoj slavi, želim povjeriti tjeskobe i muke onih koji u tolikim dijelovima svijeta trpe u tijelu i duhu. Neka naša nebeska Majka izmoli svima utjehu,

hrabrost i vedrinu.

Posebno mislim na one koji su pogođeni jučerašnjom tragedijom u Genovi, u kojoj je bilo ljudskih žrtava i koja je izazvala pomutnju u stanovništvu. Povjeravajući Božjem milosrđu osobe koje su izgubile život, izražavam svoju duhovnu blizinu njihovim obiteljima, povrijeđenima, onima koji su prisiljeni napustiti svoje domove i svima onima koji trpe zbog ovog dramatičnog događaja. Pozivam vas da mi se pridružite u molitvi za žrtve i njihove drage; izmolimo zajedno molitvu Zdravo Marijo.

Pozdravljam sve vas, Rimljane i hodočasnike iz različitih zemalja! Zahvaljujem vam na vašoj prisutnosti i želim vam sretnu svetkovinu Uznesenja Marijina. I nemojte zaboraviti moliti za mene. Dobar tek i doviđenja!

Primiti pričest znači primiti živoga Krista koji nas preobražava iznutra

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji u nedjelju 19. kolovoza 2018.

Prije Angelusa

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Evandeoski odlomak ove nedjelje (usp. Iv 6, 51-58) uvodi nas u drugi dio govora koji je Isus održao u sinagogi u Kafarnaumu, nakon što je nahranio veliko mnoštvo s pet kruhova i dvije ribe: umnažanje kruha. On se predstavlja kao „kruh koji je s neba sišao", kruh koji daje vječni život i dodaje: „Kruh koji ću ja dati tijelo je moje – za život svijetu" (r. 51). Taj je odlomak od presudne važnosti i uzrokuje reakciju slušatelja, koji međusobno raspravljaju: „Kako nam ovaj može dati tijelo svoje za jelo?" (r. 52). Kad znak razlomljenog kruha vodi do njegova pravog značenja, to jest sebedarja sve do žrtvovanja samoga sebe javlja se nerazumijevanje, čak i odbijanje Onoga kojeg su netom prije toga htjeli okruniti. Prisjetimo se da se Isus morao sakriti jer su ga htjeli učiniti kraljem.

Isus nastavlja: „Zaista, zaista, kažem vam: ako ne jedete tijela Sina Čovječjega i ne pijete krvi njegove, nemate života u sebi!" (r. 53). Ovdje se s tijelom javlja i krv. Tijelo i krv na biblijskom jeziku izražavaju konkretno čovječstvo. Narod i sami učenici shvaćaju da ih Isus poziva da uđu u zajedništvo s Njim, da „jedu" Njega, njegovo čovječstvo, da s njim dijele dar života za svijet. To je nešto sasvim drugo od trijumfa i opsjenâ uspjeha! To je upravo žrtva Isusa koji daje sebe samoga za nas.

Ovaj kruh života, sakrament Tijela i Krvi Kristove, daruje nam se besplatno u euharistijskoj gozbi. Na oltaru nalazimo ono što taži našu glad i krijepi nam duh danas i za vječnost. Svaki put kad sudjelujemo na misi, u određenom smislu, anticipiramo nebo na zemlji, jer iz euharistijske hrane, tijela i krvi Isusove, učimo što je vječni život. Misa znači živjeti za Gospodina: „onaj koji mene blaguje živjet će po meni" (r. 57), kaže Gospodin. Euharistija nas oblikuje tako da ne živimo samo za sebe, već za Gospodina i braću. Sreća i vječnost života ovisi o našoj sposobnosti da euharistijsku ljubav koju primamo u euharistiji učinimo plodonosnom.

Isus, kao i nekoć, ponavlja svakom od nas danas: „Zaista, zaista, kažem vam: ako ne jedete tijela Sina Čovječjega i ne pijete krvi njegove, nemate života u sebi!" (r. 53). Braćo i sestre, to nije materijalna hrana, nego živi i životvorni kruh koji nam prenosi sam Božji život. Kad se pričešćujemo primamo sâm Božji život. Da bismo imali ovaj život moramo se hraniti evanđeljem i ljubavlju braće. Na Isusov

poziv da se hranimo njegovim Tijelom i Krvlju, možemo osjetiti potrebu da se raspravljamo i pokažemo otpor, poput slušatelja o kojima se govori u današnjem Evanđelju. To se događa kad nam teško pada oblikovati svoj život prema Isusovom, kad nam je teško ono što činimo dovesti u sklad s njegovim kriterijima, a ne s kriterijima svijeta. Hraneći se ovom hranom možemo ući u puni sklad s Kristom, njegovim osjećajima, njegovim ponašanjem. Ovo je veoma važno: ići na misu i pričestočiti se, jer pričestočiti se znači primiti tog živoga Krista koji nas preobražava iznutra i pripravlja nas za nebo. Neka nas Djevica Marija podupire u našoj odluci da se pričestočujemo Isusom Kristom, hraneći se njegovom Euharistijom, da i mi sami postanemo kruh koji se lomi za našu braću.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre, posljednjih dana stanovnici Kerale u Indiji teško su pogođeni veoma jakim padalinama, koje su uzrokovale poplave i klizišta, u kojima je mnogo ljudi izgubilo život, mnogo se osoba vodi nestalima i mnoge su ostale bez krova nad glavom te su izazvane velike štete na usjevima i kućama. Neka toj našoj braći ne uzmanjka naša solidarnost i konkretna potpora međunarodne zajednice. Izražavamo svoju blizinu Crkvi u Kerali i zajedno molimo za one koji su izgubili život i za sve koji su pogođeni ovom velikom nesrećom.

Pomolimo se zajedno u tišini: Zdravo Marijo...

Poštovati ime Gospodnje

Papina kateheza na općoj audijenciji u srijedu 22. kolovoza 2018.

Biblijska čitanja

Izl 20, 7: „Ne uzimaj uzalud imena Jahve, Boga svoga, jer Jahve ne oprašta onome koji uzalud izgovara ime njegovo”.

Iv 17, 25-26: „Oče pravedni, [...] njima sam očitovao tvoje ime, i još ću očitovati, da ljubav kojom si ti mene ljubio bude u njima – i ja u njima”.

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Nastavljamo kateheze o Božjim zapovijedima. Danas ćemo govoriti o zapovijedi: „Ne uzimaj uzalud imena Jahve, Boga svoga” (Izl 20, 7). S pravom čitamo ovu Božju riječ kao poziv da se ne vrijeđa Božje ime i da se izbjegava upotrebljavati ga na nedoličan način. To jasno značenje nas priprema više probuditi ove dragocjene riječi, da ne koristimo Božje ime uzalud, na nedoličan način.

Poslušajmo ih bolje. Verzija „ne uzimaj” prijevod je izraza koji doslovno, kako na hebrejskom tako i na grčkom, znači „ne uzimaj na sebe, ne preuzimaj na sebe”.

Izraz „uzalud” je jasniji i želi reći: „uprazno, bez potrebe”. Referira se na praznu ljušturu, na oblik lišen sadržaja. Karakteristika je licemjerja, formalizma i laži služiti se riječima ili koristiti Božje ime, ali uzalud, bez istine.

Ime u Bibliji je duboka istina o stvarima, a osobito o ljudima. Ime često predstavlja poslanje. Na primjer, Abraham u Postanku (usp. 17, 5) i Šimun Petar u Evanđelju (usp. Iv 1, 42) dobivaju novo ime koje ukazuje na zaokret u njihovu životu. A istinsko poznavanje Božjeg imena dovodi do preobrazbe vlastitog života: od časa kad Mojsije spoznaje Božje ime njegova se povijest mijenja (Izl 3, 13-15).

Božje se ime, u židovskim obredima, svečano proglašavalo na Veliki Dan pomirenja i narodu se opraštalo jer se preko imena dolazi u doticaj sa samim životom Boga koji je milosrdje.

Dakle, „preuzeti na sebe Božje ime” znači preuzeti na sebe njegovu stvarnost, ući u snažan, bliski odnos s Njim. Za nas

kršćane ta zapovijed je poziv da se spomenemo da smo kršteni „u ime Oca i Sina i Duha Svetoga” kao što govorimo svaki put kad činimo znak križa na sebi, kako bismo živjeli naše svakodnevne poslove u živom i stvarnom zajedništvu s Bogom, to jest u njegovoj ljubavi. I vezano uz ovo - činiti znak križa - želim još jednom ponoviti: učite djecu križati se. Jeste li vidjeli kako to djeca čine? Ako kažeš djeci: „Prekriži se”, čine nešto a da ni sami ne znaju što. Ne čine znak križa! Učite ih spominjati se imena Oca, Sina i Duha Svetoga. To je prvi čin vjere jednog djeteta. Evo vam zadaće koju trebate učiniti: učiti djecu prekrižati se.

Netko bi mogao pitati: je li moguće uzeti Božje ime dvovalno, kao formalnost, uzalud? Odgovor je nažalost pozitivan: da, to je moguće. Može se živjeti lažni odnos s Bogom. Isus je to govorio zakonoznancima; činili su stvari, ali nisu činili ono što je Bog htio. Govorili su o Bogu, ali nisu vršili Božju volju. I savjet koji daje Isus glasi: „Činite ono što govore, ali ne ono što čine”. Moguće je živjeti lažni odnos s Bogom, poput tih ljudi. I ova Riječ Dekaloga upravo je poziv na odnos s Bogom koji neće biti lažan, koji će biti lišen licemjerja, na odnos u kojem se pouzdajemo u Njega sa svime što jesmo. U konačnici, sve do onog dana kad budemo s Gospodinom riskirali naše postojanje, sve dok se izravno ne osvjedočimo da se u njemu nalazi život, mi samo teoretiziramo.

To je kršćanstvo koje dotiče srca. Zašto sveci imaju tu sposobnost dotaknuti srce ljudi? Zato što sveci ne pričaju samo, već čine. Srce obuzme ganuće kad neka sveta osoba progovori, kad nam govori stvari. I mogu to zato što u svecima vidimo ono što naše srce duboko želi: autentičnost, prave odnose, radikalnost. I to se vidi i kod onih „svetaca iz susjedstva” koje predstavljaju, na primjer, roditelji koji daju svojoj djeci primjer dosljednog, jednostavnog, poštenog i velikodušnog života.

Ako sve više kršćana bude uzimalo Božje ime bez himbe – provodeći na taj način u djelo prvi zahtjev iz Očenaša, „sveti se ime tvoje” – bit će sve više onih koji će slušati navještaj Crkve i taj će navještaj biti uvjerljiviji. Ako naš konkretan život očituje Božje ime, tada se vidi kako je lijepo krštenje i kakav je veliki dar Euharistija, kakva je uzvišena veza između našeg tijela i Tijela Kristova: On u nama i mi u Njemu! Ujedinjeni! To nije licemjerje, to je istina. To ne znači govoriti ili moliti poput papagaja, to znači moliti srcem, ljubiti Gospodina.

Od Kristova križa pa nadalje, nitko ne može samoga sebe prezirati i loše misliti o svom vlastitom životu. Nitko i nikada! Što god da je učinio. Jer ime svakoga od nas je na Kristovim ramenima. On nas nosi! Vrijedi preuzeti na nas Božje ime jer je on preuzeo na sebe naše ime sve do kraja, čak i zlo koje je u nama; on je preuzeo taj teret da nam oprost, da u naše srce utisne svoju ljubav. Zato Bog proglašava u ovoj zapovijedi: „Uzmi me na sebe, jer sam ja uzeo tebe na sebe”.

Svatko može zavezati sveto ime Gospodina, koji je vjerna i milosrdna Ljubav, u kojoj god da se situaciji nalazio. Bog nikada neće reći „ne” srcu koje ga iskreno zaveze. I vratimo se našoj „zadaći”: naučiti djecu pravilno činiti znak križa.

U sklopu pozdrava vjernicima na talijanskom jeziku

Dok pozdravljam talijanske hodočasnike u mislima mi je tragedija koja se dogodila posljednjih dana u Kalabriji u klancu Raganello, gdje su izletnici iz raznih dijelova Italije izgubili život u nabujalom potoku. Dok one koji su poginuli na tako dramatičan način povjeravam Božjoj milosrdnoj dobroti, izražavam svoju duhovnu blizinu njihovim obiteljima, kao i povrijeđenima.